

Euroopan unionin virallinen lehti

L 179

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

56. vuosikerta

29. kesäkuuta 2013

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/35/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fysikaalisista tekijöistä (sähkömagneettiset kentät) aiheutuville riskeille (kahdeskymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) ja direktiivin 2004/40/EY kumoamisesta 1

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EU) N:o 626/2013, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2013, tiettyihin maatalous-, kalastus- ja teollisuustuotteisiin sovellettavien yhteisen tullitariffin autonomisten tullien suspendoimisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1344/2011 muuttamisesta 22
- ★ Neuvoston asetus (EU) N:o 627/2013, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2013, tiettyjä maatalous- ja teollisuustuotteita koskevien unionin autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EU) N:o 7/2010 muuttamisesta 43
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 628/2013, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013, Euroopan lentoturvallisuusviraston työmenetelmistä standardointitarkastuksia suoritettaessa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 sääntöjen soveltamisen seurannasta ja komission asetuksen (EY) N:o 736/2006 kumoamisesta ⁽¹⁾ 46

Hinta: 7 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 629/2013, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013, täydentävistä poikkeuksellisista toimenpiteistä kiintiön ulkopuolisen sokerin ja isoglukoosin alennetulla ylijäämämaksulla unionin markkinoille saattamisen osalta markkinointivuoden 2012/2013 aikana	55
★ Komission asetus (EU) N:o 630/2013, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteiden muuttamisesta ⁽¹⁾	60
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 631/2013, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013, asetuksen (EY) N:o 546/2006 ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 233/2012 kumoamisesta ⁽¹⁾	84
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 632/2013, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013, tiettyihin al-Qaida-verkostoa lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 194. kerran	85
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 633/2013, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	87
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 634/2013, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013, vilja-alalla 1 päivästä heinäkuuta 2013 sovellettavien tuontitullien vahvistamisesta	89

PÄÄTÖKSET

2013/336/EU:

★ Neuvoston päätös, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2013, Euroopan unionin tuomioistuimen julkisasiamiesten määrän lisäämisestä	92
--	----

2013/337/EU:

★ Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätös, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, unionin yleisen tuomioistuimen tuomarien nimittämisestä	93
---	----

2013/338/EU:

★ Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätös, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, unionin tuomioistuimen tuomarien nimittämisestä	94
---	----

2013/339/EU:

★ Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätös, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, unionin yleisen tuomioistuimen tuomarin nimittämisestä	95
--	----

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/35/EU,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (sähkömagneettiset kentät) aiheutuville riskeille (kahdeskymmenes direktiivin 89/391/EY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) ja direktiivin 2004/40/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 153 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen mukaan Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat antaa direktiivein säännökset vähimmäisvaatimuksista, joilla edistetään erityisesti työympäristön parantamista, taatakseen näin korkeatasoisemman työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelun. Näissä direktiiveissä on vältettävä säätämästä sellaisia hallinnollisia, taloudellisia ja oikeudellisia rasituksia, jotka vaikeuttaisivat pienten ja keskisuurten yritysten perustamista taikka niiden kehittämistä.
- (2) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jokaisella työntekijällä on oikeus terveellisiin, turvallisiin ja ihmisarvoisiin työoloihin ja työehtoihin.

- (3) Terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (sähkömagneettiset kentät) aiheutuville riskeille (kahdeksastoista direktiivin 89/391/EY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/40/EY ⁽³⁾ voimaantulon jälkeen erityisesti lääketieteen alan sidosryhmät ilmaisivat vakavan huolestumisensa direktiivin täytäntöönpanon mahdollisista vaikutuksista lääketieteelliseen kuvantamiseen perustuvien lääketieteellisten toimenpiteiden käyttöön. Huolta herättivät myös direktiivin vaikutukset tiettyihin teollisiin toimintoihin.

- (4) Komissio tutki huolellisesti sidosryhmien esittämiä väitteitä ja useiden kuulemisten jälkeen päätti tarkastella perusteellisesti uudelleen joitakin direktiivin 2004/40/EY säännöksiä kansainvälisesti tunnustettujen asiantuntijoiden esittämien uusien tieteellisten tietojen perusteella.

- (5) Direktiiviä 2004/40/EY muutettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/46/EY ⁽⁴⁾, jolla lykättiin neljällä vuodella direktiivin 2004/40/EY täytäntöönpanon määräaika, ja myöhemmin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2012/11/EU ⁽⁵⁾, jolla lykättiin mainittua täytäntöönpanon määräaika 31 päivään lokakuuta 2013. Näin komissio pystyi tekemään uuden ehdotuksen ja lainsäädäntövallan käyttäjät pystyivät hyväksymään uuden direktiivin, joka perustuu tuoreempaan ja luotettavampaan näyttöön.

- (6) Direktiivi 2004/40/EY olisi kumottava, ja olisi otettava käyttöön asianmukaisempia ja oikeasuhteisempia toimenpiteitä työntekijöiden suojelemiseksi sähkömagneettisiin kenttiin liittyviltä riskeiltä. Mainitussa direktiivissä ei kuitenkaan käsitellä pitkäaikaisia vaikutuksia, mukaan luettuina ajan mukaan vaihteleville sähkö-, magneetti- ja

⁽¹⁾ EUVL C 43, 15.2.2012, s. 47.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. kesäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. kesäkuuta 2013.

⁽³⁾ EUVL L 159, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 114, 26.4.2008, s. 88.

⁽⁵⁾ EUVL L 110, 24.4.2012, s. 1.

sähkömagneettisille kentille altistumisesta johtuvat mahdolliset karsinogeeniset vaikutukset, joista ei tällä hetkellä ole luotettavaa tieteellistä näyttöä, joka vahvistaisi syy yhteyden. Tällä direktiivillä pyritään käsittelemään kaikkia tunnettuja, sähkömagneettisten kenttien aiheuttamia suoria ja epäsuoria biofysikaalisia vaikutuksia, jotta voidaan sekä varmistaa jokaisen yksittäisen työntekijän terveys ja turvallisuus että luoda perusta kaikkien työntekijöiden vähimmäissuojalle unionissa ja vähentää samalla mahdollisia kilpailun vääristymiä.

- (7) Tässä direktiivissä ei käsitellä sähkömagneettisille kentille altistumisen väitettyjä pitkäaikaisia vaikutuksia, sillä syy yhteydestä ei tällä hetkellä ole vakiintunutta tieteellistä näyttöä. Jos tällaista vakiintunutta tieteellistä näyttöä kuitenkin saadaan, komission olisi harkittava asianmukaisinta tapaa tällaisten vaikutusten käsittelemiseksi ja sen olisi tiedotettava asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksessaan tämän direktiivin käytännön täytäntöönpanosta. Näin toimiessaan komission olisi jäsenvaltioilta saamiensa asianmukaisten tietojen lisäksi otettava huomioon tämän alan tietoihin perustuvat uusimmat saatavilla olevat tutkimustulokset ja uusi tieteellinen tietämys.
- (8) Olisi säädettävä vähimmäisvaatimuksista, ja siten annettava jäsenvaltioille mahdollisuus pitää voimassa tai antaa tiukempia työsuojelumääräyksiä ja erityisesti asettaa alempia toimenpidetasojen arvoja tai sähkömagneettisille kentille altistumisen raja-arvoja. Tämän direktiivin täytäntöönpanoa ei kuitenkaan olisi käytettävä perusteena jäsenvaltiossa vallitsevan tilanteen heikentämiseksi.
- (9) Sähkömagneettisilta kentiltä suojaamiseksi perustettavassa järjestelmässä olisi rajoitettava tarpeetonta yksityiskohtaisuutta välttämällä määrittelemään saavutettavat tavoitteet, noudatettavat periaatteet ja käytettävät perusarvot, jotta jäsenvaltiot voivat soveltaa vähimmäisvaatimuksia samalla tavoin.
- (10) Sähkömagneettisille kentille altistuneiden työntekijöiden suojeleminen edellyttää toimivan ja tehokkaan riskinarvioinnin tekemistä. Tämän velvoitteen olisi kuitenkin oltava oikeassa suhteessa työpaikalla vallitsevaan tilanteeseen. Sen vuoksi on aiheellista määritellä suojelujärjestelmä, joka ryhmittelee eri riskit yksinkertaisella, asteittaisella ja helposti ymmärrettävällä tavalla. Näin viittaaminen indikaattoreihin ja vakiotilanteisiin käytännön ohjeissa on hyödyllistä ja auttaa työnantajia täyttämään velvoitteensa.
- (11) Ei-toivotut vaikutukset ihmiskehoon riippuvat altistumisen aiheuttavan sähkömagneettisen kentän tai säteilyn taajuudesta, minkä vuoksi altistusrajoitusjärjestelmien on

oltava altistumistyyppistä ja taajuudesta riippuvaisia, jotta voidaan suojella riittävästi sähkömagneettisille kentille altistuvia työntekijöitä.

- (12) Sähkömagneettisille kentille altistumista voidaan vähentää tehokkaammin ottamalla ehkäisevät toimenpiteet huomioon jo työpisteitä suunniteltaessa sekä antamalla valittaessa työvälineitä, -menettelyjä ja -menetelmiä etusija sille, että riskejä vähennetään ensisijaisesti jo niiden alkulähteellä. Työvälineisiin ja -menetelmiin liittyvillä säännöksillä edistetään siten työntekijöiden suojelua. On kuitenkin tarpeen välttää arviointien päällekkäisyyttä, jos työvälineet täyttävät unionin tuotteita koskevan asianmukaisen lainsäädännön vaatimukset, joissa on tiukemmat turvallisuustasot kuin tässä direktiivissä. Näin ollen suuressa osassa tapauksia voidaan tehdä yksinkertaistettu arviointi.
- (13) Työnantajien olisi tehtävä tekniseen kehitykseen ja sähkömagneettisille kentille altistumisen riskejä koskevaan tieteelliseen tietämykseen perustuvia mukautuksia parantaakseen työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelua.
- (14) Koska tämä direktiivi on toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY⁽¹⁾ 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi, direktiiviä 89/391/ETY sovelletaan työntekijöiden sähkömagneettisille kentille altistumiseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä direktiivissä olevien tiukempien ja/tai yksityiskohtaisempien säännösten soveltamista.
- (15) Tässä direktiivissä säädetyt fysikaaliset suureet, altistumisen raja-arvot ja toimenpidetasot perustuvat Kansainvälisen ionisoimattoman säteilyn komission (ICNIRP) suosituksiin, ja ne olisi ymmärrettävä ICNIRPin käsitteiden mukaisesti, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.
- (16) Sen varmistamiseksi, että tämä direktiivi pysyy ajan tasalla komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvalvonnan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, jotta se voi tehdä puhtaasti teknisiä muutoksia liitteisiin teknisestä yhdenmukaistamisesta ja standardoinnista annettavien asetusten ja direktiivien mukaisesti ja tekniikan kehityksen, merkittävimmissä standardeissa tai eritelmissä tapahtuvien muutosten sekä sähkömagneettisten kenttien aiheuttamia vaaroja koskevien uusien tieteellisten tutkimustulosten mukaisesti ja jotta se voi mukauttaa toimenpidetasoja. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

- (17) Jos tulee tarve tehdä puhtaasti teknisiä muutoksia liitteisiin, komission olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä neuvoston 22 päivänä heinäkuuta 2003 tekemällä päätöksellä⁽¹⁾ perustetun työturvallisuuden ja työterveyden neuvoa-antavan komitean kanssa.
- (18) Komission antamiin delegoituihin säädöksiin olisi voitava soveltaa kiireellistä menettelyä, kun tämä on tarpeen erityäin kiireellisissä poikkeustapauksissa, jotka liittyvät esimerkiksi mahdolliseen työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen kohdistuvaan välittömään riskiin, joka johtuu altistumisesta sähkömagneettisille kentille.
- (19) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteitä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (20) Altistumisen raja-arvot ja toimenpidetasot sisältävää järjestelmää olisi tapauksen mukaan pidettävä keinona, jonka avulla on helpompi tarjota korkeatasoinen suoja sellaisia haitallisia terveysvaikutuksia ja turvallisuusriskejä vastaan, jotka saattavat johtua altistumisesta sähkömagneettisille kentille. Tällainen järjestelmä saattaa kuitenkin olla ristiriidassa tietyn toiminnan tiettyjen edellytysten kanssa, esimerkkinä magneettiresonanssitekniikan käyttö lääketieteen alalla. Sen vuoksi on tarpeen ottaa nämä erityisedellytykset huomioon.
- (21) Puolustusvoimien erityispiirteiden vuoksi ja niiden tehokkaan toiminnan ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi, myös yhteisissä kansainvälisissä sotilasharjoituksissa, jäsenvaltioiden olisi voitava panna täytäntöön vastaavia tai erityisluonteisempia suojelujärjestelmiä, esimerkiksi Naton standardien kaltaisia, kansainvälisesti hyväksytyjä standardeja, edellyttäen, että haitalliset terveysvaikutukset ja turvallisuusriskit estetään.
- (22) Työnantajilla olisi oltava velvollisuus varmistaa, että sähkömagneettisista kentistä työpaikalla aiheutuvat riskit poistetaan tai että ne ovat mahdollisimman vähäisiä. On kuitenkin mahdollista, että tässä direktiivissä asetetut altistumisen raja-arvot tietyissä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ylittyvät vain tilapäisesti. Tällaisessa tapauksessa työnantajilla olisi oltava velvollisuus toteuttaa tarvittavia toimia, jotta tilanne saadaan mahdollisimman pian altistumisen raja-arvojen mukaiseksi.
- (23) Järjestelmässä, jossa on tarkoitus taata korkeatasoinen suoja sähkömagneettisille kentille altistumisesta mahdollisesti seuraavia haitallisia terveysvaikutuksia ja turvallisuusriskejä vastaan, olisi otettava asianmukaisesti huomioon erityiset työntekijäryhmät, jotka ovat erityisen alttiita riskeille, ja olisi vältettävä häiritseviä tai muita vaikutuksia

lääkinnällisten laitteiden, kuten metallisten proteesien, sydämentahdistimien, kammionvärinänpoistajien ja sisäkorvaistutteen ja muiden istutteen tai kehon ulkopuolella mukana kannettavien lääkinällisten laitteiden, toimintaan. Erityisesti sydämentahdistimen toiminta voi häiriintyä myös säteilytason ollessa alle toimenpidetasojen, joten sydämentahdistimien osalta olisi sovellettava asianmukaisia varotoimia ja suojatoimenpiteitä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä, joka on kahdeskymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi, säädetään vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi heidän terveytensä ja turvallisuutensa kohdistuvilta riskeiltä, jotka aiheutuvat tai saattavat aiheutua sähkömagneettisille kentille altistumisesta työssä.

2. Tämä direktiivi koskee kaikkia tunnettuja, sähkömagneettisten kenttien aiheuttamia suoria biofysikaalisia vaikutuksia ja epäsuoria vaikutuksia.

3. Tässä direktiivissä säädetyt altistumisen raja-arvot koskevat ainoastaan sellaisia lyhytaikaisten suorien biofysikaalisten vaikutusten ja sähkömagneettisille kentille altistumisen välisiä yhteyksiä, jotka ovat tieteellisesti vakiintuneita.

4. Tämä direktiivi ei koske väitettyjä pitkäaikaisia vaikutuksia.

Komissio seuraa tieteen alalla tapahtunutta kehitystä. Jos väitteistä pitkäaikaisista vaikutuksista tulee saataville vakiintunutta tieteellistä näyttöä, se harkitsee asianmukaista toimintapolitiikkaa ja esittää tarvittaessa säädösehdotuksen, jossa käsitellään tällaisia vaikutuksia. Komissio tiedottaa asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle 15 artiklassa tarkoitettua kertomuksensa tämän direktiivin käytännön täytäntöönpanosta.

5. Tämä direktiivi ei koske riskejä, jotka aiheutuvat kontaktista jännitteisiin johtimiin.

6. Direktiivin 89/391/ETY säännöksiä sovelletaan edelleen kaikilta osin koko 1 kohdassa tarkoitettua alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tähän direktiiviin sisältyvien tiukempien ja/tai yksityiskohtaisempien säännösten soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'sähkömagneettisilla kentillä' staattisia sähkökenttiä, staattisia magneettikenttiä ja ajallisesti vaihtelevia sähkökenttiä, magneettikenttiä ja sähkömagneettisia kenttiä, joiden taajuus on enintään 300 GHz;

⁽¹⁾ EYVL C 218, 13.9.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

b) 'suorilla biofysikaalisilla vaikutuksilla' sähkömagneettisessa kentässä olevassa ihmiskehossa kentän johdosta ilmeneviä suoria vaikutuksia, mukaan lukien

i) lämpövaikutukset, kuten kudosten lämpeneminen sähkömagneettisista kentistä peräisin olevan energian absorboituessa kudokseen;

ii) muut kuin lämpövaikutukset, kuten lihasten, hermojen tai aistielinten stimulaatio. Näillä vaikutuksilla saattaa olla haitallista vaikutusta altistuneiden työntekijöiden henkiseen ja fyysiseen terveyteen. Lisäksi aistinelinten stimulaatio voi aiheuttaa hetkellisiä oireita kuten huimausta tai verkkokalvon fosfeeni-ilmiötä. Nämä vaikutukset voivat aiheuttaa tilapäistä häiriötä tai vaikuttaa kognitioon tai muihin aivo- tai lihastoimintoihin ja voivat näin vaikuttaa työntekijän kykyyn työskennellä turvallisesti eli aiheuttaa turvallisuusriskejä; ja

iii) raajassa kulkevat virrat;

c) 'epäsuorilla vaikutuksilla' sähkömagneettisessa kentässä olevassa kohteessa kentän johdosta ilmeneviä vaikutuksia, joista voi tulla turvallisuus- tai terveysvaaran syy, esimerkiksi

i) häiriöt lääkinnällisissä sähköisissä laitteissa, mukaan luettuina sydämentahdistimet ja muut implantoidut tai kehon ulkopuolella mukana kannettavat lääkinnälliset laitteet;

ii) ferromagneettisten esineiden aiheuttama sinkoutumisriski staattisissa magneettikentissä;

iii) sähköisesti ohjattavien räjähtävien laitteiden laukeaminen (sytyttimet);

iv) indusoituvien kenttien, kosketusvirtojen tai kipinäpurkausten synnyttämän kipinöinnin aiheuttamasta herkästi syttyvien aineiden syttymisestä johtuvat tulipalot ja räjähdykset; ja

v) kosketusvirta;

d) 'altistumisen raja-arvoilla' arvoja, jotka on asetettu biofysikaalisten ja biologisten tekijöiden, erityisesti tieteellisesti vakiintuneiden lyhytaikaisten ja akuuttien suorien vaikutusten eli lämpövaikutusten ja kudosten sähköisen stimulaation, perusteella;

e) 'terveysvaikutusraja-arvoilla' niitä terveysvaikutuksia aiheuttavan altistumisen raja-arvoja, joiden ylittyessä työntekijöille saattaa aiheutua haitallisia terveysvaikutuksia kuten kudosten lämpenemistä tai hermo- ja lihaskudoksen stimuloitumista;

f) 'aistimusraja-arvoilla' niitä aistinelimiin kohdistuvia vaikutuksia aiheuttavan altistumisen raja-arvoja, joiden ylittyessä työntekijöille saattaa aiheutua hetkellisesti aistihavaintojen häiriötä ja aivotuiminnan vähäisiä muutoksia;

g) 'toimenpidetasoilla' toiminnallisia tasoja, jotka on vahvistettu yksinkertaistamaan menettelyä, jolla osoitetaan asianomaisten altistumisen raja-arvojen noudattaminen, tai joilla tarvittaessa toteutetaan tämän direktiivin mukaiset asiaankuuluvat suojaavat tai ehkäisevät toimenpiteet.

Liitteessä II käytetään seuraavia toimenpidetasoja koskevia ilmaisuja:

i) sähkökenttien osalta "matala toimenpidetaso" ja "korkea toimenpidetaso" tarkoittavat tasoja, jotka liittyvät tässä direktiivissä määriteltyihin erityisiin suojaaviin tai ehkäiseviin toimenpiteisiin; ja

ii) magneettikenttien osalta "matala toimenpidetaso" tarkoittaa tasoa, joka on yhteydessä aistimusraja-arvoon, ja "korkea toimenpidetaso" tasoa, joka on yhteydessä terveysvaikutusraja-arvoon.

3 artikla

Altistumisen raja-arvot ja toimenpidetasot

1. Sähkömagneettisille kentille altistumiseen liittyvät fysikaaliset suuret esitetään liitteessä I. Liitteissä II ja III esitetään terveysvaikutusraja-arvot, aistimusraja-arvot ja toimenpidetasot.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava työnantajilta sen varmistamista, että työntekijöiden altistuminen sähkömagneettisille kentille rajoitetaan liitteessä II muiden kuin lämpövaikutusten ja liitteessä III lämpövaikutusten osalta esitettyjen terveysvaikutusraja-arvojen ja aistimusraja-arvojen mukaiseksi. Terveysvaikutusraja-arvojen ja aistimusraja-arvojen noudattaminen on osoitettava käyttämällä 4 artiklassa tarkoitettuja asiaankuuluvia altistumisen arviointimenettelyjä. Mikäli työntekijöiden altistuminen ylittää altistumisen raja-arvot, työnantajan on toteutettava toimia viipymättä 5 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

3. Tätä direktiiviä sovellettaessa työnantajan katsotaan noudattavan terveysvaikutusraja-arvoja ja aistimusraja-arvoja silloin, kun osoitetaan, että liitteessä II ja III esitetyt asianomaiset toimenpidetasot eivät ylity. Jos altistuminen ylittää toimenpidetasot, työnantajan on toimittava 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ellei 4 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti toteutettu arviointi osoita, että asianomaiset altistumisen raja-arvot eivät ylity ja että turvallisuusriskit voidaan sulkea pois.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, altistuminen voi kuitenkin ylittää:

a) sähkökenttien matalan toimenpidetason (liite II, taulukko B1), kun se on perusteltua käytännön syistä tai menetelmän vuoksi, edellyttäen joko sitä, että aistimusraja-arvot (liite II, taulukko A3) eivät ylity; tai sitä, että

i) terveysvaikutusraja-arvot (liite II, taulukko A2) eivät ylity;

- ii) liian suuria kipinäpurkauksia ja kosketusvirtoja (liite II, taulukko B3) ehkäistään 5 artiklan 6 kohdassa esitetyillä erityisillä suojaavilla toimenpiteillä; ja
 - iii) työntekijöille on annettu tietoa 6 artiklan f alakohdassa tarkoitetuista tilanteista;
- b) magneettikenttien matalan toimenpidetason (liite II, taulukko B2), kun se on perusteltua käytännön syistä tai menetelmän vuoksi, myös päässä ja ylävartalossa, vuoron aikana, edellyttäen, joko että aistimusraja-arvoja (liite II, taulukko A3) ei ylitetä; tai että
- i) aistimusraja-arvojen ylittyminen on vain tilapäistä;
 - ii) terveysvaikutusraja-arvot (liite II, taulukko A1) eivät ylitä;
 - iii) toteutetaan 5 artiklan 9 kohdan mukaisia toimia, mikäli ilmenee mainitun kohdan a alakohdan mukaisia hetkellisiä oireita; ja
 - iv) työntekijöille on annettu tietoa 6 artiklan f alakohdassa tarkoitetuista tilanteista.
4. Sen estämättä mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, altistuminen voi ylittää:
- a) aistimusraja-arvot (liite II, taulukko A1) vuoron aikana, kun se on perusteltua käytännön syistä tai menetelmän vuoksi, edellyttäen, että
- i) ylittyminen on vain tilapäistä;
 - ii) terveysvaikutusraja-arvot (liite II, taulukko A2) eivät ylitä;
 - iii) on toteutettu erityisiä suojaavia toimenpiteitä 5 artiklan 7 kohdan mukaisesti;
 - iv) toteutetaan 5 artiklan 9 kohdan mukaisia toimia, mikäli ilmenee mainitun kohdan b alakohdan mukaisia hetkellisiä oireita; ja
 - v) työntekijöille on annettu tietoa 6 artiklan f alakohdassa tarkoitetuista tilanteista;
- b) aistimusraja-arvot (liite II, taulukko A3 ja liite III, taulukko A2) vuoron aikana, kun se on perusteltua käytännön syistä tai menetelmän vuoksi, edellyttäen, että
- i) ylittyminen on vain tilapäistä;
 - ii) terveysvaikutusraja-arvot (liite II, taulukko A2 ja liite III, taulukko A1 ja taulukko A3) eivät ylitä;

iii) toteutetaan 5 artiklan 9 kohdan mukaisia toimia, mikäli ilmenee mainitun kohdan a alakohdan mukaisia hetkellisiä oireita; ja

iv) työntekijöille on annettu tietoa 6 artiklan f alakohdassa tarkoitetuista tilanteista.

II LUKU

TYÖNANTAJIEN VELVOLLISUUDET

4 artikla

Riskien arviointi ja altistumisen määrittely

1. Työnantajan on direktiivin 89/391/ETY 6 artiklan 3 kohdassa ja 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia täyttäessään arvioitava kaikkia sähkömagneettisista kentistä työpaikalla työntekijöille aiheutuvia riskejä ja tarvittaessa mitattava tai laskettava sähkömagneettisten kenttien tasot, joille työntekijät altistuvat.

Tämä arviointi voidaan julkistaa pyynnöstä asiaa koskevan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 89/391/ETY 10 artiklan ja tämän direktiivin 6 artiklan soveltamista. Erityisesti kun arvioinnin aikana käsitellään työntekijöiden henkilötietoja, julkistamisen yhteydessä on noudatettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾ sekä kyseisen direktiivin täytäntöön panevia jäsenvaltioiden kansallisia lakeja. Viranomaiset, joilla on hallussaan kyseinen arviointi, voivat evätä arviointiin tutustumista tai sen julkistamista koskevan pyynnön, jos sen sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi työnantajan taloudellisten etujen, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeudet, suoja, jollei pakottava yleinen etu edellytä ilmaisemista. Työnantaja voi kieltäytyä julkistamasta arviointia tai ilmaisemasta siihen sisältyviä tietoja samoin ehdoin asiaa koskevan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä arviointia varten työnantajan on yksilöitävä ja arvioitava työpaikan sähkömagneettiset kentät ottaen huomioon asianomaiset 14 artiklassa tarkoitettut käytännön oppaat ja muut asiaa koskevat standardit tai asianomaisten jäsenvaltioiden toimittamat ohjeet, mukaan lukien altistumista koskevat tietokannat. Sen estämättä, mitä tässä artiklassa säädetään työnantajan velvollisuuksista, työnantajalla on tilanteen mukaan myös oltava oikeus ottaa huomioon säteilyemission tasot ja muut aiheelliset turvallisuuteen liittyvät tiedot, jotka valmistaja tai jakelija on antanut laitetta varten asiaa koskevan unionin oikeuden mukaisesti, mukaan lukien riskien arviointi, mikäli se on sovellettavissa altistumisolosuhteisiin työpaikalla tai asennuspaikalla.

3. Mikäli altistumisen raja-arvojen noudattamista ei voida luotettavasti määrittää helposti saatavilla olevien tietojen pohjalta, altistumista on arvioitava mittauksen tai laskelmien perusteella. Tällöin arvioinnissa on otettava huomioon mittauksiin tai laskelmiin liittyvät epävarmuustekijät, kuten numeeriset virheet, lähteiden mallintaminen, fantomigeometria ja kudosten ja materiaalien sähköiset ominaisuudet, jotka on määritetty asiaa koskevan hyvän käytännön mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

4. Pätevien palveluntuottajien tai henkilöiden on suunniteltava ja suoritettava tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut arvioinnit, mittaukset ja laskelmat sopivin väliajoin ottaen huomioon tämän direktiivin mukaisesti annetut ohjeet ja pannen erityisesti merkille direktiivin 89/391/ETY 7 ja 11 artiklan, jotka koskevat tarpeellisia päteviä palveluntuottajia tai henkilöitä sekä työntekijöiden kuulemista ja osallistumista. Altistumisen tason arvioinnista, mittauksesta tai laskemisesta saadut tiedot on säilytettävä sopivassa jäljitettävyyden mahdollistavassa muodossa mahdollista myöhempää käyttöä varten kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti.

5. Työnantajan on direktiivin 89/391/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti otettava riskinarvioinnissa huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) terveysvaikutusraja-arvot, aistimusraja-arvot ja toimenpidetasot, joita tarkoitetaan tämän direktiivin 3 artiklassa sekä liitteissä II ja III;
- b) altistumisen tiheys, taso, kesto ja tyyppi, mukaan lukien jakautuminen työntekijöiden keholle ja työpaikkatilaan;
- c) suorat biofysiset vaikutukset;
- d) mahdolliset vaikutukset riskeille erityisen alttiiden työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen, erityisesti ottaen huomioon työntekijät, joilla on aktiivinen tai passiivinen implantoitu lääkinnällinen laite, kuten sydämentahdistin, työntekijät, joilla on kehon ulkopuolella mukana kannettava lääkinnällinen laite, kuten insuliinipumppu, ja raskaana olevat työntekijät;
- e) mahdolliset epäsuorat vaikutukset;
- f) sellaisten korvaavien laitteiden olemassaolo, jotka on suunniteltu vähentämään sähkömagneettisille kentille altistumista;
- g) 8 artiklassa tarkoitetussa terveydentilan seurannassa saadut tiedot;
- h) laitevalmistajien antamat tiedot;
- i) muut asiaa koskevat terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät tiedot;
- j) altistuminen useille lähteille;
- k) samanaikainen altistuminen useille eritaajuisille kentille.

6. Altistumisen arviointia ei tarvitse suorittaa yleisölle avoimilla työpaikoilla, joilla on jo suoritettu arviointi väestön sähkömagneettisille kentille altistumisen rajoittamista koskevien säännösten mukaisesti, joilla näissä säännöksissä säädettyjä rajoituksia noudatetaan työntekijöiden osalta ja joilla terveys- ja turvallisuusriskit on suljettu pois. Näiden edellytysten katsotaan täyttyvän, kun käytetään käyttötarkoituksensa mukaisesti julkiseen käyttöön tarkoitettuja laitteita, jotka täyttävät unionin tu-

telainsäädännössä, jossa säädetään tässä direktiivissä säädettyä tiukemmista turvallisuustasoista, asetetut vaatimukset, ja kun muita laitteita ei käytetä.

7. Työnantajalla on oltava hallussaan riskinarviointi direktiivin 89/391/ETY 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja työnantajan on eriteltävä ne toimenpiteet, jotka on toteutettava tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti. Riskinarviointi voi sisältää työnantajan perustelut sille, että sähkömagneettisiin kenttiin liittyvien riskien luonteen ja laajuuden vuoksi yksityiskohtaisempi riskinarviointi on tarpeeton. Riskinarviointi on saatettava ajan tasalle säännöllisesti, erityisesti jos on tapahtunut merkittäviä muutoksia, jotka voivat tehdä sen vanhentuneeksi, tai jos 8 artiklassa tarkoitetun terveydentilan seurannan tulokset osoittavat sen tarpeelliseksi.

5 artikla

Riskien estämistä tai vähentämistä koskevat säännökset

1. Työnantajan on toteutettava tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että sähkömagneettisista kentistä työpaikalla aiheutuvat riskit poistetaan tai ne ovat mahdollisimman vähäisiä ottaen huomioon tekninen kehitys ja toimenpiteet, jotka ovat käytettävissä sähkömagneettisten kenttien hallitsemiseksi niiden läheisyydessä.

Sähkömagneettisille kentille altistumisesta aiheutuvia riskejä on vähennettävä noudattaen direktiivissä 89/391/ETY 6 artiklan 2 kohdassa säädettyjä ehkäiseviä toimenpiteitä koskevia yleisiä periaatteita.

2. Jos 3 artiklassa ja liitteessä II ja III tarkoitetut asianomaiset toimenpidetasot ylittyvät, työnantajan on – ellei 4 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti toteutettu arviointi osoita, että asianomaiset altistumisen raja-arvot eivät ylitä ja että turvallisuusriskit voidaan sulkea pois – laadittava ja toteutettava 4 artiklassa tarkoitetun riskinarvioinnin perusteella toimintasuunnitelma, joka sisältää teknisiä ja/tai organisatorisia toimenpiteitä terveysvaikutusraja-arvot ja aistimusraja-arvot ylittävän altistumisen estämiseksi, kiinnittäen huomiota erityisesti seuraaviin seikkoihin:

- a) vaihtoehtoiset työmenetelmät, joissa sähkömagneettisille kentille altistuminen on vähäisempää;
- b) heikompia sähkömagneettisia kenttiä lähettävien laitteiden valitseminen, tehtävä työ huomioon ottaen;
- c) tekniset toimenpiteet sähkömagneettisten kenttien emissiovaikutuksen vähentämiseksi, mukaan lukien tarvittaessa varmuuslukituksen, koteloinnin tai vastaavien terveydensuojelujärjestelmien käyttö;
- d) asiaankuuluvat alueen rajaamista ja sille pääsyä koskevat toimenpiteet, kuten opasteet, merkit, lattiaan tehtävät merkinnot, esteet, joilla rajoitetaan tai valvotaan pääsyä alueelle;
- e) sähkökentille altistuttaessa toimenpiteet ja menettelyt, joilla torjutaan kipinäpurkauksia ja kosketusvirtoja teknisillä keinoilla ja työntekijöille annettavalla koulutuksella;

f) asianmukaiset työvälineiden, työpaikkojen ja työpisteissä käytettävien järjestelmien huolto-ohjelmat;

g) työpaikkojen ja työpisteiden suunnittelu;

h) altistuksen keston ja voimakkuuden rajoittaminen; ja

i) asianmukaisten henkilönsuojaimien saatavuus.

3. Työnantajan on laadittava ja toteutettava 4 artiklassa tarkoitettun riskinarvioinnin perusteella toimintasuunnitelma, joka sisältää teknisiä ja/tai organisatorisia toimenpiteitä, joilla estetään riskeille erityisen alttiille työntekijöille aiheutuvat riskit ja myös riskit, jotka johtuvat 4 artiklassa tarkoitetuista epäsuorista vaikutuksista.

4. Tämän direktiivin 6 artiklassa tarkoitettujen tietojen antamisen lisäksi työnantajan on direktiivin 89/391/ETY 15 artiklan nojalla mukautettava tässä artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden riskeille erityisen alttiita työntekijöitä, erityisesti työntekijöitä, jotka ovat ilmoittaneet, että heillä on aktiivinen tai passiivinen implantoitu lääkinällinen laite, kuten sydämentahdistin, tai kehon ulkopuolella mukana kannettava lääkinällinen laite, kuten insuliinipumppu, tai raskaana olevia työntekijöitä, jotka ovat ilmoittaneet tilastaan työnantajalle, koskevien vaatimusten ja tarvittaessa yksittäisiä henkilöitä koskevien riskinarviointien mukaisiksi annettuaan työntekijöille tietoja.

5. Edellä olevan 4 artiklan mukaisesti toteutettun riskinarvioinnin perusteella sellaiset työpaikat, joissa työntekijät todennäköisesti altistuvat toimenpidetasot ylittävälle sähkömagneettisille kentille, on osoitettava asianmukaisin merkein liitteen II ja III mukaisesti ja työssä käytettäviä turvallisuus- ja/tai terveysmerkkejä koskevista vähimmäisvaatimuksista 24 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/58/ETY⁽¹⁾ (yhdeksäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) mukaisesti. Kyseiset alueet on yksilöitävä ja pääsy niihin rajoitettava tarpeen mukaan. Sähkömagneettisia kenttiä erityisesti koskevia merkkejä ja pääsyrjoituksia ei vaadita, jos pääsy näille alueille on asianmukaisesti rajoitettu muista syistä ja työntekijöille on tiedotettu sähkömagneettisista kentistä aiheutuvista riskeistä.

6. Edellä olevaa 3 artiklan 3 kohdan a alakohtaa sovellettaessa on toteutettava erityisiä suojaavia toimenpiteitä, kuten 6 artiklan mukaisesti työntekijöille annettava koulutus sekä teknisten keinojen ja henkilönsuojainten käyttö, esimerkiksi työkohteiden maadoitus, työntekijöiden liittäminen työkohteisiin (potentiaalintasaus) ja tarvittaessa työntekijöiden työpaikalla käyttämille henkilönsuojaimille turvallisuutta ja terveyttä varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista 30 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/656/ETY (kolmas direktiivin 89/391/ETY⁽²⁾) 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti eristävien kenkien, käsineiden ja suojavaatetuksen käyttö.

7. Edellä olevaa 3 artiklan 4 kohdan a alakohtaa sovellettaessa on toteutettava erityisiä suojaavia toimenpiteitä kuten kuulunvalvonta.

8. Työntekijät eivät saa altistua terveysvaikutusraja-arvot ja aistimusraja-arvot ylittävälle tasolle, paitsi jos 10 artiklan 1 kohdan a tai c alakohdan taikka 3 artiklan 3 tai 4 kohdan, mukaiset edellytykset täyttyvät. Jos terveysvaikutusraja-arvot ja aistimusraja-arvot ylittyvät huolimatta toimenpiteistä, jotka työnantaja on toteuttanut, työnantajan on välittömästi ryhdyttävä toimenpiteisiin altistumisen vähentämiseksi näiden altistumisen raja-arvojen alapuolelle. Työnantajan on yksilöitävä ja kirjattava syyt, joiden vuoksi terveysvaikutusraja-arvot ja aistimusraja-arvot on ylitetty, ja muutettava suojaavia ja ehkäiseviä toimenpiteitä siten, ettei raja-arvojen ylitys toistu. Muutetut suojaavat ja ehkäisevät toimenpiteet on säilytettävä sopivassa jäljitettävyyden mahdollistavassa muodossa mahdollista myöhempää käyttöä varten kansallisen oikeuden ja käytännön mukaisesti.

9. Edellä olevia 3 artiklan 3 kohtaa ja 4 kohtaa sovellettaessa ja mikäli työntekijä ilmoittaa hetkellisistä oireista, työnantajan on tarvittaessa saatettava ajan tasalle riskinarviointi ja ehkäisevät toimenpiteet. Hetkellisiin oireisiin saattavat kuulua:

a) ajallisesti vaihtelevien magneettikenttien aiheuttamat aistihavainnot ja vaikutukset pään alueen keskushermoston toimintaan; ja

b) staattisen magneettikentän aiheuttamat vaikutukset kuten huimaus ja pahoinvointi.

6 artikla

Työntekijöille annettavat tiedot ja koulutus

Työnantajan on varmistettava, tämän kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 89/391/ETY 10 ja 12 artiklan soveltamista, että työsään sähkömagneettisista kentistä aiheutuville riskeille todennäköisesti altistuvat työntekijät ja/tai heidän edustajansa saavat kaiken tarvittavan, tämän direktiivin 4 artiklassa tarkoitettua riskinarviointista saatuihin tuloksiin liittyvät tiedot ja koulutuksen, joka koskee erityisesti:

a) tätä direktiiviä sovellettaessa toteutettuja toimenpiteitä;

b) altistumisen raja-arvojen ja toimenpidetasojen arvoja ja käsitteitä, niihin liittyviä mahdollisia riskejä sekä toteutettuja ehkäiseviä toimenpiteitä;

c) altistumisen mahdollisia epäsuoria vaikutuksia;

d) tämän direktiivin 4 artiklan mukaisesti suoritettujen sähkömagneettisille kentille altistumisen tasojen arviointien, mittauksen ja/tai laskelmien tuloksia;

e) altistumisen haitallisten terveysvaikutusten havaitsemis- ja ilmoittamistapoja;

f) keskus- tai ääreishermostovaikutuksiin liittyvien hetkellisten oireiden ja tuntemusten mahdollisuutta;

⁽¹⁾ EYVL L 245, 26.8.1992, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 393, 30.12.1989, s. 18.

- g) olosuhteita, joissa työntekijöillä on oikeus terveydentilan seurantaan;
- h) turvallisia työtapoja altistumisesta aiheutuvien riskien minimoimiseksi;
- i) tämän direktiivin 4 artiklan 5 kohdan d alakohdassa sekä 5 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja riskeille erityisen alttiita työntekijöitä.

7 artikla

Työntekijöiden kuuleminen ja osallistuminen

Työntekijöiden ja/tai heidän edustajiensa kuuleminen ja osallistuminen on järjestettävä direktiivin 89/391/ETY 11 artiklan mukaisesti.

III LUKU

ERINÄISIÄ SÄÄNNÖKSIÄ

8 artikla

Terveydentilan seuranta

1. Terveydentilan asianmukainen seuranta on toteutettava direktiivin 89/391/ETY 14 artiklan mukaisesti, ja sen tavoitteena on sähkömagneettisille kentille altistumisen aiheuttamien haitallisten terveysvaikutusten ehkäiseminen ja varhainen diagnosointi. Terveystietoja ja niiden saatavuutta koskevista järjestelyistä on huolehdittava kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti.

2. Kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti terveydentilan seurannan tulokset on säilytettävä sopivassa muodossa mahdollista myöhempää käyttöä varten, ja salassapitovaatimuksia on noudatettava. Yksittäisten työntekijöiden on saatava pyynnöstä tutustua omaa terveydentilaansa koskeviin tietoihin.

Jos työntekijä ilmoittaa ei-toivotuista tai odottamattomista terveysvaikutuksista tai joka tapauksessa jos havaitaan altistumisen raja-arvot ylittävä altistuminen, työnantajan on huolehdittava kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti asianomaisten työntekijöiden pääsystä asianmukaiseen lääkärintarkastukseen tai heidän terveydentilansa asianmukaisesta yksilöllisestä seurannasta.

Lääkärintarkastukseen tai terveydentilan seurantaan on annettava mahdollisuus työntekijän valitsemina aikoina, ja työntekijä ei vastaa niihin liittyvistä kustannuksista.

9 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettun kansallisen lainsäädännön rikkomiseen sovellettavista asianmukaisista seuraamuksista. Näiden seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

10 artikla

Poikkeukset

1. Poiketen siitä, mitä 3 artiklan velvoitteissa säädetään, mutta rajoittamatta 5 artiklan 1 kohdan soveltamista, sovelletaan seuraavaa:

a) altistuminen saa ylittää altistumisen raja-arvot, jos altistuminen on yhteydessä terveydenhuoltoalalla potilaille tarkoitettujen magneettiresonanssikuvauslaitteiden (MRI) asentamiseen, testaukseen, käyttöön, kehittämiseen tai huoltoon tai niihin liittyvään tutkimukseen, edellyttäen kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) 4 artiklan mukaisesti suoritettun riskinarvioinnin perusteella on osoitettavissa raja-arvojen ylittyminen;

ii) on sovellettu kaikkia viimeisimmän tekniikan mukaisia teknisiä ja/tai organisatorisia toimenpiteitä;

iii) altistumisen raja-arvojen ylittyminen on olosuhteiden johdosta asianmukaisesti perusteltua;

iv) työpaikan, työlaitteiden tai työkäytäntöjen ominaispiirteet on otettu huomioon; ja

v) työnantaja osoittaa, että työntekijät on edelleen suojattu haitallisia terveysvaikutuksia ja turvallisuusriskejä vastaan, myös varmistamalla, että noudatetaan niitä turvallista käyttöä koskevia ohjeita, jotka valmistaja on toimittanut lääkinnällisistä laitteista 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY⁽¹⁾ mukaisesti.

b) jäsenvaltiot voivat sallia vastaavan tai erityisluonteisemman suojelujärjestelmän toteuttamisen henkilöstölle, joka työskentelee operatiivisten sotilaallisten laitteiden kanssa tai joka osallistuu sotilaisiin toimiin, myös yhteisissä kansainvälisissä sotilasharjoituksissa, edellyttäen, että haitalliset terveysvaikutukset ja turvallisuusriskit estetään.

c) jäsenvaltiot voivat sallia altistumisen raja-arvojen ylittymisen tilapäisesti sellaisilla erityisillä aloilla ja sellaisessa erityisessä toiminnassa, jotka eivät kuulu a ja b alakohdan soveltamisalaan, asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja ainoastaan niin kauan kuin on perusteltua. Tätä alakohtaa sovellettaessa 'asianmukaisesti perustelluilla tapauksilla' tarkoitetaan tapauksia, joissa täyttyvät seuraavat edellytykset:

i) 4 artiklan mukaisesti suoritettun riskinarvioinnin perusteella on osoitettavissa raja-arvojen ylittyminen;

ii) on sovellettu kaikkia viimeisimmän tekniikan mukaisia teknisiä ja/tai organisatorisia toimenpiteitä;

iii) on otettu huomioon työpaikan, työlaitteiden tai työkäytäntöjen ominaispiirteet; ja

iv) työnantaja osoittaa, että työntekijät on edelleen suojattu haitallisia terveysvaikutuksia ja turvallisuusriskejä vastaan, sekä käyttää vertailukelpoisia, yksityiskohtaisempia ja kansainvälisesti tunnustettuja standardeja ja ohjeita.

⁽¹⁾ EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1.

2. Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle kaikista 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisista poikkeuksista ja näiden poikkeusten perusteista 15 artiklassa tarkoitetussa kertomuksessa.

11 artikla

Liitteisiin tehtävät tekniset muutokset

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 12 artiklan mukaisesti, jotta voidaan tehdä puhtaasti teknisiä muutoksia liitteisiin ja jotta voidaan:

- a) ottaa huomioon työvälineiden tai työpaikkojen suunnittelua, rakentamista tai valmistamista koskevasta teknisestä yhdenmukaistamisesta ja standardoinnista annettavat asetukset ja direktiivit;
- b) ottaa huomioon tekniikan kehitys, muutokset merkittävimmässä standardeissa tai eritelmissä sekä sähkömagneettisia kenttiä koskevat uudet tieteelliset tutkimustulokset;
- c) mikäli on uutta tieteellistä näyttöä, tehdä mukautuksia toimenpidetasoihin edellyttäen, että työnantajien on edelleen noudatettava liitteissä II ja III asetettuja voimassa olevia altistumisen raja-arvoja;

2. Komissio antaa 12 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla lisätään liitteeseen II ICNIRPin suositukset sellaisille sähköisille kentille altistumisen rajoittamiseksi, jotka indusoituvat kehoon liikuttaessa staattisissa magneettikentissä ja taajuudeltaan alle 1 Hz:n ajallisesti vaihtelevien magneettikenttien vaikutuksesta, heti kun ne ovat saatavilla.

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan nojalla annettuihin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 13 artiklassa säädettyä menettelyä, kun tämä on tarpeen erittäin kiireellisessä tapauksessa, joka liittyy ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin muutoksiin.

12 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädettyin edellytyksin.

2. Siirretään 11 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 29 päivästä kesäkuuta 2013. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 11 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jona-kin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 11 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

13 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä ja jotka liittyvät työtekijöiden terveyteen ja suoje- luun.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi 12 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoo säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

14 artikla

Käytännön oppaat

Tämän direktiivin täytäntöönpanon helpottamiseksi komissio asettaa viimeistään kuusi kuukautta ennen 1 päivää heinäkuuta 2016 saataville ei-sitovia käytännön oppaita. Nämä käytännön oppaat koskevat erityisesti seuraavia aiheita:

- a) altistumisen määrittely ottaen huomioon soveltuvat eurooppalaiset tai kansainväliset standardit, mukaan lukien:
 - laskentamenetelmät altistumisen raja-arvon arvioimiseksi,
 - ulkoisten sähkö- ja magneettikenttien spatiaalisen keskiarvon laskenta,
 - ohjeet mittauksiin ja laskelmiin liittyvien epävarmuustekijöiden ratkaisemiseksi;
- b) ohjeet vaatimustenmukaisuuden osoittamista varten, kun on kyse tietyn tyyppisestä epätasaisesti jakaantuneesta altistuksesta erityistilanteissa, vakiintuneen dosimetrian mukaisesti;
- c) "painotetun huippuarvon menetelmän" kuvaus pientaajuuskentille ja "monitaajuisten kenttien yhteenlaskun" kuvaus suurtaajuuskentille;

- d) riskinarvioinnin suorittaminen ja mahdollisuuksien mukaan yksinkertaistettujen tekniikoiden tarjoaminen, erityisesti pk-yritysten tarpeisiin;
- e) toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää tai vähentää riskejä, mukaan lukien erityiset ehkäisevät toimenpiteet altistumisen tason ja työpaikan ominaispiirteiden mukaan;
- f) dokumentoitujen työskentelymenettelyjen käyttöönotto sekä erityiset tiedotus- ja koulutustoimenpiteet niille työntekijöille, jotka altistuvat sähkömagneettisille kentille 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvien magneettiresonanssikuvaukseen liittyvien toimien aikana;
- g) altistumisen arviointi taajuusalueen 100 kHz–10 MHz osalta, kun on tarkasteltava sekä lämpövaikutuksia että muita kuin lämpövaikutuksia;
- h) ohjeet lääkärintarkastuksista ja terveydentilan seurannasta, joista työnantajan on huolehdittava 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Komissio tekee tiivistä yhteistyötä työturvallisuuden ja työterveyden neuvoa-antavan komitean kanssa. Euroopan parlamentti pidetään ajan tasalla.

15 artikla

Uudelleentarkastelu ja kertomukset

Kertomus tämän direktiivin käytännön täytäntöönpanosta laaditaan direktiivin 89/391/ETY 17 a artiklan mukaisesti ottaen huomioon 1 artiklan 4 kohta.

16 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2016.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

17 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 2004/40/EY 29 päivästä kesäkuuta 2013 alkaen.

2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

19 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. SHATTER

LIITE I

SÄHKÖMAGNEETTISILLE KENTILLE ALTISTUMISEEN LIITTYVÄT FYSIKAALISET SUUREET

Sähkömagneettisille kentille altistumista kuvataan seuraavilla fysikaalisilla suureilla:

Sähkökentän voimakkuus (E) on vektorisuure, joka vastaa varautuneeseen hiukkaseen kohdistuvaa, hiukkasen liiketilasta riippumatonta voimaa. Se ilmaistaan voltteina metriä kohti (Vm^{-1}). On erotettava toisistaan ulkoinen sähkökenttä ja kudoksessa vaikuttava sähkökenttä (in situ), joka syntyy altistumisesta ulkoiselle sähkökentälle.

Raajassa kulkeva virta (I_L) on sähkömagneettisille kentille taajuusalueella 10 MHz–110 MHz altistuneen henkilön raajoissa oleva virta, joka syntyy, kun henkilö on kosketuksissa sähkömagneettisessa kentässä olevan kohteen kanssa, tai keho on alttiina kapasitiivisten virtojen indusoitumiselle. Se ilmaistaan ampeereina (A).

Kosketusvirta (I_C) on virta, joka syntyy, kun henkilö tulee kosketukseen sähkömagneettisessa kentässä olevan kohteen kanssa. Se ilmaistaan ampeereina (A). Jatkuva kosketusvirta syntyy, kun henkilö on jatkuvasti kosketuksissa sähkömagneettisessa kentässä olevan kohteen kanssa. Kosketuksen syntyessä voi syntyä kipinäpurkaus ja transienttivirtoja.

Sähkövaraus (Q) on kipinävaraukseen yhteydessä käytettävä suure. Sen yksikkö on coulombi (C).

Magneettikentän voimakkuus (H) on vektorisuure, joka yhdessä magneettivuon tiheyden kanssa määrittää magneettikentän annetussa avaruuden pisteessä. Se ilmaistaan ampeereina metriä kohti (Am^{-1}).

Magneettivuon tiheys (B) on vektorisuure, jonka vaikutuksesta syntyy liikkuviin varauksiin kohdistuva voima. Suureen arvo ilmaistaan tesloina (T). Ilmassa ja biologisessa kudoksessa magneettivuon tiheyden ja magneettikentän voimakkuuden vastaavuus voidaan määrittää käyttämällä kaavaa magneettikentän voimakkuus $H = 1 \text{ Am}^{-1} = \text{magneettivuon tiheys } B = 4\pi \cdot 10^{-7} \text{ T}$ (likimäärin 1,25 mikrotleslaa).

Tehotiheys (S) on suure, jota käytetään erittäin suurille taajuuksille, joissa säteilyn tunkeutuminen kehoon on pinnallista. Suure määritellään kohteen pintaan nähden kohtisuoran säteilyn tehona kohteen pinta-alayksikköä kohti. Se ilmaistaan watteina neliömetriä kohti (Wm^{-2}).

Ominaisabsorptio (SA) määritellään biologisen kudoksen absorboimana energiana massayksikköä kohti. Se ilmaistaan jouleina kilogrammaa kohti (Jkg^{-1}). Tässä direktiivissä suuretta käytetään asetettaessa rajoituksia pulssimuotoisen mikroaaltosäteilyn vaikutuksille.

Ominaisabsorptionopeus (SAR), joka määritetään keskiarvona koko keholle tai kehon osille, määritellään energian absorboitumisnopeutena kudoksen massayksikköä kohti. Se ilmaistaan watteina kilogrammaa kohti (Wkg^{-1}). Koko kehon SAR-arvo on laajalti hyväksytty suure mitattaessa radiotaajuisten (RF) altistumisen haitallisia lämpövaikutuksia. Koko kehon keskimääräisen SAR-arvon ohella käytetään paikallisia SAR-arvoja, joita tarvitaan arvioitaessa ja rajoitettaessa pieniin kehonosiin erityisissä altistusolosuhteissa kertyvää liiallista energiaa. Tällaisia olosuhteita ovat esimerkiksi henkilön altistuminen alhaisen megahertsialueen radiotaajuussäteilylle (joka on peräisin esimerkiksi dielektristä kumentimista) ja antennin lähikentässä tapahtuva altistuminen.

Näistä suureista ovat suoraan mitattavissa magneettivuon tiheys (B), kosketusvirta (I_C), raajassa kulkeva virta (I_L), sähkökentän voimakkuus (E), magneettikentän voimakkuus (H) sekä tehotiheys (S).

LIITE II

MUUT KUIN LÄMPÖVAIKUTUKSET

ALTISTUMISEN RAJA-ARVOT JA TOIMENPIDETASOT TAAJUUSALUEELLA 0 HZ–10 MHZ

A. ALTISTUMISEN RAJA-ARVOT

Altistumisen raja-arvot alle 1 Hz:n taajuusalueella (taulukko A1) ovat sellaiselle staattiselle magneettikentälle altistumisen raja-arvoja, johon kudos ei vaikuta.

Altistumisen raja-arvot taajuusalueella 1 Hz–10 MHz (taulukko A2) ovat sellaisille sähkökentille altistumisen raja-arvoja, jotka indusoituvat kehoon, kun se altistuu ajallisesti vaihteleville sähkö- ja magneettikentille.

Altistumisen raja-arvot ulkoisen magneettivuon tiheydelle taajuusalueella 0 Hz–1 Hz

Aistimusraja-arvo on altistumisen raja-arvo tavanomaisissa työolosuhteissa (taulukko A1) ja liittyy huimaukseen ja muihin fysiologisiin vaikutuksiin, jotka liittyvät ihmisen tasapainoelimen häiriöihin, jotka johtuvat pääosin liikkumisesta staattisessa magneettikentässä.

Terveysvaikutusraja-arvoa valvotuissa työolosuhteissa (taulukko A1) sovelletaan tilapäisesti vuoron aikana, kun se on perusteltua käytännön syistä tai menetelmän vuoksi edellyttäen, että on otettu käyttöön ehkäiseviä toimenpiteitä kuten kulunvalvonta ja työntekijöille tiedottaminen.

Taulukko A1

Altistumisen raja-arvot ulkoisen magneettivuon tiheydelle (B_0) taajuusalueella 0–1 Hz

	Aistimusraja-arvot
Tavanomaiset työolosuhteet	2 T
Paikallinen raajojen altistuminen	8 T
	Terveysvaikutusraja-arvot
Valvotut työolosuhteet	8 T

Terveysvaikutusraja-arvot, sisäisen sähkökentän voimakkuus 1 Hz–10 MHz

Terveysvaikutusraja-arvot (taulukko A2) liittyvät kehon kaikkien ääreis- ja keskushermoston kudosten, myös pään alueen kudosten, sähköiseen stimuloitumiseen.

Taulukko A2

Terveysvaikutusraja-arvot, sisäisen sähkökentän voimakkuus 1 Hz–10 MHz

Taajuusalue	Terveysvaikutusraja-arvot
$1 \text{ Hz} \leq f < 3 \text{ kHz}$	$1,1 \text{ Vm}^{-1}$ (huippuarvo)
$3 \text{ kHz} \leq f \leq 10 \text{ MHz}$	$3,8 \times 10^{-4} f \text{ Vm}^{-1}$ (huippuarvo)

Huomautus A2-1: f on taajuus hertseinä (Hz).

Huomautus A2-2: Terveysvaikutusraja-arvot sisäisen sähkökentän osalta ovat paikallisia huippuarvoja altistuneen henkilön koko kehossa.

Huomautus A2-3: Altistumisen raja-arvot ovat ajallisia huippuarvoja ja vastaavat sinimuotoisten kenttien tehollisarvoja (RMS) kerrottuna luvun 2 neliöjuurella. Ei-sinimuotoisten kenttien osalta 4 artiklan mukaisesti suoritettu altistumisen arviointi perustuu painotetun huippuarvon menetelmään (suodatus aika-alueessa), joka on selitetty 14 artiklassa tarkoitetuissa käytännön oppaissa, mutta muitakin tieteellisesti vahvistettuja ja validoituja altistumisen arviointimenettelyjä voidaan soveltaa edellyttäen, että niistä saadaan lähes vastaavat ja vertailukelpoiset tulokset.

Aistimusraja-arvot, sisäisen sähkökentän voimakkuus 1–400 Hz

Aistimusraja-arvot (taulukko A3) liittyvät sähkökentän vaikutuksiin pään alueen keskushermostoon eli verkkokalvon fosfeeneihin ja joidenkin aivotoimintojen vähäisiin hetkellisiin muutoksiin.

Taulukko A3

Aistimusraja-arvot, sisäisen sähkökentän voimakkuus 1–400 Hz

Taajuusalue	Aistimusraja-arvot
$1 \text{ Hz} \leq f < 10 \text{ Hz}$	$0,7 f \text{ Vm}^{-1}$ (huippuarvo)
$10 \text{ Hz} \leq f < 25 \text{ Hz}$	$0,07 \text{ Vm}^{-1}$ (huippuarvo)
$25 \text{ Hz} \leq f \leq 400 \text{ Hz}$	$0,0028 f \text{ Vm}^{-1}$ (huippuarvo)

Huomautus A3-1: f on taajuus hertseinä (Hz).

Huomautus A3-2: Aistimusraja-arvot sisäisen sähkökentän osalta ovat paikallisia huippuarvoja altistuneen henkilön päässä.

Huomautus A3-3: Altistumisen raja-arvot ovat ajallisia huippuarvoja ja vastaavat sinimuotoisten kenttien tehollisarvoja (RMS) kerrottuna luvun 2 neliöjuurella. Ei-sinimuotoisten kenttien osalta 4 artiklan mukaisesti suoritettu altistumisen arviointi perustuu painotetun huippuarvon menetelmään (suodatus aika-alueessa), joka on selitetty 14 artiklassa tarkoitetuissa käytännön oppaissa, mutta muitakin tieteellisesti vahvistettuja ja validoituja altistumisen arviointimenettelyjä voidaan soveltaa edellyttäen, että niistä saadaan lähes vastaavat ja vertailukelpoiset tulokset.

B. TOIMENPIDETASOT

Seuraavia fysikaalisia suureita ja arvoja käytetään määrittelemään toimenpidetasot, jotka vahvistetaan, jotta varmistetaan yksinkertaistetulla arvioinnilla asiaan kuuluvien altistumisen raja-arvojen noudattaminen, tai joilla on toteutettava 5 artiklassa täsmennettyjä suojaavia tai ehkäiseviä toimenpiteitä:

- Matala toimenpidetaso (E) ja korkea toimenpidetaso (E), ajallisesti vaihtelevat sähkökentät, voimakkuus E, taulukossa B1 yksilöidyllä tavalla
- Matala toimenpidetaso (B) ja korkea toimenpidetaso (B), ajallisesti vaihtelevat magneettikentät, magneettivuon tiheys B, taulukossa B2 yksilöidyllä tavalla
- Toimenpidetaso (IC), kosketusvirta, taulukossa B3 yksilöidyllä tavalla
- Toimenpidetaso (B0), staattisten magneettikenttien magneettivuon tiheys, taulukossa B4 yksilöidyllä tavalla

Toimenpidetasot vastaavat työpaikalla laskettuja tai mitattuja sähkö- ja magneettikentän arvoja työntekijän poissa ollessa.

Sähkökentille altistumista koskevat toimenpidetasot

Matalat toimenpidetasot (taulukko B1) ulkoisille sähkökentille perustuvat sisäisen sähkökentän rajoittamiseen altistumisen raja-arvojen alapuolelle (taulukot A2 ja A3) ja kipinäpurkausten rajoittamiseen työympäristössä.

Korkean toimenpidetaso alapuolella sisäinen sähkökenttä ei ylitä altistumisen raja-arvoja (taulukot A2 ja A3) ja häiritsevät kipinäpurkaukset estetään edellyttäen, että 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettut suojaavat toimenpiteet toteutetaan.

Taulukko B1

Sähkökentille altistumista koskevat toimenpidetasot taajuusalueella 1 Hz–10 MHz

Taajuusalue	Sähkökentän voimakkuus Matala toimenpidetaso (E) [Vm^{-1}] (RMS)	Sähkökentän voimakkuus Korkea toimenpidetaso (E) [Vm^{-1}] (RMS)
$1 \leq f < 25 \text{ Hz}$	$2,0 \times 10^4$	$2,0 \times 10^4$
$25 \leq f < 50 \text{ Hz}$	$5,0 \times 10^5 / f$	$2,0 \times 10^4$
$50 \text{ Hz} \leq f < 1,64 \text{ kHz}$	$5,0 \times 10^5 / f$	$1,0 \times 10^6 / f$

Taajuusalue	Sähkökentän voimakkuus Matala toimenpidetaso (E) [Vm ⁻¹] (RMS)	Sähkökentän voimakkuus Korkea toimenpidetaso (E) [Vm ⁻¹] (RMS)
$1,64 \leq f < 3 \text{ kHz}$	$5,0 \times 10^5 / f$	$6,1 \times 10^2$
$3 \text{ kHz} \leq f \leq 10 \text{ MHz}$	$1,7 \times 10^2$	$6,1 \times 10^2$

Huomautus B1-1: f on taajuus hertseinä (Hz).

Huomautus B1-2: Matala toimenpidetaso (E) ja korkea toimenpidetaso (E) ovat sähkökentän voimakkuuden tehollisarvoja (RMS) ja vastaavat sinimuotoisille kentille altistumisen huippuarvoja jaettuna luvun 2 neliöjuurella. Ei-sinimuotoisten kenttien osalta 4 artiklan mukaisesti suoritettu altistumisen arviointi perustuu painotetun huippuarvon menetelmään (suodatus aika-alueessa), joka on selitetty 14 artiklassa tarkoitetuissa käytännön oppaissa, mutta muitakin tieteellisesti vahvistettuja ja validoituja altistumisen arviointimenettelyjä voidaan soveltaa edellyttäen, että niistä saadaan lähes vastaavat ja vertailukelpoiset tulokset.

Huomautus B1-3: Toimenpidetasot ovat laskettuja tai mitattuja maksimiarvoja työntekijän kehon kohdalla. Näin päästään konservatiiviseen altistumisen arviointiin ja noudatetaan automaattisesti altistumisen raja-arvoja kaikissa epätasaisesti jakaantuneen kentän altistumisoloissa. Jotta yksinkertaistettaisiin 4 artiklan mukaisesti suoritettua arviointia altistumisen raja-arvojen noudattamisesta erityisissä epätasaisesti jakaantuneen kentän oloissa, 14 artiklassa tarkoitetuissa käytännön oppaissa selitetään kriteerit mitattujen kenttien spatiaalisen keskiarvon laskennalle vakiintuneen dosimetrian mukaisesti. Kun lähde on hyvin paikallinen ja vain muutaman senttimetrin päässä kehosta, indusoitunut sähkökenttä määritellään dosimetrisesti tapauskohtaisesti.

Magneettikentille altistumista koskevat toimenpidetasot

Matalat toimenpidetasot (taulukko B2) johdetaan sisäisen sähkökentän aistimusraja-arvoista alle 400 Hz:n taajuudella (taulukko A3) ja yli 400 Hz:n taajuudella sisäisen sähkökentän terveysvaikutusraja-arvoista (taulukko A2).

Korkeat toimenpidetasot (taulukko B2) johdetaan sellaisista terveysvaikutusraja-arvoista sisäisen sähkökentän osalta, jotka liittyvät pään ja vartalon ääreis- ja autonomisen hermoston kudosten sähköiseen stimuloitumiseen (taulukko A2). Korkeiden toimenpidetasojen noudattamisella varmistetaan se, että terveysvaikutusraja-arvoja ei ylitetä, mutta verkkokalvon fosfeeneihin ja aivotointojen vähäisiin hetkellisiin muutoksiin liittyvät vaikutukset ovat mahdollisia, jos pään alueen altistuminen ylittää matalan toimenpidetason korkeintaan 400 Hz:n taajuusalueella. Tällöin sovelletaan 5 artiklan 6 kohtaa.

Raajojen altistumisen toimenpidetasot johdetaan sellaisista terveysvaikutusraja-arvoista sisäisen sähkökentän osalta, jotka liittyvät raajojen kudosten sähköiseen stimuloitumiseen, ottamalla huomioon, että magneettikenttä kytkeytyy heikommin raajoihin kuin koko vartaloon.

Taulukko B2

Magneettikentille altistumista koskevat toimenpidetasot taajuusalueella 1 Hz–10 MHz

Taajuusalue	Magneettivuon tiheys Matala toimenpidetaso (B) [μT] (RMS)	Magneettivuon tiheys Korkea toimenpidetaso (B) [μT] (RMS)	Magneettivuon tiheys Toimenpidetaso: raajojen altistuminen paikalliselle magneettikentälle [μT] (RMS)
$1 \leq f < 8 \text{ Hz}$	$2,0 \times 10^5 / f^2$	$3,0 \times 10^5 / f$	$9,0 \times 10^5 / f$
$8 \leq f < 25 \text{ Hz}$	$2,5 \times 10^4 / f$	$3,0 \times 10^5 / f$	$9,0 \times 10^5 / f$
$25 \leq f < 300 \text{ Hz}$	$1,0 \times 10^3$	$3,0 \times 10^5 / f$	$9,0 \times 10^5 / f$
$300 \text{ Hz} \leq f < 3 \text{ kHz}$	$3,0 \times 10^5 / f$	$3,0 \times 10^5 / f$	$9,0 \times 10^5 / f$
$3 \text{ kHz} \leq f \leq 10 \text{ MHz}$	$1,0 \times 10^2$	$1,0 \times 10^2$	$3,0 \times 10^2$

Huomautus B2-1: f on taajuus hertseinä (Hz).

Huomautus B2-2: Matala toimenpidetaso ja korkea toimenpidetaso ovat tehollisarvoja (RMS) ja vastaavat sinimuotoisille kentille altistumisen huippuarvoja jaettuna luvun 2 neliöjuurella. Ei-sinimuotoisten kenttien osalta 4 artiklan mukaisesti suoritettu altistumisen arviointi perustuu painotetun huippuarvon menetelmään (suodatus aika-alueessa), joka on selitetty 14 artiklassa tarkoitetuissa käytännön oppaissa, mutta muitakin tieteellisesti vahvistettuja ja validoituja altistumisen arviointimenettelyjä voidaan soveltaa edellyttäen, että niistä saadaan lähes vastaavat ja vertailukelpoiset tulokset.

Huomautus B2-3: Magneettikentille altistumista koskevat toimenpidetasot ovat enimmäisarvoja työntekijän kehon sijaintikohdassa. Näin päästään konservatiiviseen altistumisen arviointiin ja noudatetaan automaattisesti altistumisen raja-arvoja kaikissa epätasaisesti jakaantuneen kentän altistumisoloissa. Jotta yksinkertaistettaisiin 4 artiklan mukaisesti suoritettua arviointia altistumisen raja-arvojen noudattamisesta erityisissä epätasaisesti jakaantuneissa altistumisoloissa, 14 artiklassa tarkoitetuissa käytännön oppaissa selitetään mitattujen kenttien spatiaalisen keskiarvon laskennan kriteerit vakiintuneen dosimetrian mukaisesti. Kun lähde on hyvin paikallinen ja vain muutaman senttimetrin päässä kehosta, indusoitunut sähkökenttä määritellään dosimetrisesti tapauskohtaisesti.

Taulukko B3

Kosketusvirralle I_C altistumista koskevat toimenpidetasot

Taajuus	Toimenpidetaso (I_C) (jatkuva kosketusvirta) [mA] (RMS)
Enintään 2,5 kHz	1,0
$2,5 \leq f < 100$ kHz	0,4 f
$100 \text{ kHz} \leq f \leq 10\,000$ kHz	40

Huomautus B3-1: f on taajuus ilmaistuna kilohertseinä (kHz).

Staatististen magneettikenttien magneettivuon tiheyttä koskevat toimenpidetasot

Taulukko B4

Staatististen magneettikenttien magneettivuon tiheyttä koskevat toimenpidetasot

Vaarat	Toimenpidetaso (B_0)
Aktiivisten implantoitujen laitteiden, esim. sydämentahdistimien, häiriintyminen	0,5 mT
Vetovoima- ja sinkoutumisriski voimakkaiden kenttien reuna-alueilla (> 100 mT)	3 mT

LIITE III

LÄMPÖVAIKUTUKSET

ALTISTUMISEN RAJA-ARVOT JA TOIMENPIDETASOT TAAJUUSALUEELLA 100 KHz–300 GHz

A. ALTISTUMISEN RAJA-ARVOT

Terveysvaikutusraja-arvot taajuusalueella 100 kHz–6 GHz (taulukko A1) ovat sähkö- ja magneettikentille altistumisesta syntyvän kudoksen absorboiman energian ja tehon rajoja massayksikköä kohti.

Aistimusraja-arvot taajuusalueella 0,3–6 GHz (taulukko A2) ovat sähkömagneettisille kentille altistumisesta syntyvän pään alueen pienen kudoksen absorboiman energian rajoja.

Terveysvaikutusraja-arvot yli 6 GHz:n taajuusalueella (taulukko A3) ovat kehon pintaan osuvan sähkömagneettisen aallon tehotiheyden rajoja.

Taulukko A1

Terveysvaikutusraja-arvot, 100 kHz–6 GHz:n sähkömagneettiset kentät

Terveysvaikutusraja-arvot	Keskimääräiset SAR-arvot 6 minuutin jaksoa kohti
Koko kehon lämpörasitukseen liittyvät altistumisen raja-arvot, keskimääräinen SAR kehossa	0,4 Wkg ⁻¹
Pään ja vartalon paikalliseen lämpörasitukseen liittyvät altistumisen raja-arvot, paikallinen SAR kehossa	10 Wkg ⁻¹
Raajojen paikalliseen lämpörasitukseen liittyvät altistumisen raja-arvot, paikallinen SAR raajoissa	20 Wkg ⁻¹

Huomautus A1-1: Paikallisen SAR:n keskimääräinen arvo lasketaan 10 gramman yhtenäistä kudospainoa kohti. Altistumisen arvioinnissa käytetään näin saatua SAR:n maksimiarvoa. Kyseisen 10 gramman kudospainon on tarkoitus olla yhtenäistä kudosta, jolla on lähes homogeeniset sähköiset ominaisuudet. Yhtenäisen kudoksen massan käsitteen määrittelyn yhteydessä todetaan, että tällaista käsitettä voidaan soveltaa laskennallisessa dosimetriassa mutta että se voi aiheuttaa vaikeuksia suoria fysikaalisia mittauksia suoritettaessa. Yksinkertaisen geometrisen kappaleen, esimerkiksi kuution tai pallon rajaaman kudoksen massa perustuvaa menetelmää voidaan käyttää.

Aistimusraja-arvot taajuusalueella 0,3–6 GHz

Tämä aistimusraja-arvo (taulukko A2) liittyy pään altistumisesta pulssimuotoiselle mikroaaltosäteilylle johtuvien kuulolaistimusten välttämiseen.

Taulukko A2

Aistimusraja-arvot, 0,3–6 GHz:n sähkömagneettiset kentät

Taajuusalue	Paikallinen ominaisabsorptio (SA)
$0,3 \leq f \leq 6 \text{ GHz}$	10 mJkg ⁻¹

Huomautus A2-1: Paikallisen SA:n keskimääräinen arvo on 10 gramman kudospainoa kohti.

Taulukko A3

Terveysvaikutusraja-arvot, 6–300 GHz:n sähkömagneettiset kentät

Taajuusalue	Tehotiheyteen liittyvät terveysvaikutusraja-arvot
$6 \text{ GHz} \leq f \leq 300 \text{ GHz}$	50 Wm ⁻²

Huomautus A3-1: Tehotiheys lasketaan keskiarvona kutakin 20 cm^2 :n suurista altistunutta aluetta kohti. 1 cm^2 :n suuruisen alan keskiarvoina lasketut paikallisen tehotiheyden enimmäisarvot eivät saa ylittää 20-kertaisesti arvoa 50 W/m^2 . Tehotiheydet taajuusalueella 6–10 GHz lasketaan keskiarvoina kuuden minuutin jaksoa kohti. Yli 10 GHz:n taajuusalueella tehotiheys lasketaan keskiarvona $68/f^{1.05}$ minuutin jaksoa kohti (f on taajuus gigahertseinä), jotta voidaan ottaa huomioon tunkeutumissyvyyden asteittainen väheneminen taajuuden kasvaessa.

B. TOIMENPIDETASOT

Seuraavia fysikaalisia suureita ja arvoja käytetään määrittelemään toimenpidetasot, jotka vahvistetaan, jotta varmistetaan yksinkertaistetulla arvioinnilla asiaan kuuluvien altistumisen raja-arvojen noudattaminen, tai joilla on toteutettava 5 artiklassa täsmennettyjä suojaavia tai ehkäiseviä toimenpiteitä.

- Toimenpidetaso (E), ajallisesti vaihtelevat sähkökentät, sähkökentän voimakkuus E, taulukossa B1 yksilöidyllä tavalla
- Toimenpidetaso (B), ajallisesti vaihtelevat magneettikentät, magneettivuon tiheys B, taulukossa B1 yksilöidyllä tavalla
- Toimenpidetaso (S), sähkömagneettisten aaltojen tehotiheys, taulukossa B1 yksilöidyllä tavalla
- Toimenpidetaso (I_C), kosketusvirta, taulukossa B2 yksilöidyllä tavalla
- Toimenpidetaso (I_L), raajassa kulkeva virta, taulukossa B2 yksilöidyllä tavalla

Toimenpidetasot vastaavat työpaikalla laskettuja tai mitattuja kenttäarvoja työntekijän poissa ollessa ja ilmaistaan enimmäisarvona kehon sijaintikohdassa tai tietyssä osassa kehoa.

Sähkö- ja magneettikentille altistumista koskevat toimenpidetasot

Toimenpidetaso (E) ja toimenpidetaso (B) johdetaan SAR-arvosta tai tehotiheyden arvosta (taulukot A1 ja A3) niiden kynnysarvojen pohjalta, jotka liittyvät (ulkoiselle) sähkö- ja magneettikentille altistumisesta aiheutuviin sisäisiin lämpövaikutuksiin.

Taulukko B1

Sähkö- ja magneettikentille altistumista koskevat toimenpidetasot taajuusalueella 100 kHz–300 GHz

Taajuusalue	Sähkökentän voimakkuus Toimenpidetaso (E) [Vm^{-1}] (RMS)	Magneettivuon tiheys Toimenpidetaso (B) [μT] (RMS)	Tehotiheys Toimenpidetaso (S) (Wm^{-2})
$100 \text{ kHz} \leq f < 1 \text{ MHz}$	$6,1 \times 10^2$	$2,0 \times 10^6/f$	—
$1 \leq f < 10 \text{ MHz}$	$6,1 \times 10^8/f$	$2,0 \times 10^6/f$	—
$10 \leq f < 400 \text{ MHz}$	61	0,2	—
$400 \text{ MHz} \leq f < 2 \text{ GHz}$	$3 \times 10^{-3} f^{3/2}$	$1,0 \times 10^{-5} f^{3/2}$	—
$2 \leq f < 6 \text{ GHz}$	$1,4 \times 10^2$	$4,5 \times 10^{-1}$	—
$6 \leq f \leq 300 \text{ GHz}$	$1,4 \times 10^2$	$4,5 \times 10^{-1}$	50

Huomautus B1-1: f on taajuus hertseinä (Hz).

Huomautus B1-2: $[\text{Toimenpidetaso (E)}]^2$ ja $[\text{toimenpidetaso (B)}]^2$ lasketaan keskiarvoina kuuden minuutin jaksoa kohti. Radiotaajuuspulssien osalta huipputehotiheys keskiarvona pulssin keston ajalta saa olla enintään 1 000 kertaa asianomaisen toimenpidetason (S) arvo. Monitaajuisilla kentillä analyysin on perustuttava yhteenlaskuun, jota selvitetään 14 artiklassa tarkoitetuissa käytännön oppaissa.

Huomautus B1-3: Toimenpidetaso (E) ja toimenpidetaso (B) koskevat laskettuja tai mitattuja sähkö- tai magneettikentän enimmäisarvoja työntekijän kehon kohdalla. Näin päästään konservatiiviseen altistumisen arviointiin ja noudatetaan automaattisesti altistumisen raja-arvoja kaikissa epätasaisesti jakaantuneen kentän altistumisoloissa. Jotta yksinkertaistettaisiin 4 artiklan mukaisesti suoritettua arviointia altistumisen raja-arvojen noudattamisesta erityisissä epätasaisesti jakaantuneen kentän oloissa, 14 artiklan mukaisissa käytännön oppaissa selitetään kriteerit mitattujen kenttien spatiaalisen keskiarvon laskennalle vakiintuneen dosimetrian mukaisesti. Kun lähde on hyvin paikallinen ja vain muutaman senttimetrin päässä kehosta, altistumisen raja-arvojen noudattaminen määritellään dosimetrisesti tapauskohtaisesti.

Huomautus B1-4: Tehotiheys lasketaan keskiarvona kutakin 20 cm^2 :n suuruista altistunutta aluetta kohti. 1 cm^2 :n suuruisen alan keskiarvoina lasketut spatiaalisen tehotiheyden enimmäisarvot eivät saa ylittää 20-kertaisesti arvoa 50 Wm^{-2} . Tehotiheydet taajuusalueella 6–10 GHz lasketaan keskiarvoina kuuden minuutin jaksoa kohti. Yli 10 GHz:n taajuusalueella tehotiheydet lasketaan keskiarvoina $68/f^{1,05}$ minuutin jaksoa kohti (f on taajuus gigahertseinä), jotta voidaan ottaa huomioon tunkeutumissyvyyden asteittainen väheneminen taajuuden kasvaessa.

Taulukko B2

Toimenpidetasot, jatkuvat kosketusvirrat ja indusoituneet raajassa kulkevat virrat

Taajuusalue	Jatkuva kosketusvirta, toimenpidetaso (I_C) [mA] (RMS)	Indusoitunut raajassa kulkeva virta, toimenpidetaso (I_L) [mA] (RMS)
$100 \text{ kHz} \leq f < 10 \text{ MHz}$	40	—
$10 \text{ MHz} \leq f \leq 110 \text{ MHz}$	40	100

Huomautus B2-1: $[I_L]^2$ lasketaan keskiarvona kuuden minuutin jaksoa kohti.

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2004/40/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 ja 3 kohta
1 artiklan 3 kohta	1 artiklan 4 kohta
1 artiklan 4 kohta	1 artiklan 5 kohta
1 artiklan 5 kohta	1 artiklan 6 kohta
2 artiklan a alakohta	2 artiklan a alakohta
—	2 artiklan b alakohta
—	2 artiklan c alakohta
2 artiklan b alakohta	2 artiklan d, e ja f alakohta
2 artiklan c alakohta	2 artiklan g alakohta
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 1 kohta
—	3 artiklan 2 kohta
3 artiklan 3 kohta	3 artiklan 2 ja 3 kohta
—	3 artiklan 4 kohta
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	4 artiklan 2 ja 3 kohta
4 artiklan 3 kohta	4 artiklan 3 kohta
4 artiklan 4 kohta	4 artiklan 4 kohta
4 artiklan 5 kohdan a alakohta	4 artiklan 5 kohdan b alakohta
4 artiklan 5 kohdan b alakohta	4 artiklan 5 kohdan a alakohta
—	4 artiklan 5 kohdan c alakohta
4 artiklan 5 kohdan c alakohta	4 artiklan 5 kohdan d alakohta
4 artiklan 5 kohdan d alakohta	4 artiklan 5 kohdan e alakohta
4 artiklan 5 kohdan d alakohdan i alakohta	—
4 artiklan 5 kohdan d alakohdan ii alakohta	—
4 artiklan 5 kohdan d alakohdan iii alakohta	—

Direktiivi 2004/40/EY	Tämä direktiivi
4 artiklan 5 kohdan d alakohdan iv alakohta	—
4 artiklan 5 kohdan e alakohta	4 artiklan 5 kohdan f alakohta
4 artiklan 5 kohdan f alakohta	4 artiklan 5 kohdan g alakohta
—	4 artiklan 5 kohdan h alakohta
—	4 artiklan 5 kohdan i alakohta
4 artiklan 5 kohdan g alakohta	4 artiklan 5 kohdan j alakohta
4 artiklan 5 kohdan h alakohta	4 artiklan 5 kohdan k alakohta
—	4 artiklan 6 kohta
4 artiklan 6 kohta	4 artiklan 7 kohta
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohdan johdantolause	5 artiklan 2 kohdan johdantolause
5 artiklan 2 kohdan a–c alakohta	5 artiklan 2 kohdan a–c alakohta
—	5 artiklan 2 kohdan d alakohta
—	5 artiklan 2 kohdan e alakohta
5 artiklan 2 kohdan d–g alakohta	5 artiklan 2 kohdan f–i alakohta
—	5 artiklan 4 kohta
5 artiklan 3 kohta	5 artiklan 5 kohta
—	5 artiklan 6 kohta
—	5 artiklan 7 kohta
5 artiklan 4 kohta	5 artiklan 8 kohta
—	5 artiklan 9 kohta
5 artiklan 5 kohta	5 artiklan 3 kohta
6 artiklan johdantolause	6 artiklan johdantolause
6 artiklan a alakohta	6 artiklan a alakohta
6 artiklan b alakohta	6 artiklan b alakohta
—	6 artiklan c alakohta
6 artiklan c kohta	6 artiklan d alakohta
6 artiklan d alakohta	6 artiklan e alakohta
—	6 artiklan f alakohta

Direktiivi 2004/40/EY	Tämä direktiivi
6 artiklan e alakohta	6 artiklan g alakohta
6 artiklan f alakohta	6 artiklan h alakohta
—	6 artiklan i alakohta
7 artikla	7 artikla
8 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohta	—
8 artiklan 3 kohta	8 artiklan 2 kohta
9 artikla	9 artikla
—	10 artikla
10 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohdan c alakohta
10 artiklan 2 kohdan a alakohta	11 artiklan 1 kohdan a alakohta
10 artiklan 2 kohdan b alakohta	11 artiklan 1 kohdan b alakohta
11 artikla	—
—	12 artikla
—	13 artikla
—	14 artikla
—	15 artikla
13 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta
—	17 artikla
14 artikla	18 artikla
15 artikla	19 artikla
Liite	Liite I, liite II ja liite III
—	Liite IV

II

(Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 626/2013,

annettu 27 päivänä kesäkuuta 2013,

tietyihin maatalous-, kalastus- ja teollisuustuotteisiin sovellettavien yhteisen tullitariffin autonomisten tullien suspendoimisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1344/2011 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 31 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) On unionin edun mukaista suspendoida kokonaan yhteisen tullitariffin autonomiset tullit 80 uudelta tuotteelta, joita ei tällä hetkellä luetella neuvoston asetuksen (EU) N:o 1344/2011 ⁽¹⁾ liitteessä. Sen vuoksi kyseiset tuotteet olisi lisättävä mainittuun liitteeseen.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 1344/2011 liitteessä luetellaan tällä hetkellä 15 sellaista tuotetta, joihin sovellettavien yhteisen tullitariffin autonomisten tullien suspendoiminen ei ole enää unionin edun mukaista. Sen vuoksi kyseiset tuotteet olisi poistettava kyseisestä liitteestä.
- (3) On tarpeen muuttaa asetuksen (EU) N:o 1344/2011 liitteessä lueteltujen 22 suspension tavarankuvausta tuotteiden teknisen kehityksen, markkinoiden taloudellisten kehityssuuntausten ja kielellisten mukautusten ottamiseksi huomioon. Kahdeksan tuotteen Taric-koodit olisi myös muutettava. Lisäksi katsotaan tarpeelliseksi luokitella kolme tuotetta useaan Taric-koodiin, kun taas 12 muun tuotteen luokittelu kahteen Taric-koodiin ei enää ole tarpeen.
- (4) Ne suspensiot, joiden osalta on tarpeen tehdä teknisiä muutoksia, olisi poistettava asetuksen (EU) N:o 1344/2011 liitteessä olevasta suspensioluettelosta ja palautettava kyseiseen luetteloon käyttäen uusia tavarankuvauksia taikka uusia CN- tai Taric-koodeja.
- (5) On unionin edun mukaista muuttaa asetuksen (EU) N:o 1344/2011 2 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisen pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärää kolmen tuotteen osalta.

Uudelleentarkastellut suspensiot olisi näin ollen poistettava asetuksen (EU) N:o 1344/2011 liitteessä olevasta suspensioluettelosta ja palautettava kyseiseen luetteloon siten, että niille vahvistetaan pakollista uudelleentarkastelua koskevat uudet määräajat.

- (6) Tämän asetuksen liitteissä I ja II oleviin lisättyjä ja poistettuja suspensioita koskeviin luetteloihin olisi selkeyden vuoksi merkittävä muutosten kohdalle asteriski.
- (7) Liitteessä I lueteltujen suspensioiden väliaikaisen luonteen vuoksi niitä olisi tarkasteltava uudelleen järjestelmällisesti viimeistään viiden vuoden kuluttua niiden soveltamisen aloittamisesta tai uudistamisesta. Lisäksi komission aloitteesta taikka yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä tehdyn uudelleentarkastelun perusteella esitettävästä komission ehdotuksesta olisi tiettyjen suspensioiden voimassaolo voitava lopettaa milloin tahansa, jos suspensioiden voimassaolon jatkaminen ei ole enää unionin edun mukaista tai jos tämä on perusteltua tuotteiden teknisen kehityksen, muuttuneiden olosuhteiden tai markkinoiden taloudellisten kehityssuuntauksien vuoksi.
- (8) Koska on tarpeen, että tässä asetuksessa säädetyt suspensiot tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2013, tätä asetusta olisi sovellettava samasta päivästä alkaen ja sen olisi tultava voimaan viipymättä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (9) Asetus (EU) N:o 1344/2011 olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 1344/2011 liite seuraavasti:

- 1) Lisätään tämän asetuksen liitteessä I luetellut tuoterivit.
- 2) Poistetaan tuoterivit, joiden CN- ja Taric-koodit luetellaan tämän asetuksen liitteessä II.

⁽¹⁾ EUVL L 349, 31.12.2011, s. 1.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2013.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä kesäkuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. GILMORE

LIITE I

1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärä
(*) ex 2007 99 50	81	Acerolakirsikkasosetiiviste	9 % ⁽²⁾	31.12.2017
(*) ex 2007 99 50	91	— <i>Malpighia</i> spp. -suvun hedelmistä — sokeripitoisuus vähintään 13 mutta enintään 30 painoprosenttia elintarvike- ja juomateollisuuden tuotteiden valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾		
ex 2007 99 50	82	Hapatettu banaanisosetiiviste, keittämällä valmistettu	11,5 % ⁽²⁾	31.12.2017
ex 2007 99 50	92	— <i>Musa Cavendish</i> -suvun hedelmistä, — sokeripitoisuus vähintään 13 mutta enintään 30 painoprosenttia, elintarvike- ja juomateollisuuden tuotteiden valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾		
(*) ex 2007 99 50	83	Mangososetiiviste, keittämällä valmistettu	6 % ⁽²⁾	31.12.2017
(*) ex 2007 99 50	93	— <i>Mangifera</i> spp. -suvun hedelmistä, — sokeripitoisuus enintään 30 painoprosenttia,		
(*) ex 2007 99 93	10	elintarvike- ja juomateollisuuden tuotteiden valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾		
(*) ex 2007 99 50	84	Papaijasosetiiviste, keittämällä valmistettu	7,8 % ⁽²⁾	31.12.2017
(*) ex 2007 99 50	94	— <i>Carica</i> spp. -suvun hedelmistä, — sokeripitoisuus vähintään 13 mutta enintään 30 painoprosenttia, elintarvike- ja juomateollisuuden tuotteiden valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾		
ex 2007 99 50	85	Guavasosetiiviste, keittämällä valmistettu	6 % ⁽²⁾	31.12.2017
ex 2007 99 50	95	— <i>Psidium</i> spp. -suvun hedelmistä, — sokeripitoisuus vähintään 13 mutta enintään 30 painoprosenttia, elintarvike- ja juomateollisuuden tuotteiden valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾		
(*) ex 2805 30 90	40	Harvinaiset maametallit, skandium ja yttrium, puhtausaste vähintään 95 painoprosenttia	0 %	31.12.2015
(*) ex 2805 30 90	50			
(*) ex 2805 30 90	60			
(*) ex 2805 30 90	70			
(*) ex 2805 30 90	75			
(*) ex 2805 30 90	79			

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärä
ex 2811 19 80	30	Fosforihapoke (CAS RN 10294-56-1)/ fosfonihappo (CAS RN 13598-36-2) tarkoitettu käytettäväksi ainesosana polyvinyylidikloriditeollisuuden lisäaineiden tuotannossa (¹)	0 %	31.12.2017
(*) ex 2818 10 91	10	Sintrattu korundi, rakenteeltaan mikrokiteinen, jossa on — vähintään 94 mutta enintään 98,5 painoprosenttia α -Al ₂ O ₃ -yhdistettä, — 2 (± 1,5) painoprosenttia magnesiumspinellia, — 1 (± 0,6) painoprosenttia yttriumoksidia, ja — 2 (± 1,2) painoprosenttia lantaanioksidia ja neodyymioksidia, ja jossa yli 10 mm:n suuruisien kappaleiden osuus kokonaispainosta on alle 50 prosenttia	0 %	31.12.2015
ex 2903 39 90	25	2,3,3,3-Tetrafluoriprop-1-eeni (CAS RN 754-12-1)	0 %	31.12.2017
ex 2903 89 90	50	Kloorisyklopentaani (CAS RN 930-28-9)	0 %	31.12.2017
ex 2905 39 95	40	Dekaani-1,10-dioli (CAS RN 112-47-0)	0 %	31.12.2017
ex 2906 29 00	30	2-Fenyylietanoli (CAS RN 60-12-8)	0 %	31.12.2017
ex 2907 23 00	10	4,4'-Isopropylideenidifenoli (CAS RN 80-05-7)	0 %	31.12.2017
ex 2907 29 00	55	Bifenyli-2,2'-dioli (CAS RN 1806-29-7)	0 %	31.12.2017
ex 2912 29 00	50	4-Isobutyrylibentsaldehydi (CAS RN 40150-98-9)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	45	3,4-Dihydroksibentsofenoni (CAS RN 10425-11-3)	0 %	31.12.2017
ex 2914 70 00	20	2,4'-Difluoribentsofenoni (CAS RN 342-25-6)	0 %	31.12.2017
ex 2915 39 00	20	Isopentyyliasetaatti (CAS RN 123-92-2)	0 %	31.12.2017
ex 2915 60 19	10	Etyylibutyraatti (CAS RN 105-54-4)	0 %	31.12.2017
ex 2915 90 70	30	3,3-Dimetyylibutyryylikloridi (CAS RN 7065-46-5)	0 %	31.12.2017
ex 2916 12 00	70	2- (2-Vinylioksietoksi) etyyliakrylaatti (CAS RN 86273-46-3)	0 %	31.12.2017
(*) ex 2917 13 90	10	Dimetyylisebasaatti (CAS RN 106-79-6)	0 %	31.12.2017
ex 2918 29 00	35	Propyyli-3,4,5-trihydroksibentsoaatti (CAS RN 121-79-9)	0 %	31.12.2017
ex 2918 30 00	50	Etyyliasetoasetaatti (CAS RN 141-97-9)	0 %	31.12.2017
ex 2918 99 90	15	Etyyli 2,3-epoksi-3-fenyylibutyraatti (CAS RN 77-83-8)	0 %	31.12.2017
(*) ex 2918 99 90	40	trans-4-Hydroksi-3-metoksikanelihappo (CAS RN 537-98-4)	0 %	31.12.2013
ex 2920 90 10	60	2,4-Di-tert-butyli-5-nitrofenyylimetyylikarbonaatti (CAS RN 873055-55-1)	0 %	31.12.2017
ex 2921 30 99	40	Syklopropyyliamiini (CAS RN 765-30-0)	0 %	31.12.2017
ex 2922 19 85	20	2-(2-Metoksifenoksi) etyyliamiinihydrokloridi (CAS RN 64464-07-9)	0 %	31.12.2017

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärä
ex 2922 19 85	25	Titaanibis(trietanoliamiini)di-isopropoksidi (CAS RN 36673-16-2)	0 %	31.12.2017
ex 2929 10 00	20	Butyyli-isosyanaatti (CAS RN 111-36-4)	0 %	31.12.2017
ex 2931 90 90	35	(Z)Prop-1-en-1-ylfosfonihappo (CAS RN 25383-06-6)	0 %	31.12.2017
ex 2932 99 00	25	1-(2,2-Difluoribentso [d] [1,3] dioksoli-5-yyli) syklopropanikarboksylihappo (CAS RN 862574-88-7)	0 %	31.12.2017
ex 2933 19 90	85	Allyyli-5-amino-4-(2-metyylifenyyli)-3-okso-2,3-dihydro-1H-1-pyratsolikarbotioaatti (CAS RN 473799-16-5)	0 %	31.12.2017
ex 2933 29 90	80	Imatsaliili (ISO) (CAS RN 35554-44-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	57	Tert-butyylili 3-(6-amino-3-metyylipyridiini-2-yyli)bentsoaatti (CAS RN 1083057-14-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 49 10	30	Etyyli 4-okso-1,4-dihydroksikinoliini-3-karboksylaatti (CAS RN 52980-28-6)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	43	2,3-Dihydro-1H-pyrroli[3,2,1-ij]kinoliini (CAS RN 5840-01-7)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	47	Pakloputrasoli (ISO) (CAS RN 76738-62-0)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	37	4-Propaani-2-yyli-morfoliini (CAS RN 1004-14-4)	0 %	31.12.2017
(*) ex 3204 11 00	20	Väri C.I. Disperse Yellow 241 (CAS RN 83249-52-9), puhtausaste vähintään 97 %, määriteltynä korkean erotuskyvyn nestekromatografialla	0 %	31.12.2015
ex 3204 11 00	80	Väriävalmiste, ei-ionogeeninen, joka sisältää: — N-[5-(asetyyliamino)-4-[(2-kloori-4,6-dinitrofenyyli)atso]-2-metoksifenyyli]-2-okso-2-(fenyylimetoksi)etyyli-β-alaniinia (CAS RN 159010-67-0) — N-[4-[(2-syano-4-nitrofenyyli)atso]fenyyli]-N-metyyli-2-(1,3-dihydro-1,3-dioikso-2H-isoindoli-2-yyli)etyyli-β-alaniinia (CAS RN 170222-39-6), ja — N-[2-kloori-4-[(4-nitrofenyyli)atso]fenyyli]-2-[2-(1,3-dihydro-1,3-dioikso-2H-isoindoli-2-yyli)etoksi]-2-oksoetyyli-β-alaniinia (CAS RN 371921-34-5)	0 %	31.12.2017
ex 3204 12 00	20	Väriävalmiste, anioninen, joka sisältää vähintään 75 painoprosenttia dinatrium-7-((4-kloori-6-(dodekyliamino)-1,3,5-triatsiini-2-yyli)amino)-4-hydroksi-3-((4-((4-sulfofenyyli)atso)fenyyli)atso)-2-naftaleenisulfonaattia (CAS RN 145703-76-0)	0 %	31.12.2017
ex 3204 12 00	30	Happoväriävalmiste, anioninen, joka sisältää: — litium-amino-4-(4-tert-butyylilaniliini)antrakini-2-sulfonaattia (CAS RN 125328-86-1), — C.I. Acid Green 25 (CAS RN 4403-90-1), ja — C.I. Acid Blue 80 (CAS RN 4474-24-2)	0 %	31.12.2017
ex 3204 13 00	30	Väri C.I. Basic Blue 7 (CAS RN 2390-60-5)	0 %	31.12.2017
ex 3204 13 00	40	Väri C.I. Basic Violet 1 (CAS RN 603-47-4)/(CAS RN 8004-87-3)	0 %	31.12.2017
(*) ex 3204 17 00	25	Väri C.I. Pigment Yellow 14 (CAS RN 5468-75-7)	0 %	31.12.2016

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärä
(*) ex 3204 17 00	60	Väri C.I. Pigment Red 53:1 (CAS RN 5160-02-1)	0 %	31.12.2016
(*) ex 3204 17 00	70	Väri C.I. Pigment Yellow 13 (CAS RN 5102-83-0)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	75	Väri C.I. Pigment Orange 5 (CAS RN 3468-63-1)	0 %	31.12.2017
(*) ex 3204 19 00	73	Väri C.I. Solvent Blue 104 (CAS RN 116-75-6), jonka puhtausaste on vähintään 97 % määriteltynä korkean erotuskyvyn nestekromatografialla	0 %	31.12.2015
ex 3207 40 85	40	Lasihitualeet (CAS RN 65997-17-3): — joiden paksuus on vähintään 0,3 µm mutta enintään 10 µm, ja — jotka on päällystetty titaanidioksidilla (CAS RN 13463-67-7) tai rautaoksidilla (CAS RN 18282-10-5)	0 %	31.12.2017
ex 3215 19 00	20	Painoväri: — joka koostuu polyesteripolymeerista sekä hopean (CAS RN 7440-22-4) ja metyyliipropyliketonissa (CAS RN 107-87-9) olevan hopeakloridin (CAS RN 7783-90-6) dispersiosta, — jonka kiinteän aineen kokonaispitoisuus on vähintään 55 mutta enintään 57 painoprosenttia, — jonka ominaispaino on vähintään 1,40 g/cm ³ mutta enintään 1,60 g/cm ³ elektrodien painamiseen tarkoitettu ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 3707 90 20	50	Kuiva mustejauhe tai väriainesekoitus, joka koostuu: — styreeniakrylaatti- / butadienikopolymeereista, — joko kimröökistä tai orgaanisesta pigmentistä, — myös jos se sisältää polyolefiinia tai amorista piidioksidia, ja jota käytetään kehittimenä telekopiolaitteiden (telefaxlaitteiden) tai tietokonekirjoittimien ja kopiokoneiden mustejauhe- tai väriainepullojen ja -kasettien valmistuksessa ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
(*) ex 3802 90 00	11	Soodaliuottimella kalsinoitu piimaa, happopesty, suodatuksen apuaineeksi farmaseuttisten ja/tai biokemiallisten tuotteiden valmistuksessa tarkoitettu ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 3812 30 80	75	N,N'-Bis(1,2,2,6,6-pentametyyli-4-piperidinyyli)-1,6-heksaanidiaamiinin polymeeriä ja 2,4-dikloori-6-(4-morfolinyyli)-1,3,5-triat-siinia (CAS RN 193098-40-7)	0 %	31.12.2017

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärä
ex 3812 30 80	80	UV-stabilaattori, joka sisältää: — estynyttä amiinia: N,N'-bis(1,2,2,6,6-pentametyyli-4-piperidinyyli)-1,6-heksaanidiamiinia ja 2,4-dikloori-6-(4-morfolinyyli)-1,3,5-triaatsiinin polymeeriä (CAS RN 193098-40-7) ja — joko O-hydroksifenyyli-1,3,5-triaatsiinia UV-valoa absorboivana, tai — kemiallisesti muunnettuja fenoliyhdisteitä	0 %	31.12.2017
(*) ex 3812 30 80	85	Seos, jossa on — vähintään 70 mutta enintään 80 painoprosenttia bis(1,2,2,6,6-pentametyyli-4-piperidinyyli)sebakaattia (CAS RN 41556-26-7), ja — vähintään 20 mutta enintään 30 painoprosenttia metyyli-1,2,2,6,6-pentametyyli-4-piperidinyli-sebakaattia (CAS RN 82919-37-7)	0 %	31.12.2016
(*) ex 3824 90 97	08	Divinylibentseeni-isomeerien ja etyylivinylibentseeni-isomeerien seos, jossa on vähintään 56 mutta enintään 85 painoprosenttia divinylibentseeniä (CAS RN 1321-74-0)	0 %	31.12.2014
(*) ex 3824 90 97	18	Poly(tetrametyleeniglykoli)bis[(9-okso-9H-tioksanten-1-yloksi)asetatti], jonka polymeeriketjun pituus on keskimäärin alle 5 monomeeriyksikköä (CAS RN 515136-48-8)	0 %	31.12.2013
ex 3824 90 97	47	Platinaoksidi (CAS RN 12035-82-4), joka muodostuu huokoisesta alumiinioksidikantaja-aineesta (CAS RN 1344-28-1) ja joka sisältää: — vähintään 0,1 painoprosenttia mutta enintään yhden painoprosentin platinaa, ja — vähintään 0,5 mutta enintään 5 painoprosenttia etyyialumiinidikloridia (CAS RN 563-43-9)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	49	Valmiste, joka sisältää: — C,C'-atsodi(formamidia) (CAS RN 123-77-3), — magnesiumoksidia (CAS RN 1309-48-4), ja — sinkki bis(p-tolueenisulfinaatti) (CAS RN 24345-02-6), jolloin kaasunmuodostus C,C'-atsodi(formamidista) tapahtuu 135 °C:ssa	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	51	Dietyleeniglykolipropyleeniglykolitrietanoliamiinititanaattikompleksit (CAS RN 68784-48-5), liuotettuna dietyleeniglykoliin (CAS RN 111-46-6)	0 %	31.12.2017
(*) ex 3824 90 97	87	Tahna, jossa on — vähintään 75 mutta enintään 85 painoprosenttia kuparia, — epäorgaanisia oksideja, — etyyliselluloosaa, ja — liuotinta	0 %	31.12.2017
(*) ex 3824 90 97	93	Asetoniliuos, joka sisältää vähintään 80 painoprosenttia 2,4,6-trimetyylibentsaldehydiä (CAS RN 487-68-3)	0 %	31.12.2013
(*) ex 3824 90 97	94	Piidioksidipartikkelit, joiden pinnalle on sitoutunut orgaanisia yhdisteitä kovalenttisesti, suuren erotuskyvyn nestekromatografiassa (HPLC) tarvittavien kolonnien ja näytteenkäsittelypatruunoiden valmistukseen tarkoitettut ⁽¹⁾	0 %	31.12.2013

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärä
ex 3905 30 00	10	Viskoosinen valmiste, joka koostuu pääasiallisesti poly(vinyylialkoholista) (CAS RN 9002-89-5), orgaanisesta liuottimesta ja vedestä, puolijohteiden valmistamisen aikana piikiekkojen suojapäälysteenä käytettäväksi tarkoitettu ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 3905 91 00	20	Eteenin ja vinyylialkoholin vesiliukoinen kopolymeeri, jossa on enintään 13 painoprosenttia eteenimonomeeriyksikköä (CAS RN 026221-27-2)	0 %	31.12.2017
ex 3906 90 90	27	Stearyyli- tai metakrylaatin, iso-oktyyliakrylaatin ja akryylihapon kopolymeeri, isopropyylipalmitaattiin liuotettu	0 %	31.12.2017
ex 3907 20 20	20	Polytetrametyleeni-eteriglykoli, jonka painokeskimääräinen molekyylipaino (Mw) on vähintään 2 700 mutta enintään 3 100 (CAS RN 25190-06-1)	0 %	31.12.2017
(*) ex 3907 20 20	30	Seos, jossa on vähintään 70 mutta enintään 80 painoprosenttia glyserolin ja 1,2-epoksipropaanin polymeeriä ja vähintään 20 mutta enintään 30 painoprosenttia dibutyylimaleaatin ja N-vinyli-2-pyrrolidonin kopolymeeriä	0 %	31.12.2013
(*) ex 3907 20 20	40	Tetrahydrofuraanin ja tetrahydro-3-metyylifuraanin kopolymeeri, jonka lukokeskimääräinen molekyylipaino (M _n) on 3 500 (± 100)	0 %	31.12.2013
(*) ex 3907 40 00	10	Polykarbonaattipelletit — joissa on vähintään 7 mutta enintään 15 painoprosenttia eihalogeenistä liekinestoinetta, ja — joiden ominaispaino on 1,20 (± 0,01)	0 %	31.12.2016
(*) ex 3907 99 90	30	Poly(hydroksialkanoaatti), joka koostuu pääasiallisesti poly(3-hydroksibutyraatista)	0 %	31.12.2015
(*) ex 3913 90 00	20			
(*) ex 3909 50 90	10	UV-valossa kovettuva, vesiliukoinen, nestemäinen valopolymeeri, joka koostuu seoksesta, jossa on — vähintään 60 painoprosenttia kaksi-funktionaalisia akryloituja polyuretaanin oligomeerejä ja — 30 (+ 8 %) painoprosenttia mono- ja kolmi-funktionaalisia (meta-)akrylaatteja ja — 10 (+ 3 %) painoprosenttia hydroksyylifunktionisoituja mono-funktionaalisia (meta-)akrylaatteja	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 80	47	Polyesteri-, polyuretaani- tai polykarbonaattikalvo:	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	32	— jossa on puristusherkä silikonipolymeeriliimakerros, — jonka kokonaispaksuus on enintään 0,7 mm, — jonka kokonaisleveys on vähintään 1 cm mutta enintään 1 m, — myös rullina, jollaisia käytetään nimikkeiden 8521 ja 8528 tuotteiden pinnan suojaamiseen		

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärä
ex 3919 10 80	53	Polyeteenikalvo:	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	34	— puristusherkkä, ei-kuminen liima, joka tarttuu ainoastaan puhtaisiin ja sileisiin pintoihin,		
ex 3920 10 28	93	— kokonaispaksuus vähintään 0,025 mm mutta enintään 0,7 mm,		
ex 3920 10 89	50	— kokonaisleveys vähintään 6 cm mutta enintään 1 m, — myös rullina, jollaisia käytetään nimikkeiden 8521 ja 8528 tuotteiden pinnan suojaamiseen		
ex 3919 90 00	36	Painettu laminoitu kalvo, jossa on keskellä poly(vinyylikloridi)kerros, päällystetty molemmin puolin poly(vinyylifluoridi)kerroksella	0 %	31.12.2017
ex 3920 49 10	95	— myös puristus- tai lämpöherkällä liimakerroksella, — myös irrotettavalla kalvolla, — myrkyllisyys (ABD 0031-testimenetelmän avulla määritettyinä) enintään 70 ppm fluorivetyä, enintään 120 ppm kloorivetyä, enintään 10 ppm syaanivetyä, enintään 10 ppm typen oksideja, enintään 300 ppm hiilimonoksidia ja yhteispitoisuudeltaan enintään 10 ppm divetyysulfidia ja rikkidioksidia, — syttyvyys 60 sekunnissa enintään 130 mm (määritettynä testimenetelmällä FAR 25 App.F Pt. I Amdt.83), — paino (ilman irrotettavaa kalvoa) 240 g/m ² (± 30 g/m ²) ilman liimakerrosta, 340 g/m ² (± 40 g/m ²) lämpöherkällä liimakerroksella tai 330 g/m ² (± 40 g/m ²) puristusherkällä kerroksella		
ex 3919 90 00	38	Itsekiinnittyvä kalvo, jolla on seuraavat ominaisuudet: — pintakerros, joka koostuu pääasiallisesti polyuretaanista, johon on sekoitettu akryylipolymeeriemulsioita ja titaanidioksidia, — myös jos siinä on toinen kerros, joka koostuu vinyyliasetatti-eteenikopolymeerin ja ristisilloittuvien vinyyliasetatti-polymeeriemulsioiden sekoituksesta, — enintään 6 painoprosenttia muita lisäaineita, — puristusherkkä liimakerros, ja — jonka toinen puoli on peitetty irrotettavalla kerroksella — myös erillisellä itsekiinnittyvällä ylilaminoidulla suojakalvolla, — kokonaispaksuus enintään 400 µm	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	40	Kokonaispaksuudeltaan vähintään 40 µm oleva kalvo, joka koostuu vähintään yhdestä läpinäkyvästä polyesterikalvokerroksesta: — joka sisältää vähintään yhden infrapunaa heijastavan kerroksen, jonka normaali kokonaisheijastussuhde on standardin EN 12898 mukaisesti vähintään 80 %, — jonka yhdellä puolella on kerros, jonka normaali emissiivisyys on standardin EN 12898 mukaisesti enintään 0,2, — joka on toiselta puolelta päällystetty puristusherkällä liimakerroksella ja irrotettavalla kalvolla	0 %	31.12.2017

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärä
ex 3919 90 00	42	Itsekiinnittyvä kalvo, jolla on seuraavat ominaisuudet: — ensimmäinen kerros, joka sisältää termoplastisen polyuretaanin ja pintatartunnan estoaineen sekoitusta, — toinen kerros, joka sisältää maleiinihappoanhydridin kopolymeriä, — kolmas kerros, joka sisältää pientiheyspolyeteenin, titaanidioksidin ja lisäaineiden sekoitusta, — neljäs kerros, joka sisältää pientiheyspolyeteenin, titaanidioksidin, lisäaineiden ja väriaineen sekoitusta, — puristusherkkä liimakerros, ja — jonka toinen puoli on peitetty irrotettavalla kalvolla, — myös erillisellä itsekiinnittyvällä ylilaminoidulla suojakalvolla, — kokonaispaksuus enintään 400 µm	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	44	Painettu laminoitu kalvo	0 %	31.12.2017
ex 3921 90 60	95	— lasikuitua olevalla ydinkerroksella, päällystetty molemmiin puolin poly(vinylikloridi)kerroksella, — peitetty yhdeltä puolelta poly(vinyylifluoridi)kerroksella, — myös puristusherkällä liimakerroksella ja toisella puolella olevalla irrotettavalla kalvolla, — myrkyllisyys (ABD 0031-testimenetelmän avulla määritettynä) enintään 50 ppm fluorivetyä, enintään 85 ppm kloorivetyä, enintään 10 ppm syaanivetyä, enintään 10 ppm typen oksideja, enintään 300 ppm hiilimonoksidia ja yhteispitoisuudeltaan enintään 10 ppm divetyysulfidia ja rikkidioksidia, — syttyvyys 60 sekunnissa enintään 110 mm (määritettynä testimenetelmällä FAR 25 App.F Pt. I Amdt.83) ja — paino (ilman irrotettavaa kalvoa) 490 g/m² (± 45 g/m²) ilman liimakerrosta tai 580 g/m² (± 50 g/m²) puristusherkällä kerroksella		
ex 3920 20 80	95	Polypropeenikalvo, rullina: — paloluokitus UL 94 V-0 vähintään 0,25 mm materiaalipaksuuksilla ja UL 94 VTM-0 vähintään 0,05 mm mutta enintään 0,25 mm materiaalipaksuuksilla (siten kuin ne on määritetty syttyvyysstandardissa UL-94), — läpilyöntijännite vähintään 13,1 kV mutta enintään 60,0 kV (siten kuin se on määritetty standardissa ASTM D149), — venymislujuus konesuunnassa vähintään 30 MPa mutta enintään 33 MPa (siten kuin se on määritetty standardissa ASTM D882), — venymislujuus poikittaissuunnassa vähintään 22 MPa mutta enintään 25 MPa (siten kuin se on määritetty standardissa ASTM D882), — tiheys vähintään 0,988 g/cm³ mutta enintään 1,035 g/cm³ (siten kuin se on määritetty standardissa ASTM D792), — kosteusabsorptio vähintään 0,01 % mutta enintään 0,06 % (siten kuin se on määritetty standardissa ASTM D570), elektroniikka- ja sähköteollisuudessa käytettyjen eristimien valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärä
(*) ex 3920 62 19	02	Koekstrudoitu läpikuultamaton poly(eteenitereftalaatti)kalvo, jonka paksuus on vähintään 50 µm mutta enintään 350 µm, jossa on erityisesti kimröökkiä sisältävä kerros	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	08	Poly(eteenitereftalaatti)kalvo, liimalla päällystämätön, jonka paksuus on enintään 25 µm, joko: — yksinomaan massana värjätty, tai — massana värjätty ja toiselta puolelta metalloitu	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	12	Pelkästä poly(eteenitereftalaatista) valmistettu kalvo, jonka kokonaispaksuus on enintään 120 µm ja joka koostuu yhdestä tai kahdesta kerroksesta, joista kussakin on väriainetta ja/tai ultraviolettisäteitä imevää ainetta koko massassa, liima- tai muulla aineella päällystämätön	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	18	Pelkästä poly(eteenitereftalaatista) valmistettu laminoitu kalvo, jonka kokonaispaksuus on enintään 120 µm ja joka koostuu yhdestä pelkästään metalloidusta kerroksesta sekä yhdestä tai kahdesta kerroksesta, joista kussakin on väriainetta ja/tai ultraviolettisäteitä imevää ainetta koko massassa, liima- tai muulla aineella päällystämätön	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	22	Poly(eteenitereftalaatti)kalvo, päällystetty tai peitetty toiselta puolelta tai molemmilta puolilta muunnetulla polyesterikerroksella, kokonaispaksuus vähintään 7 µm, mutta enintään 11 µm, tarkoitettu videonauhojen valmistukseen, joissa on magneettinen kerros metallipigmentejä, ja joiden leveys on 8 mm tai 12,7 mm ⁽¹⁾	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	25	Poly(eteenitereftalaatti)kalvo, jonka paksuus on vähintään 186 µm mutta enintään 191 µm ja joka on yhdeltä puolelta päällystetty matriisikuviolla akrylikerroksella	0 %	31.12.2014
(*) ex 3920 62 19	38	Poly(eteenitereftalaatti)kalvo, jonka paksuus on enintään 12 µm, joka on päällystetty toiselta puolelta enintään 35 nm paksuisella alumiinioksidikerroksella	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	48	Poly(eteenitereftalaatti)levyt tai -rullat — jotka on päällystetty molemmilta puolilta epoksiakryylihartskerroksella, — joiden kokonaispaksuus on 37 µm (± 3 µm)	0 %	31.12.2015
(*) ex 3920 62 19	52	Poly(eteenitereftalaatista), poly(eteeninaftalaatista) tai samantyyppisestä polyesteristä valmistettu kalvo, toiselta puolelta pinnoitettu metallilla ja/tai metallioksidoilla, sisältää vähemmän kuin 0,1 painoprosenttia alumiinia, paksuus enintään 300 µm ja ominaispintavastus enintään 10 000 ohmia (per neliö) (ASTM D 257-99-menetelmällä määritettynä)	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	55	Mattapintainen poly(eteenitereftalaatti)kalvo, jonka peilikiilto on 15 yksikköä 45° kulmassa ja 18 yksikköä 60° kulmassa kiilto-mittarilla mitattuna (ISO 2813:2000-menetelmällä määritettynä) ja leveys vähintään 1 600 mm	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	58	Valkoinen poly(eteenitereftalaatti)kalvo, massana värjätty, jonka paksuus on vähintään 185 µm mutta enintään 253 µm ja joka on päällystetty molemmilta puolilta antistaattisella kerroksella	0 %	31.12.2013

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleen tarkastelun päivämäärä
(*) ex 3920 62 19	76	Läpinäkyvä poly(eteenitereftalaatti)kalvo: — joka on päällystetty molemmiin puolin akryylipohjaisia orgaanisia aineita olevilla kerroksilla, joiden paksuus on vähintään 7 nm mutta enintään 80 nm, — jonka pintajännitys on vähintään 36 Dyne/cm mutta enintään 39 Dyne/cm, — jonka valonläpäisy on enemmän kuin 93 %, — jonka sameusarvo (haze value) on enintään 1,3 %, — jonka kokonaispaksuus on vähintään 10 µm mutta enintään 350 µm, — jonka leveys on vähintään 800 mm mutta enintään 1 600 mm	0 %	31.12.2013
(*) ex 3920 62 19	81	Poly(eteenitereftalaatti)kalvo, — paksuus enintään 20 µm, — vähintään yhdeltä puolelta pinnoitettu kaasueristekerroksella, jossa on enintään 2 µm:n paksuinen polymeerimatriisi, johon pii on levitetty	0 %	31.12.2017
(*) ex 3920 92 00	30	Polyamidikalvo, — paksuus enintään 20 µm, — vähintään yhdeltä puolelta pinnoitettu kaasueristekerroksella, jossa on enintään 2 µm:n paksuinen polymeerimatriisi, johon pii on levitetty	0 %	31.12.2013
ex 3920 99 28	55	Puristettu lämpömuovautuva polyuretaanikalvo: — ei itsekiinnittyvä, — keltaisuusindeksi vähintään 1,0 mutta enintään 2,5 10 mm pinotuille kalvoille (sitä kuin se on määritelty testimenetelmässä ASTM E 313-10), — valonläpäisy enemmän kuin 87 % 10 mm pinotuille kalvoille (sitä kuin se on määritelty testimenetelmässä ASTM D 1003-11), — kokonaispaksuus vähintään 0,38 mm mutta enintään 7,6 mm, — leveys vähintään 99 cm mutta enintään 305 cm, jollaisia käytetään laminoidun varmuuslasin valmistuksessa	0 %	31.12.2017
ex 3921 13 10	20	Avokennoiset polyuretaanivaahtorullat: — paksuus 2,29 mm (± 0,25 mm), — pintakäsitelty huokoisella tartunta-aineella ja — laminoitu polyesterikalvoon ja tekstiiliainekerrokseen	0 %	31.12.2017
(*) ex 3921 90 55	20	Esikyllästetty vahvistettu lasikuitu, joka sisältää syanaattiesteri-hartsia tai epoksidihartsin kanssa sekoitettua bismaleimiditriatsiinihartsia (B,T) ja jonka mitat ovat — 469,9 mm (± 2 mm) × 622,3 mm (± 2 mm), tai — 469,9 mm (± 2 mm) × 414,2 mm (± 2 mm), tai — 546,1 mm (± 2 mm) × 622,3 mm (± 2 mm) painettujen piirilevyjen valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾	0 %	31.12.2013

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärä
(*) ex 3926 90 97	21	Television jalusta, myös jos siinä on kiinnitysteline laitteen kiinnittämistä ja vakauttamista varten	0 %	31.12.2016
(*) ex 7020 00 10	10			
(*) ex 7326 90 98	40			
(*) ex 7616 99 90	77			
ex 4104 41 19	10	Puhvelinnahka, halkaistu, kromiparkittu, synteettisesti jälkiparkittu (crust-käsitelty), kuiva	0 %	31.12.2017
ex 7009 10 00	10	Taustapeilien peililasi: — varustettu muovisella taustalevyllä, — jolla on kyky heijastaa taustavalon muuttuvaa voimakkuutta, — myös lämmityselementillä varustettu, ja — myös Blind Spot Module (BSM)-näytöllä varustettu	0 %	31.12.2017
(*) ex 7019 12 00	05	Jatkuvakuituinen kiertämätön lanka (rovings), 1 980–2 033 tekstiä, valmistettu jatkuvan kehruun lasifilamenteista, joiden läpimitta on 9 µm (± 0,5 µm)	0 %	31.12.2017
(*) ex 7019 12 00	25			
(*) ex 7607 11 90	30	Laminoitu alumiinikalvo, — jossa on vähintään 99 prosenttia alumiinia, — jossa on piidioksiditon ja natriumsilikaatiton hydrofiilinen pinnoite, — jonka kokonaispaksuus on enintään 0,120 mm, — jonka murtolujuus on vähintään 100 N/mm ² (ASTM E8 -menetelmällä määritettynä), ja — jonka murtovenymä on vähintään 1 prosentti	0 %	31.12.2013
(*) ex 7607 20 90	20	Voiteleva porauskalvo, jonka kokonaispaksuus on enintään 350 µm ja jossa on — alumiinifoliokerros, jonka paksuus on vähintään 70 mutta enintään 150 µm, — vesiliukoista voiteluainetta, jonka paksuus on vähintään 20 mutta enintään 200 µm ja joka on jähmeää huoneenlämmössä	0 %	31.12.2015
ex 7616 99 90	75	Suorakulmaisen kehyksen muodossa olevat osat — maalatusta alumiinista valmistetut, — pituus vähintään 1 011 mm mutta enintään 1 500 mm, — leveys vähintään 622 mm mutta enintään 900 mm, — paksuus 0,6 mm (± 0,1 mm), jollaisia käytetään televisiovastaanottimien valmistuksessa	0 %	31.12.2017

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärä
ex 8105 90 00	10	Koboltiseoksesta valmistut tangot ja langat, jotka sisältävät — 35 (± 2) painoprosenttia koboltia, — 25 (± 1) painoprosenttia nikkeliä, — 19 (± 1) painoprosenttia kromia ja — 7 (± 2) painoprosenttia rautaa, materiaalieritelmän AMS 5842 vaatimusten mukaiset, jollaisia käytetään avaruusteollisuudessa	0 %	31.12.2017
(*) ex 8301 60 00	10	Näppäimistöt, kokonaan joko silikonista tai polykarbonaatista valmistetut, mukaan lukien sähköisillä kosketinelementeillä varustetut painetut näppäimet	0 %	31.12.2015
(*) ex 8413 91 00	20			
(*) ex 8419 90 85	20			
(*) ex 8438 90 00	10			
(*) ex 8468 90 00	10			
(*) ex 8476 90 00	10			
(*) ex 8479 90 80	87			
(*) ex 8481 90 00	20			
(*) ex 8503 00 99	45			
(*) ex 8515 90 00	20			
(*) ex 8531 90 85	20			
(*) ex 8536 90 85	96			
(*) ex 8543 90 00	50			
(*) ex 8708 91 99	10			
(*) ex 8708 99 97	30			
(*) ex 9031 90 85	30			
(*) ex 8305 20 00	10	Niitit — 28 mm pitkät, — taivuttamattomat, muovikasettiin pakatut, käytettäväksi kopiokoneissa ja tulostimissa, jolloin valmiin niitin leveys on 12 mm (± 1 mm) ja syvyys 8 mm (± 1 mm) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2013
ex 8431 20 00	30	Vetoakseliyksikkö tasauspyörästöineen, jossa alennusvaihteet, lautaspyörä, käyttöakselit, pyörännavat, jarrut ja tukivarsien kiinnikkeet, nimikkeen 8427 ajoneuvojen valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleen tarkastelun päivämäärä
ex 8501 10 99	60	Tasavirtamoottori — roottorin pyörimisnopeus vähintään 3 500 kierrosta minuutissa mutta enintään 5 000 kierrosta minuutissa kuormitettuna ja enintään 6 500 kierrosta minuutissa kuormittamattomana, — syöttöjännite vähintään 100 V mutta enintään 240 V, sähkökeittimien valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8503 00 99	40	Polttokennokalvot rullina tai levyinä, leveys enintään 150 cm, jollaisia käytetään nimikkeen 8501 polttokennoihin	0 %	31.12.2017
(*) ex 8504 40 82	40	Painettu piirilevy, jossa on siltasuuntainpiiri sekä muita aktiivisia ja passiivisia komponentteja ja — jossa on kaksi lähtöliitäntää, — jossa on kaksi tuloliitäntää, jotka ovat käytettävissä yhtäaikaaisesti ja rinnakkain, — joka voidaan kytkeä kirkkaaseen tai himmennettyyn toimintatilaan, — jonka tulojännite on 40 V (+ 25 % -15 %) tai 42 V (+ 25 % -15 %) kirkkaassa toimintatilassa ja 30 V (± 4 V) himmennetyssä toimintatilassa, tai — jonka tulojännite on 230 V (+ 20 % - 15 %) kirkkaassa toimintatilassa ja 160 V (± 15 %) himmennetyssä toimintatilassa, tai — jonka tulojännite on 120 V (15 % - 35 %) kirkkaassa toimintatilassa ja 60 V (± 20 %) himmennetyssä toimintatilassa, — jonka tulovirta saavuttaa 80 % nimellisarvostaan 20 millisekunnissa, — jonka tulotaajuus on vähintään 45 Hz mutta enintään 65 Hz jännitteen ollessa 42 V tai 230 V ja 45–70 Hz jännitteen ollessa 120 V, — jonka suurin kytkentävirtasysäyksen ylitys on enintään 250 % kytkentävirrasta, — jonka kytkentävirtasysäyksen ylityksen kesto on enintään 100 millisekuntia, — jonka kytkentävirrän alitus on vähintään 50 % tulovirrasta, — jonka kytkentävirrän alituksen kesto on enintään 20 millisekuntia, — jonka lähtövirta voidaan asettaa etukäteen, — jonka lähtövirta saavuttaa 90 % etukäteen asetetusta nimellisarvostaan 50 millisekunnissa, — jonka lähtövirta on nolla 30 millisekunnin kuluessa tulovirrän katkaisemisen jälkeen, — jossa on määriteltä virhetila, kun kuormitusta ei ole tai se on liian korkea (käyttöajan loppuminen)	0 %	31.12.2017

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärä
(*) ex 8504 40 82	50	Kotelossa oleva tasasuuntaaja, jonka — nimellisteho on enintään 250 W, — tulojännite on vähintään 90 mutta enintään 305 V, — sertifioitu tulotaajuus on vähintään 47 mutta enintään 440 Hz — vakiolähtövirta on vähintään 350 mA mutta enintään 15 A — kytkentävirta on enintään 10 A — käyttölämpötila on vähintään –40 mutta enintään +85 °C — ja joka soveltuu LED-valonlähteiden ohjaukseen	0 %	31.12.2017
ex 8505 11 00	35	Neodymiumin, raudan ja boorin seoksesta koostuvat tai samariumilla ja koboltilla pinnoitetut kestmagneetit, joille on tehty epäorgaaninen passivointi (epäorgaaninen pinnoitus) sinkkifosfaatilla, moottori- tai anturisovellusten teolliseen valmistukseen tarkoitettut ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	25	Ladattavissa litium-ioniakuissa käytettävät suorakulmaiset moduulit — leveys 352,5 mm (± 1mm) tai 367,1 mm (± 1 mm) — syvyys 300 mm (± 2 mm) tai 272,6 mm (± 1 mm) — korkeus 268,9 mm (± 1,4 mm) tai 229,5 mm (± 1 mm) — paino 45,9 kg tai 46,3 kg — kapasiteetti 75 Ah ja — nimellisjännite 60 V	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	35	Ladattavat litium-ioniakut: — pituus vähintään 1 475 mm mutta enintään 1 515 mm, — leveys vähintään 1 365 mm mutta enintään 1 375 mm, — korkeus vähintään 260 mutta enintään 270 mm, — paino vähintään 320 kg mutta enintään 330 kg, — nimelliskapasiteetti vähintään 18,4 Ah mutta enintään 130 Ah, — pakatut 12 tai 16 moduulin pakkauksiin	0 %	31.12.2017
(*) ex 8507 60 00	50	Sähköisten litium-ioniakkujen asentamiseen tarkoitettut moduulit — pituus on vähintään 298 mutta enintään 408 mm, — leveys on vähintään 33,5 mutta enintään 209 mm, — korkeus on vähintään 138 mutta enintään 228 mm, — paino on vähintään 3,6 mutta enintään 17 kg, ja — teho on vähintään 458 mutta enintään 2 158 kWh	0 %	31.12.2017

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleen tarkastelun päivämäärä
ex 8516 90 00	70	Sisäastia — jossa on aukot sivuilla ja keskellä, — valmistettu hehkutetusta alumiinista, — jossa on vähintään 200 °C:n lämpötilan kestävä keraaminen pinnoite, sähkökeittimien valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8522 90 80	15	Alumiininen jäähdytyslevy ja jäähdytyslaippa, nimikkeen 8521 tuotteiden transistorien ja/tai integroitujen piirien käyttölämpötilan ylläpitoon tarkoitettu	0 %	31.12.2017
ex 8525 80 19	45	Kaksimikrofoninen kameramoduuli, jonka resoluutio on 1 280 * 720 P HD, nimikkeen 8528 tuotteiden valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
(*) ex 8526 91 20	80	Integroitu äänimoduuli (IAM), jossa on digitaalisen videosignaalin ulostulo moduulin liittämiseksi LCD-kosketusnäyttömonitoriin ja joka on liitetty MOST-verkkoon (Media Oriented Systems Transport) ja jonka tiedonsiirto tapahtuu MOST High -protokollaa käyttäen ja jolla on seuraavat ominaisuudet:	0 %	31.12.2015
(*) ex 8527 29 00	10	— painettu piiri, jossa on GPS-satelliittipaikannusjärjestelmän (Global Positioning System) vastaanotin, gyroskooppi ja liikennetietoja välittävä TMC-viritin (Traffic Message Channel), — useita karttoja tukeva kovalevyasema, — suurerottelutarkkuuksinen radio (HD-radio), — äänentunnistusjärjestelmä, — CD- ja DVD-levyasema, — Bluetooth-, MP3- ja USB (Universal Serial Bus) -tuloliitettävyyys, — jännite vähintään 10 mutta enintään 16 V, 87 ryhmän ajoneuvojen valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾		
ex 8529 90 92	70	Suorakulmainen kiinnitys- ja suojakehys — valmistettu alumiiniseoksesta, jossa on piitä ja magnesiumia, — pituus vähintään 900mm mutta enintään 1 500mm, — leveys vähintään 600 mm mutta enintään 950 mm, jollaisia käytetään televisiovastaanottimien valmistuksessa	0 %	31.12.2017
ex 8529 90 92	80	Taustavalon painettu piirilevy,	0 %	31.12.2013
ex 9405 40 39	40	— jossa on prismoilla varustetut valodiodit (LED), — myös jos siinä on liitin tai liittimiä yhdessä päässä tai molemmissa päissä, nimikkeen 8528 tavaroihin asennettavaksi tarkoitettu ⁽¹⁾		
ex 8536 69 90	51	Muovi- tai metallikoteloon asennetut SCART-liittimet, joissa on 21 nastaa kahdessa rivissä, nimikkeiden 8521 ja 8528 tuotteiden valmistukseen tarkoitettut ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
(*) ex 8540 20 80	91	Fotomonistin	0 %	31.12.2016

CN-koodi	Taric	Tavaran kuvaus	Autonominen tulli	Pakollisen uudelleentarkastelun päivämäärä
ex 8544 42 90	30	PET:llä eristetyt sähköjohtimet — joissa on 10 tai 80 yksittäistä lankaa, — pituus vähintään 50 mm mutta enintään 800 mm, — joissa on liitin tai liittimiä ja/tai pistotulppa tai pistotulppia yhdessä päässä tai molemmissa päissä, nimikkeiden 8521 ja 8528 tuotteiden valmistukseen tarkoitett ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 9001 90 00	25	Kehystämättömät optiset elementit, valetusta infrapunasäteitä välittävästä kalkogenidilasista tai infrapunasäteitä välittävän kalkogenidilasin ja muun linssimateriaalin yhdistelmästä valmistetut	0 %	31.12.2017
ex 9002 90 00	40	Kehystetyt linssit, infrapunasäteitä välittävästä kalkogenidilasista tai infrapunasäteitä välittävän kalkogenidilasin ja muun linssimateriaalin yhdistelmästä valmistetut	0 %	31.12.2017

⁽¹⁾ Tullien suspendoinnissa sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1) 291–300 artiklaa.

⁽²⁾ Sovelletaan paljoustullia.

^(*) Sellaisen asetuksen (EU) N:o 1344/2011 liitteessä luetellun tuotteen suspensio, jonka CN- tai Taric-koodia tai tavaran kuvausta muutetaan tällä asetuksella.

LIITE II

1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tuotteet

CN-koodi	TARIC
(*) ex 2007 99 50	40
(*) ex 2007 99 50	50
(*) ex 2007 99 50	60
ex 2008 60 19	30
ex 2008 60 39	30
(*) ex 2008 99 48	20
(*) ex 2008 99 48	93
(*) ex 2008 99 49	50
(*) ex 2805 30 90	40
(*) ex 2805 30 90	50
(*) ex 2805 30 90	60
(*) ex 2818 10 91	10
ex 2916 19 95	30
ex 2917 39 95	10
(*) ex 2918 99 90	40
ex 2934 99 90	12
ex 3204 11 00	10
(*) ex 3204 11 00	20
(*) ex 3204 17 00	25
ex 3204 17 00	45
ex 3204 17 00	55
(*) ex 3204 17 00	60
(*) ex 3204 17 00	70
ex 3204 19 00	72
(*) ex 3204 19 00	73
(*) ex 3802 90 00	11
(*) ex 3824 90 97	08
(*) ex 3824 90 97	31
(*) ex 3824 90 97	70
(*) ex 3824 90 97	72

CN-koodi	TARIC
(*) ex 3824 90 97	73
(*) ex 3824 90 97	75
(*) ex 3907 20 20	11
(*) ex 3907 20 20	12
(*) ex 3907 40 00	10
(*) ex 3907 99 90	30
(*) ex 3909 50 90	10
ex 3911 90 99	75
(*) ex 3920 62 19	01
(*) ex 3920 62 19	03
(*) ex 3920 62 19	07
(*) ex 3920 62 19	09
(*) ex 3920 62 19	11
(*) ex 3920 62 19	13
(*) ex 3920 62 19	17
(*) ex 3920 62 19	19
(*) ex 3920 62 19	21
(*) ex 3920 62 19	23
(*) ex 3920 62 19	24
(*) ex 3920 62 19	26
(*) ex 3920 62 19	37
(*) ex 3920 62 19	39
(*) ex 3920 62 19	47
(*) ex 3920 62 19	49
(*) ex 3920 62 19	51
(*) ex 3920 62 19	53
(*) ex 3920 62 19	54
(*) ex 3920 62 19	56
(*) ex 3920 62 19	57
(*) ex 3920 62 19	59
(*) ex 3920 62 19	75
(*) ex 3920 62 19	77
(*) ex 3920 62 19	81

CN-koodi	TARIC
(*) ex 3920 92 00	30
(*) ex 3921 90 55	20
(*) ex 7019 12 00	05
(*) ex 7019 12 00	25
(*) ex 7326 90 98	40
(*) ex 7607 11 90	30
(*) ex 7607 20 90	20
ex 8108 20 00	20
ex 8108 90 50	40
ex 8108 90 50	80
(*) ex 8305 20 00	10
(*) ex 8504 40 82	40
(*) ex 8504 40 82	50
(*) ex 8507 60 00	50
(*) ex 8526 91 20	80
(*) ex 8528 59 80	10
(*) ex 8536 90 85	96
(*) ex 8538 90 99	94
(*) ex 8540 20 80	91
(*) ex 8543 90 00	50
ex 8708 80 99	10
ex 9405 40 39	30

(*) Sellaisen asetuksen (EU) N:o 1344/2011 liitteessä luetellun tuotteen suspensio, jonka CN- tai Taric-koodia tai tavarankuvausta muutetaan tällä asetuksella.

NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 627/2013,

annettu 27 päivänä kesäkuuta 2013,

tiettyjä maatalous- ja teollisuustuotteita koskevien unionin autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EU) N:o 7/2010 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 31 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jotta voitaisiin varmistaa sellaisten tiettyjen tavaroiden riittävä ja häiriintymätön saatavuus, joita ei tuoteta riittävästi unionissa, ja jotta vältettäisiin markkinahäiriöt, tiettyille maatalous- ja teollisuustuotteille on neuvoston asetuksella (EU) N:o 7/2010 ⁽¹⁾ avattu autonomiset tariffikiintiöt. Mainituissa tariffikiintiöissä voidaan tuoda tuotteita alennetuin tullein tai tullitta. Samoista saatavuuteen ja häiriöihin liittyvistä syistä on tarpeen avata 1 päivästä heinäkuuta 2013 kymmenelle tuotteelle asianmukaisen suuruiset uudet tariffikiintiöt, joissa kannetaan alennettua tullia tai jotka ovat tullittomia ja joiden järjestysnumerot ovat 09.2644 ja 09.2663–09.2671.
- (2) Lisäksi unionin autonomisten tariffikiintiöiden, joiden järjestysnumerot ovat 09.2620 ja 09.2633, tavarankuvasta olisi mukautettava, ja järjestysnumeroon 09.2629 olisi lisättävä toinen Taric-koodi.
- (3) Unionin autonomisten tariffikiintiöiden, joiden järjestysnumerot ovat 09.2917 ja 09.2632, päättymispäiväksi olisi vahvistettava 31 päivä joulukuuta 2013, sillä ei ole unionin etujen mukaista enää myöntää tällaisia kiintiöitä mainitun päivämäärän jälkeen.

(4) Koska uusien tariffikiintiöiden olisi tultava voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2013, tätä asetusta olisi sovellettava samasta päivästä alkaen ja sen olisi tultava voimaan viipymättä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(5) Asetus (EU) N:o 7/2010 olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 7/2010 liite seuraavasti:

- 1) Lisätään tämän asetuksen liitteessä I olevat rivit, jotka koskevat järjestysnumeroita 09.2644 ja 09.2663–09.2671.
- 2) Korvataan tariffikiintiöitä, joiden järjestysnumerot ovat 09.2620, 09.2629, 09.2632, 09.2633 ja 09.2917, koskevat rivit tämän asetuksen liitteessä II olevilla riveillä.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2013.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä kesäkuuta 2013.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. GILMORE

⁽¹⁾ EUVL L 3, 7.1.2010, s. 1.

LIITE I

1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tariffikiintiöt

Järjestysnumero	CN-koodi	TARIC	Tavaran kuvaus	Kiintiökausi	Kiintiön määrä	Kiintiötulli (%)
09.2663	ex 1104 29 17	10	Jauhetut durran jyvät, jotka on vähintään kuorittu ja joista on erotettu alkiot, pakkaustäytteiden valmistukseen tarkoitettut ⁽¹⁾	1.7–31.12	750 tonnia	0 %
09.2664	ex 2008 60 19 ex 2008 60 39	30 30	Lisättyä alkoholia sisältävät makeat kirsikat, joissa voi olla 9 painoprosenttia sokeria, läpimitta kivellisinä enintään 19,9 mm, suklaatuotteissa käytettävät ⁽¹⁾	1.7–31.12	500 tonnia	10 % ⁽²⁾
09.2665	ex 2916 19 95	30	Kalium-(E,E)-heksa-2,4-dienoaatti (CAS RN 24634-61-5)	1.7–31.12	4 000 tonnia	0 %
09.2666	ex 3204 17 00	55	Väri C.I. Pigment Red 169 (CAS RN 12237-63-7)	1.7–31.12	20 tonnia	0 %
09.2644	ex 3824 90 97	96	Valmiste, jossa on — vähintään 55 mutta enintään 78 painoprosenttia dimetyyliyglutaraattia — vähintään 10 mutta enintään 28 painoprosenttia dimetyyliadipaattia ja — enintään 25 painoprosenttia dimetyylisukkinaattia	1.7–31.12	3 000 tonnia	0 %
09.2671	ex 3905 99 90	81	Poly(vinyylibutyaali) (CAS RN 63148-65-2) — jossa on 17,5–20 mol % hydroksyyli-ryhmiä, ja — jonka hiukkaskokomediaani (D50) on suurempi kuin 0,6 mm	1.7–31.12	5 500 tonnia	0 %
09.2667	ex 8537 10 99	51	Sähkömekaaninen kytkintaulu, jossa — viisinpäinen kytkin, — sähköjohdin, — integroitu piiri, — myös infrapunavastaanottimen sisältävä, nimikkeiden 8521 ja 8528 tuotteiden valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾	1.7–31.12	3 000 000 yksikköä	0 %
09.2668	ex 8714 91 10 ex 8714 91 10	21 31	Polkupyöränrunko, valmistettu hiilikuidusta ja keinohartseista, maalattu, lakattu ja/tai kiillotettu, polkupyörien valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾	1.7–31.12	38 000 yksikköä	0 %
09.2669	ex 8714 91 30 ex 8714 91 30	21 31	Polkupyörän etuhaarukka, valmistettu hiilikuidusta ja keinohartseista, maalattu, lakattu ja/tai kiillotettu, polkupyörien valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾	1.7–31.12	26 000 yksikköä	0 %

Järjestysnumero	CN-koodi	TARIC	Tavaran kuvaus	Kiintiökausi	Kiintiön määrä	Kiintiötulli (%)
09.2670	ex 9405 40 39	30	Sähkövaloyhdistelmä, jossa on — painettuja piirilevyjä ja — valodiodeja (LED) litteänäyttöisten televisiovastaanottimien taustavaloyksikköjen valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾	1.7–31.12	8 500 000 kpl	0 %

⁽¹⁾ Tullien suspendoinnissa sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1) 291–300 artiklaa.

⁽²⁾ Sovelletaan paljoustullia.

LIITE II

1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tariffikiintiöt

Järjestysnumero	CN-koodi	TARIC	Tavaran kuvaus	Kiintiökausi	Kiintiön määrä	Kiintiötulli (%)
09.2632	ex 2921 22 00	10	Heksametyleenidiamiini (CAS RN 124-09-4)	1.1.–31.12.2013	40 000 tonnia	0 %
09.2917	ex 2930 90 13	90	Systiini (CAS RN 56-89-3)	1.1.–31.12.2013	600 tonnia	0 %
09.2629	ex 7616 99 90 ex 8302 49 00	85 91	Alumiininen teleskooppikädensija, matkailukojen valmistukseen tarkoitettu ⁽¹⁾	1.1.–31.12	800 000 yksikköä	0 %
09.2633	ex 8504 40 82	20	Tasasuuntaajat, joiden teho on enintään 1 kVA, nimikkeiden 8509 80 ja 8510 laitteiden valmistukseen tarkoitettut ⁽¹⁾	1.1.–31.12	4 500 000 yksikköä	0 %
09.2620	ex 8526 91 20	20	GPS-järjestelmään tarkoitettu yhdistelmä, jossa on paikanmäärittystoiminto, ilman näyttöä, paino enintään 2 500 g	1.1.–31.12	3 000 000 yksikköä	0 %

⁽¹⁾ Tullien suspendoinnissa sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1) 291–300 artiklaa.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 628/2013,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013,****Euroopan lentoturvallisuusviraston työmenetelmistä standardointitarkastuksia suoritettaessa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 sääntöjen soveltamisen seurannasta ja komission asetuksen (EY) N:o 736/2006 kumoamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 91/670/ETY, asetuksen (EY) N:o 1592/2002 ja direktiivin 2004/36/EY kumoamisesta 20 päivänä helmikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 216/2008 24 artiklan 1 kohdassa ja 54 artiklassa edellytetään, että Euroopan lentoturvallisuusvirasto, jäljempänä 'virasto', avustaa komissiota suorittamalla standardointitarkastuksia seurataksaan, miten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset soveltavat kyseistä asetusta ja sen täytäntöönpanosääntöjä.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 216/2008 54 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista koskevan tarkastuksen edellyttäessä yrityksen tai yritysten yhteenliittymän tarkastamista, viraston olisi noudatettava 55 artiklan säännöksiä.
- (3) Komission asetuksessa (EY) N:o 736/2006 ⁽²⁾ säädetään viraston työmenetelmistä standardointitarkastuksia suoritettaessa, jäljempänä 'nykyiset työmenetelmät'.
- (4) Nykyisten työmenetelmien hyväksymisestä on kulunut kuusi vuotta. Yhteisiin sääntöihin on tehty huomattavia muutoksia. Lisäksi on tehty useita kansainvälisiä sopimuksia ja virasto sekä jäsenvaltiot ovat myös saaneet arvokasta kokemusta, joka olisi otettava huomioon.
- (5) Kun asetus (EY) N:o 736/2006 annettiin, yhteiset siviili-ilmailua koskevat säännöt rajoittuivat lentokelpoisuuden osoittamiseen ja ylläpitämiseen. Komission asetuksessa (EY) N:o 1702/2003 ⁽³⁾ säädetään ilma-alusten ja ilmailu-

alan tuotteiden, osien ja laitteiden lentokelpoisuutta ja ympäristöhyväksyntää sekä suunnittelu- ja tuotanto-organisaatioiden hyväksyntää koskevista täytäntöönpanosäännöistä. Komission asetuksessa (EY) N:o 2042/2003 ⁽⁴⁾ säädetään lentokelpoisuuden ja ilmailutuotteiden, osien ja laitteiden ylläpidosta ja näihin tehtäviin osallistuvien organisaatioiden ja henkilöstön hyväksymistä koskevista täytäntöönpanosäännöistä.

- (6) Sen jälkeen yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta 15 päivänä heinäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1592/2002 ⁽⁵⁾ on korvattu asetuksella (EY) N:o 216/2008 ja yhteisiä sääntöjä on laajennettu kahdesti: ensin niihin sisällytettiin lentomiehistö, lentotoiminta ja asematasotarkastukset, sitten ilmailukenteen hallinta ja lennonvarmistuspalvelut sekä lentoasemien turvallisuus, minkä vuoksi komissio on antanut useita täytäntöönpanosääntöjä, jotka vastaavat kyseisiä uusia toimivallan aloja, kuten lennonjohtajien lupakirjoja ja eräitä todistuksia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä elokuuta 2011 annettu komission asetus (EU) N:o 805/2011 ⁽⁶⁾, ilmailukenteen hallinnan ja lennonvarmistuspalvelujen turvallisuusvalvonnan annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1034/2011 ⁽⁷⁾, lennonvarmistuspalvelujen tarjoamista koskevista yhteisistä vaatimuksista 17 päivänä lokakuuta 2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1035/2011 ⁽⁸⁾, lennonvarmistuspalvelujen ja verkkotoimintojen suorituskyvyn kehittämisjärjestelmästä ja lennonvarmistuspalvelujen tarjoamista koskevista yhteisistä vaatimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 2096/2005 muuttamisesta 29 päivänä heinäkuuta 2010 annettu komission asetus (EU) N:o 691/2010 ⁽⁹⁾, teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta siviili-ilmailun alalla 16 päivänä joulukuuta 1991 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3922/91 ⁽¹⁰⁾, muutettu komission asetuksella (EY) N:o 859/2008 ⁽¹¹⁾, yhteisön lentoasemia käyttävien kolmansien maiden ilma-alusten turvallisuudesta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/36/EY ⁽¹²⁾, muutettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/36/EY liitteen II muuttamisesta

⁽¹⁾ EUVL L 79, 19.3.2008, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 129, 17.5.2006, s. 10.⁽³⁾ EUVL L 243, 27.9.2003, s. 6.⁽⁴⁾ EUVL L 315, 28.11.2003, s. 1.⁽⁵⁾ EYVL L 240, 7.9.2002, s. 1.⁽⁶⁾ EUVL L 206, 11.8.2011, s. 21.⁽⁷⁾ EUVL L 271, 18.10.2011, s. 15.⁽⁸⁾ EUVL L 271, 18.10.2011, s. 23.⁽⁹⁾ EUVL L 201, 3.8.2010, s. 1.⁽¹⁰⁾ EYVL L 373, 31.12.1991, s. 4.⁽¹¹⁾ EUVL L 254, 20.9.2008, s. 1.⁽¹²⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 76.

yhteisön lentoasemia käyttävien ilma-alusten asematso-tarkastusten suorittamisperusteiden osalta 16 päivänä huhtikuuta 2008 annetulla komission direktiivillä 2008/49/EY ⁽¹⁾, lentotoimintaan liittyvistä teknisistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä 5 päivänä lokakuuta 2012 annettu komission asetus (EU) N:o 965/2012 ⁽²⁾ ja siviili-ilmailun lentomiehistöä koskevien teknisten vaatimusten ja hallinnollisten menettelyjen säättämisestä 3 päivänä marraskuuta 2011 annettu komission asetus (EU) N:o 1178/2011 ⁽³⁾.

- (7) Asetuksessa (EY) N:o 216/2008 otetaan käyttöön myös useita uusia säännöksiä, jotka olisi otettava huomioon viraston työmenetelmissä standardointitarkastusten suorittamiseksi. Asetuksen 11 artiklassa vahvistetaan erityisesti jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten antamien todistusten vastavuoroista tunnustamista koskevat edellytykset sekä tunnustamisen voimassaolon keskeyttämisen edellytykset, missä standardointitarkastukset ovat tällaisen päätöksenteon tärkeä väline. Asetuksen 15 artiklassa säädetään tietoverkosta, jonka avulla saadaan hyödyllistä, standardointitarkastuksissa huomioon otettavaa tietoa, jolloin saattaa olla tarpeen toimittaa viipymättä tietyt tällaisten standardointitarkastusten tulokset saataville kyseiseen tietoverkkoon. Asetuksen 27 artiklan 3 kohdassa vahvistetaan, että virasto avustaa jäsenvaltioita täyttämään niiden velvollisuudet Kansainvälistä siviili-ilmailujärjestöä (ICAO) kohtaan.
- (8) Sen estämättä, mitä asetuksessa (EY) N:o 216/2008 vahvistettujen yhteisten sääntöjen ja sen täytäntöönpanosääntöjen lisämuutoksissa säädetään, viraston olisi avustettava komissiota muiden, kuten yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevasta lainsäädännöstä tai onnettomuuksien tutkintaa tai poikkeamista tiedottamista koskevasta lainsäädännöstä johtuvien ilmailun turvallisuutta koskevien vaatimusten seurannassa.
- (9) Myös Euroopan ulkoisessa ilmailupolitiikassa on vuoden 2006 jälkeen tapahtunut merkittävää kehitystä niin Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO), Euroopan unionin naapurivaltioiden kuin eräiden tärkeimpien yhteistyökumppanienkin osalta.
- (10) Vuonna 2010 allekirjoitettiin Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön kanssa tehtävää yhteistyötä koskeva yhteistyöpöytäkirja ⁽⁴⁾, jolla luotiin kehys järjestelmälliselle sopimuspuolten väliselle yhteistyölle, erityisesti turvallisuuteen liittyvän tiedonvaihdon osalta. Sopimuksella pyritään mahdollisuuksien mukaan välttämään tehtävien päällekkäisyys, ja sen seurauksena viraston standardointitarkastusohjelman ja ICAOn yleisen turvallisuusvalvonnan arviointiohjelman (USOAP) tulisi liittyä toisiinsa aiempaa ti-

viimmin. Tarkastuksen työmenetelmissä olisi otettava huomioon myös ICAOn asiakirja 9735 (USOAPin jatkuvaa seurantaa koskeva käsikirja).

- (11) Niiden valtioiden osalta, jotka osallistuvat EU:n naapurisuus- ja laajentumispolitiikkaan, erityisesti Euroopan yhteistä ilmailualuetta koskevan sopimuksen osapuolet mukaan luettuina, standardointitarkastukset olisi järjestettävä niiden samojen työmenetelmien ja vaatimusten mukaisesti, jotka koskevat jäsenvaltioita ja joihin sovelletaan tarkoituksenmukaisia sopimuksia tai työjärjestelyjä.
- (12) Niiden valtioiden osalta, jotka ovat allekirjoittaneet kahdenvälisiä lentoturvallisuutta koskevia sopimuksia, joissa määrätään tiettyjen sertifiointia koskevien havaintojen ja hyväksyntien vastavuoroisesta tunnustamisesta, standardointitarkastuksilla olisi avustettava sopimuksen täytäntöönpanon seurantaa, ja näiden valtioiden olisi raportoitava tuloksista soveltuvalle kahdenväliselle valvontalautakunnalle mahdollisia mukautuksia varten. Niiden jäsenvaltioiden, joiden sertifiointia koskevat havainnot ja hyväksynät on tunnustettu kahdenvälisissä sopimuksissa, tarkastuksiin olisi sisällyttävä lisätarkistuksia, jotta varmistettaisiin, että toimivaltaiset viranomaiset täyttävät kahdenvälisistä sopimuksista johtuvat velvollisuutensa moitteettomasti.
- (13) Jotta asetuksen (EY) N:o 216/2008 soveltamisen ja täytäntöönpanosääntöjen sekä voimassa olevista asetuksista ja sopimuksista johtuvien muiden lentoturvallisuutta koskevien sääntöjen seuranta olisi tehokasta, olisi tarkasteltava uudelleen nykyisiä työmenetelmiä, erityisesti sen varmistamiseksi, että niissä keskitytään aiempaa enemmän järjestelmään, noudatetaan kestävämpää jatkuvan seurannan lähestymistapaa, joka kohdistuu aiempaa enemmän turvallisuustasoon, käytetään voimavaroja tehokkaammin, jottei toimivaltaisille viranomaisille aiheutuisi kohtuutonta taakkaa, ja että niihin sisältyisi palautteen ohjaaminen viraston sääntöjenlaadintaa koskeviin toimiin. Tarkastusryhmät olisi muodostettava riittävän koulutetusta ja pätevästä henkilöstöstä, ja viraston olisi pyrittävä varmistamaan, että ryhmiin osallistuu valtuutettua henkilöstöä tasapuolisesti eri jäsenvaltioista.
- (14) Työmenetelmien olisi perustuttava ISO 19011 -standardissa määriteltyihin auditointia koskeviin määritelmiin ja periaatteisiin.
- (15) Tarkastustason lisäksi työmenetelmissä olisi määriteltävä järjestelmien ja havaintojen tasolla toteutettava seuranta.
- (16) Työmenetelmien avulla virastolla olisi oltava mahdollisuus toimia joustavammin silloin, kun toimet vastaavat sen teknistä asiantuntemusta, ja siten, että samalla säilytetään työmenetelmien oikeusvarmuus.
- (17) Sen vuoksi asetus (EY) N:o 736/2006 olisi kumottava.
- (18) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 216/2008 65 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EUVL L 109, 19.4.2008, s. 17.

⁽²⁾ EUVL L 296, 25.10.2012, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 311, 25.11.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2011/531/EU, EUVL L 232, 9.9.2011, s. 8.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään työmenetelmistä
 - a) sen seuraamiseksi, miten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset soveltavat asetusta (EY) N:o 216/2008 ja sen täytäntöönpanosääntöjä mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan kattamilla aloilla;
 - b) jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia koskevien standardointitarkastusten suorittamiseksi;
 - c) sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset antavat ja valvovat todistuksia asetuksen (EY) N:o 216/2008 ja sen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti;
 - d) osallistumiseksi vaikutusten arviointiin siitä, miten jäsenvaltiot panevat täytäntöön asetusta (EY) N:o 216/2008 ja sen täytäntöönpanosääntöjä.
2. Tässä asetuksessa vahvistettuja työmenetelmiä sovelletaan, niin pitkälle kuin se on käytännössä mahdollista, kun viraston tehtävänä on seurata muulla EU:n lainsäädännöllä, unionin tekemillä sopimuksilla tai viraston tekemillä työjärjestelyillä vahvistettujen lentoturvallisuutta koskevien vaatimusten soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'tarkastuksella' viraston suorittamaa asetuksen (EY) N:o 216/2008 24 artiklan 1 kohdassa ja 54 artiklassa tarkoitettua standardointitarkastusta, mainitun asetuksen 54 artiklan 4 kohdassa ja 55 artiklassa tarkoitettu yritysten tai yritysten yhteenliittymien tarkastaminen mukaan luettuna;
- 2) 'toimivaltaisella viranomaisella' yksikköä, jonka jäsenvaltio on nimennyt toimivaltaiseksi panemaan täytäntöön asetusta (EY) N:o 216/2008 ja sen täytäntöönpanosääntöjä;
- 3) 'valtuutetulla henkilöstöllä' henkilöitä, jotka virasto on valtuuttanut suorittamaan tarkastuksia, siirretty henkilöstö mukaan luettuna;
- 4) 'siirretyllä henkilöstöllä' virkamiehiä, jotka jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, Kansainvälinen siviili-ilmailujärjestö (ICAO), muut kansainväliset ilmailujärjestöt tai unionin kanssa sopimuksia tai viraston kanssa työjärjestelyjä tehneiden kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet käyttöön ja jotka nämä viranomaiset ovat nimenneet avustamaan virastoa tarkastusten suorittamisessa;
- 5) 'näytöllä' asiakirjoja, toteamuksia tai muita merkityksellisiä ja tarkistettavissa olevia tietoja;

- 6) 'havainnolla' saatavilla olevan näytön ja sovellettavien vaatimusten välillä tehdyn vertailun tulosta;
- 7) 'korjauksella' tointa, jolla poistetaan havaittu sovellettavien vaatimusten vastaisuus;
- 8) 'korjaavalla toimella' tointa, jolla poistetaan sovellettavien vaatimusten vastaisuutta koskeva syy, jottei se toistuisi;
- 9) 'välittömällä turvallisuusongelmalla' tilannetta, jossa on näyttöä siitä, että tuote, palvelu, järjestelmä, rakenneosa, laite tai väline on kunnoltaan sellainen tai sitä käytetään, se toimitetaan tai sitä ylläpidetään tavalla, joka on omiaan aiheuttamaan vahinkoa ihmisille, jollei tilannetta korjata välittömästi.

3 artikla

Seurantaan sovellettavat periaatteet

1. Virasto seuraa, miten toimivaltaiset viranomaiset soveltavat 1 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia ja miten yhdenmukaisesti niitä pannaan täytäntöön tässä asetuksessa säädettyjen menettelyiden mukaisesti, ja raportoi siitä.
2. Seurannan on oltava jatkuvaa ja riskiperusteista ja perustuttava viraston saatavilla oleviin tietoihin. Seurannassa on arvioitava toimivaltaisten viranomaisten valmiuksia täyttää turvallisuuden valvontaa koskevat velvollisuutensa, suoritettava tarkastuksia tarpeen mukaan ja toteutettava tarkastuksissa tehtyjen havaintojen seurantaa sen varmistamiseksi, että asianmukaiset korjaukset ja korjaavat toimet pannaan täytäntöön viipymättä.
3. Seurannassa noudatetaan järjestelmälähtöistä lähestymistapaa. Sen on koskettava kaikkia ICAOn määrittelemiä turvallisuuden valvontaa koskevia aloja ja tärkeimpiä osatekijöitä. Erityistä huomiota on kiinnitettävä alojen väliseen rajapintaan.
4. Seuranta on toteutettava avoimesti, tehokkaasti, yhdenmukaisesti ja yhtenäisesti.
5. Virasto analysoi seurantatoimiensa tulokset arvioidakseen, onko sääntelyä tarvetta parantaa.

4 artikla

Tarkastuksiin ja havaintoihin sovellettavat periaatteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten tarkastuksissa on otettava huomioon aiempien tarkastusten tulokset, ja tarkastuksissa on käsiteltävä erityisesti sääntelyn vaatimuksiin ja toimivaltaisen viranomaisen suorittamaan turvallisuusvalvontaan tehtyjä muutoksia, tarkastusten on oltava oikeassa suhteessa toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa olevaan alaan ja sen monimutkaisuuteen, ja tarkastuksilla on varmistettava ensisijaisesti, että kaupallisten ilmailuketusten turvallisuustaso säilyy korkeana ja yhdenmukaisena.
2. Tarkastuksiin voi kuulua tarkastettavan toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa olevien yritysten tai yritysten yhteenliittymien tarkastuksia.

3. Tarkastuksiin voi asianomaisten osapuolten sopimuksesta kuulua yleisölle avointen puolustusvoimien laitosten tai puolustusvoimien henkilöstön yleisölle tarjoamien palvelujen turvallisuustason tarkastuksia sen varmistamiseksi, että asetuksen (EY) N:o 216/2008 1 artiklan 3 kohtaa noudatetaan.

4. Tarkastukset suorittaa ryhmä, joka koostuu viraston valtuuttamasta henkilöstöstä, jonka on oltava pätevää ja koulutettua omalla alallaan. Valtuutetun henkilöstön on sovellettava riippumattomuuden, koskemattomuuden, toiminnan eettisyyden, huolellisuuden, selkeän esitystavan ja luottamuksellisuuden periaatteita.

5. Jos virasto havaitsee, että yksi tai useampi todistus ei täytä asetuksen (EY) N:o 216/2008 tai sen täytäntöönpanosääntöjen vaatimuksia, havaitusta vaatimustenvastaisuudesta on ilmoitettava asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos havaittua vaatimustenvastaisuutta ei korjata ajoissa, virasto antaa asetuksen (EY) N:o 216/2008 11 artiklan 2 kohdan nojalla suositukset, jotta voidaan tehdä päätös mainittujen todistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta.

6. Virasto luokittelee 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa havaitut vaatimustenvastaisuudet ja seuraa niitä sen perusteella, miten ne vaikuttavat turvallisuuteen, ja tällöin turvallisuuteen liittyvät havainnot on asetettava etusijalle. Viraston on myös viipymättä ilmoitettava jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jos välittömän turvallisuusongelman korjaamista ei ole toteutettu tyydyttävällä tavalla.

7. Tällä asetuksella ei rajoiteta asetuksen (EY) N:o 216/2008 15 ja 58 artiklan, komission päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom ⁽¹⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2111/2005 ⁽²⁾ eikä komission asetuksen (EY) N:o 473/2006 ⁽³⁾ soveltamista.

5 artikla

Tietojenvaihto

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on annettava virastolle kaikki niiden turvallisuusvalvonnan kannalta tarpeelliset tiedot ja käsiteltävä kaikkia niiden turvallisuusvalvontajärjestelmään liittyviä tärkeitä osatekijöitä, niiden valvonnessa olevat yritykset ja yritysten yhteenliittymät mukaan luettuina. Tiedot on toimitettava viraston määrittelemässä muodossa ja sen määrittelemällä tavalla, ja niissä on otettava huomioon ICAOn saaville toimitetut tiedot.

2. Virasto voi myös pyytää jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta lisätietoja. Esittäessään tällaisen pyynnön viraston on ilmoitettava pyynnön oikeusperusta ja tarkoitus, täsmennettävä mitä tietoja pyydetään ja asetettava määräaika, johon mennessä tiedot on toimitettava.

3. Virasto toimittaa jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tarvittavat tiedot, jotta sovellettavat vaatimukset voidaan panna täytäntöön yhdenmukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 344, 27.12.2005, s. 15.

⁽³⁾ EUVL L 84, 23.3.2006, s. 8.

6 artikla

Kansallinen stardardointikoordinaattori

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä kansallinen stardardointikoordinaattori, joka toimii jäsenvaltioiden ensisijaisena yhteysviranomaisena kaikissa stardardointitoimissa ja erityisesti 5 artiklan 1 kohdassa säädetyn tietojenvaihdon koordinoijana. Kansallinen stardardointikoordinaattori vastaa

- a) virastolle toimitettavien tietojen säännöllisestä ylläpitämisestä ja päivittämisestä, mukaan luettuina 3, 4 ja 5 artiklan mukaisesti pyydetty tiedot, korjaukset ja korjaavia toimia koskevat suunnitelmat sekä näyttö sovittujen korjaavien toimien täytäntöönpanosta;
- b) viraston avustamisesta kaikissa tarkastuksen vaiheissa ja sen varmistamisesta, että tarkastusryhmää saatetaan koko tarkastuskäyntien ajan.

2. Toimivaltaiset viranomaiset varmistavat, että nimetyn kansallisen stardardointikoordinaattorin ja viranomaisten sisäisen organisaation välillä on selkeät viestintäkanavat, jotta koordinaattori voi täyttää velvollisuutensa asianmukaisesti.

7 artikla

Jatkuva seuranta

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitettuun jatkuvaan seurantaan on sisällytettävä

- a) jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO), komission tai muiden merkityksellisten tahojen toimittamien tietojen kerääminen ja analysointi;
- b) arviointi toimivaltaisen viranomaisen valmiuksista täyttää turvallisuuden valvontaa koskevat velvollisuutensa;
- c) edellä b alakohdassa tarkoitettua arvioinnista riippuen tarkastusten tärkeysjärjestykseen asettaminen, kohdentaminen, suunnittelu ja laajuuden määrittäminen;
- d) tällaisten tarkastusten suorittaminen ja sitä koskeva raportointi;
- e) tarkastusten perusteella tehtyjen vaatimustenvastaisuuksia koskevien havaintojen seuranta ja seurannan päättäminen.

2. Viraston on vahvistettava 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua arviointia varten yhtenäinen malli, jota se kehittää ja ylläpitää. Mallissa on otettava huomioon vähintään seuraavat seikat:

- a) ilmailuteollisuuden laajuus ja monimutkaisuus;
- b) vakavat vaaratilanteet, onnettomuudet, kuolemaan johtaneet onnettomuudet ja onnettomuuksien kuolonuhrit;
- c) asematasotarkastusten tulokset;
- d) aiempien tarkastusten tulokset;
- e) toimivaltaisten viranomaisten valmiudet panna korjaukset ja korjaavat toimet täytäntöön tehokkaasti;

- f) kansainvälisten yleissopimusten tai kansallisten turvallisuudenarviointiohjelmien mukaisesti tehtyjen auditointien tulokset;
- g) asetuksen (EY) N:o 216/2008 11 artiklan 2 kohdan tai perussopimuksen 258 artiklan mukaisten toimenpiteiden voimaolo.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun mallin lopputulos sekä arvioinnin syöttötiedot ja tulokset on saatettava asianomaisen jäsenvaltion kansallisen standardointikoordinaattorin käyttöön.

4. Virasto mukauttaa tarkastusohjelmaa suorittamansa jatkuvan seurannan perusteella ja huomioi turvallisuustason parannukset ja heikkenemiset. Virasto toteuttaa tarkoituksenmukaisia toimia, jos on olemassa näyttöä turvallisuustason heikkenemisestä.

8 artikla

Tarkastusohjelma

1. Virasto vahvistaa yhteistyössä komission kanssa monivuotisen ohjelman, jossa ilmoitetaan 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tarkastukset, sekä vuosiohjelman, jossa ilmoitetaan 10 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tarkastukset.

2. Tarkastusohjelmissa on ilmoitettava asianomainen jäsenvaltio, tarkastuksen tyyppi, tarkastettavat alat sekä tarkastuskäyntivaiheen ennakoitu aikataulu, 7 artiklassa tarkoitettu malli huomioon ottaen.

3. Virasto voi mukauttaa tarkastusohjelmia ottaakseen huomioon 7 artiklassa tarkoitettua jatkuvasta seurannasta aiheutuvat kehityksessä olevat riskit.

4. Vuosiohjelma toimitetaan komissiolle, viraston hallinto-neuvoston jäsenille osana viraston toimintaohjelmaa asetuksen (EY) N:o 216/2008 33 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti sekä asianomaisen jäsenvaltion kansalliselle standardointikoordinaattorille.

9 artikla

Tarkastettavat alat

1. Virasto suorittaa tarkastuksia, jotka koskevat kaikkia asetuksen (EY) N:o 216/2008 II luvussa määriteltyjä aloja. Näihin aloihin on kuuluttava erityisesti seuraavat alat:

- a) lentokelpoisuus, siten kuin se on määritelty mainitun asetuksen 5 artiklassa, sekä ympäristönsuojelu, siten kuin se on määritelty mainitun asetuksen 6 artiklassa;
- b) lentomiehistö, siten kuin se on määritelty mainitun asetuksen 7 ja 8 artiklassa;
- c) lentotoiminta, siten kuin se on määritelty mainitun asetuksen 8 ja 9 artiklassa;
- d) asematasotarkastukset, siten kuin ne on määritelty mainitun asetuksen 10 artiklassa;

- e) lentopaikat, siten kuin ne on määritelty mainitun asetuksen 8 a artiklassa;

- f) ilmaliikenteen hallinta ja lennonvarmistuspalvelut, siten kuin ne on määritelty mainitun asetuksen 8 b ja 8 c artiklassa.

Muita aloja voidaan määritellä riippuen asetuksen (EY) N:o 216/2008 kehityksestä tai komission pyynnöstä.

2. Virasto varmistaa, että sen voimavarat jaetaan tarkoituksemukaisesti eri alojen seurantaan ja tarkastamiseen riippuen 7 artiklassa tarkoitetun jatkuvan seurannan tuloksista.

10 artikla

Tarkastuksen tyypit

1. Virasto suorittaa

- a) kattavia tarkastuksia yhden tai useamman alan tarkastamiseksi; tarkastukset on tehtävä jatkuvan seurannan tulosten perusteella määritetyin väliajoin;
- b) kohdennettuja tarkastuksia yhteen tai useampaan alaan sisältyvien erityisalojen tarkastamiseksi ja/tai sovittujen korjausten ja korjaustoimien täytäntöönpanoa koskevan tilanteen arvioimiseksi;
- c) lisätarkastuksia tutkiakseen viraston jatkuvan seurannan yhteydessä esiin tulleita erityisiä seikkoja, tai komission pyynnöstä.

2. Rajoittamatta 1 kohdassa tarkoitettuja tarkastuksia, virasto voi vahvistaa havaintoja tarkastuskäynnin ulkopuolella, jos se on kerännyt riittävästi vaatimustenvastaisuutta koskevaa näyttöä.

11 artikla

Tarkastusryhmien koulutus, pätevyys ja valtuuttamisedellytykset

1. Virasto vahvistaa tarkastusryhmiin osallistuvan henkilöstön pätevyysvaatimukset.

2. Pätevyysvaatimuksiin on sisällyttävä

- a) toimielin- ja lainsäädäntökehyksen tuntemus, erityisesti tämän asetuksen ja asiaa koskevien kansainvälisten sopimusten tuntemus;
- b) auditointimenetelmien tuntemus ja niistä hankittu kokemus;
- c) tekninen pätevyys ja käytännön kokemus edellä 9 artiklassa tarkoitetuilla asiaankuuluvilla aloilla.

3. Ryhmänvetäjien on oltava virastossa työskentelevää henkilöstöä. Heidän pätevyysvaatimuksinaan on oltava 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi ryhmänjohtaminen sekä valmiudet kommunikoida kansainvälisessä ympäristössä ja arkaluontoisissa tilanteissa.

4. Ryhmän jäsenten on oltava virastossa työskentelevää henkilöstöä tai siirrettyä henkilöstöä.

5. Sekä ryhmänvetäjille että ryhmän jäsenille on annettava koulutusta sovellettavista vaatimuksista ja viraston menettelyistä. Viraston on varmistettava, että ryhmänvetäjien ja ryhmän jäsenen pätevyys säilyy voimassa, jotta he voivat osallistua valtuutettuna henkilöstönä tarkastuksiin. Virasto vahvistaa tätä tarkoitusta varten asianmukaiset jatkokoulutusohjelmat.

6. Virasto voi valtuuttaa pätevyysvaatimukset täyttävän ja soveltuvan koulutuksen omaavan henkilöstön osallistumaan tarkastusryhmiin.

12 artikla

Tarkastusryhmien muodostaminen

1. Tarkastusten suorittajien on oltava viraston perustamia, 11 artiklan nojalla valtuutetusta henkilöstöstä koostuvia ryhmiä.

2. Virasto määrittää ryhmän kokoonpanon vahvistaakseen ryhmälle teknisen pätevyyden ja työmäärän kattamiseksi tarvittavan vähimmäiskoon ja ottaa huomioon tarkastuksen tyypin, laajuuden, tarkastettavien alojen määrän sekä ennakoidun ohjelman. Kullakin ryhmällä on oltava ryhmänvetäjä ja vähintään yksi ryhmän jäsen. Viraston on varmistettava kaikissa tapauksissa, että ryhmän koko on oikeassa suhteessa tarkastuksen laajuuteen.

3. Viraston on ryhmiä perustaessaan varmistettava, että ryhmien jäsenillä ei ole eturistiriitoja tarkastettaviin toimivaltaisiin viranomaisiin eikä tarkastettaviin yrityksiin tai yritysten yhteenliittymiin nähden.

4. Viraston on ajoissa ennen tarkastusta pyydettävä tietoja lähettäviltä viranomaisilta tai järjestöiltä siitä, onko niiltä saatavilla ryhmän jäseniä, jotka voivat osallistua tarkastuskäyntivaiheeseen.

5. Virasto maksaa 14 artiklan 2 kohdassa säädetystä kansallisten standardointikoordinaattorien, 19 artiklan 2 kohdan soveltamisesta ja siirretyn henkilöstön osallistumisesta viraston suorittamiin tarkastuksiin aiheutuvat kustannukset unionin sääntöjä noudattaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin vuotuisen talousarviomenettelyn soveltamista.

13 artikla

Tarkastusten suorittaminen

1. Edellä 10 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa on seuraavat vaiheet:

- tarkastusta edeltävä vähintään kymmenen viikon valmisteluvaihe;
- tarkastuskäyntivaihe;
- enintään 10 viikkoa tarkastuskäyntivaiheen päättymisestä kestävä raportointivaihe.

2. Edellä 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista lisätarkastuksista on ilmoitettava asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle kaksi viikkoa etukäteen, mutta tarkastusten ei tarvitse noudattaa 14, 15 ja 16 artiklassa säädettyjä määräaikoja eikä menettelyitä lukuun ottamatta vaatimusta toimittaa lopullinen raportti.

3. Edellä 10 artiklassa tarkoitetuissa tarkastuksissa havaituista vaatimustenvastaisuuksista on ilmoitettava 16 artiklan mukaisesti, niitä on seurattava ja ne on päätettävä 17 artiklan mukaisesti sekä luokiteltava 18 artiklan mukaisesti.

14 artikla

Valmisteluvaihe

1. Tarkastuksen valmisteluvaiheessa viraston on

- ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tarkastuksesta vähintään 10 viikkoa ennen tarkastuskäyntivaihetta, suunniteltu tarkastuksen tyyppi sekä tarkastettava(t) ala(t) ja erityisalat mukaan luettuina;
- kerättävä tarkastuksen valmisteluun tarvittavat tiedot ja otettava asianmukaisesti huomioon jatkuvasta seurannasta saatavilla olevat tiedot;
- määriteltävä tarkastuksen laajuus, kattavuus ja ohjelma, yritysten tai yritysten yhteenliittymien tarkastus mukaan luettuna, ja otettava huomioon jatkuvasta seurannasta saatavilla olevat tiedot;
- määriteltävä tarkastusryhmän koko ja kokoonpano.

2. Tarkastuksesta ilmoitettaessa toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä yhteistyötä viraston kanssa, jotta tarkastuskäyntivaihe voidaan valmistella nopeasti. Tarvittaessa voidaan järjestää alustava kokous tarkastusryhmän ja kansallisen standardointikoordinaattorin välillä.

3. Viraston on toimitettava tarkastusohjelma ja ryhmän kokoonpano toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään kaksi viikkoa ennen tarkastuskäyntivaihetta.

15 artikla

Tarkastuskäyntivaihe

1. Tarkastuskäyntivaiheen aikana viraston on

- järjestettävä avauskokous kansallisen standardointikoordinaattorin ja tarkastuksen kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen kanssa;
- seurattava aiemmissa tarkastuksissa havaittuja vaatimustenvastaisuuksia, joiden käsittely on kesken, ja tarkasteltava niitä koskevia korjauksia ja korjaavia toimia;
- ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista välittömistä turvallisuusuhkista, jos tällainen uhka havaitaan tarkastuksessa;
- esitettävä tarkastuksen kohteena olevalle toimivaltaiselle viranomaiselle päätöskokouksessa luettelo alustavista vaatimustenvastaisuuksista koskevista havainnoista, jotka on todettu tai joita on seurattu tarkastuksen aikana.

2. Lisäksi virasto voi

- suorittaa tarkastuksen kansallisen ilmailuviranomaisen päätoimipaikassa ja siinä määrin kuin katsotaan tarpeelliseksi, toimivaltaisen viranomaisen ja sellaisten pätevien yksiköiden aluetoimipaikoissa, joille toimivaltainen viranomainen on mahdollisesti siirtänyt tehtäviä;

- b) tarkastaa toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa olevia yrityksiä tai yritysten yhteenliittymiä osana toimivaltaiselle viranomaiselle tehtävää tarkastusta; tällöin toimivaltainen viranomainen voi olla tarkastusryhmän mukana;
- c) haastatella tarkastuksen kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen ja mahdollisten pätevien yksiköiden sekä mahdollisten yritysten tai yritysten yhteenliittymien henkilöstöä;
- d) tutkia lainsäädäntöä, menettelyitä, todistuksia, asiakirjoja, tietoja ja muuta asiaankuuluvaa aineistoa.

16 artikla

Raportointivaihe

1. Tarkastuksen raportointivaiheen aikana viraston on kuuden viikon kuluessa tarkastuskäyntivaiheen päätöskokouksesta tarkasteltava alustavia havaintoja, luokiteltava ne ja laadittava tämän perusteella tarkastuksen kohteena olevalle toimivaltaiselle viranomaiselle esitettävä alustava raportti.
2. Alustavaan raporttiin on sisällyttävä vähintään seuraavat seikat:
 - a) tiivistelmä, jossa esitetään päätelmät;
 - b) tarkastuksen suorittamista koskevat tiedot, tarkastuksen tyyppi, tarkastetut alat, tarkastuksen laajuus ja ryhmän kokoonpano mukaan luettuina;
 - c) kunkin tärkeän osatekijän analyysi, jossa keskitytään tärkeimpiin havaintoihin;
 - d) luettelo tarkastuksessa havaituista tai sen aikana seuratuista vaatimustenvastaisuuksista sekä niiden luokittelu;
 - e) suositukset, tarvittaessa todistusten vastavuoroista tunnustamista koskeva suositus mukaan luettuna.
3. Vaatimustenvastaisuuksia koskevat havainnot on ilmoitettava 2 kohdassa tarkoitettussa alustavassa raportissa, jollei virasto ole jo ilmoittanut niitä kirjallisesti muulla tavoin.
4. Toimivaltainen viranomainen voi esittää virastolle kirjallisia huomautuksia kahden viikon kuluessa ilmoittamisesta.
5. Viraston on annettava 10 viikon kuluessa päätöskokouksesta 2 kohdassa mainittuun alustavaan raporttiin perustuva lopullinen raportti, jossa käsitellään myös tarkastuksen kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen mahdollisesti esittämät huomautukset. Virasto voi mukauttaa vaatimustenvastaisuutta koskevan havainnon kuvausta, sen oikeusperustaa, luokittelua tai edistymistilannetta soveltuvin osin ottaakseen huomioon raportointivaiheessa esitetyt huomautukset sekä korjaukset tai korjaavat toimet.
6. Virasto vahvistaa ja päivittää kunkin jäsenvaltion jatkuvan seurannan tilanteen, joka toimitetaan pyynnöstä asianomaiselle jäsenvaltiolle ja komissiolle.
7. Lopullinen kertomus esitetään tarkastuksen kohteena olevalle toimivaltaiselle viranomaiselle ja komissiolle, jotka voivat sen jälkeen toimittaa kyseisen raportin asianomaiselle jäsenvaltiolle ja tarpeen mukaan muille toimivaltaisille viranomaisille.

17 artikla

Havaintojen seuranta ja päättäminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on ehdotettava kaikkien 18 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti luokiteltujen vaatimustenvastaisuuksia koskevien havaintojen osalta korjausta ja korjaavaa tointa viimeistään neljän viikon kuluttua virastolta saadusta ilmoituksesta.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on ehdotettava kaikkien 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti luokiteltujen vaatimustenvastaisuuksia koskevien havaintojen korjaavaa tointa viimeistään kymmenen viikon kuluttua virastolta saadusta ilmoituksesta.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava virastolle ajoissa korjaavien toimien loppuun saattamisesta ja toimitettava sitä koskeva näyttö.
4. Viraston on
 - a) arvioitava toimivaltaisen viranomaisen esittämät korjaukset ja korjaavat toimet tai pyydyttävä ajoissa lisäselvityksiä;
 - b) hyväksyttävä tai hylättävä esitetyt korjaukset ja/tai korjaavat toimet 16 viikon kuluessa ilmoittamisesta;
 - c) seurattava, että korjaavat toimet pannaan täytäntöön tyydyttävällä tavalla;
 - d) selvitettävä, onko tarpeen toteuttaa lisätoimia 22 artiklan mukaisesti;
 - e) raportoitava säännöllisesti toimivaltaiselle viranomaiselle ja komissiolle vaatimustenvastaisuutta koskevien havaintojen tilanteesta ja niihin liittyvistä korjauksista tai korjaavista toimista tilannetta koskevalla raportilla;
 - f) päätettävä vaatimustenvastaisuutta koskevien havaintojen käsittely, kun korjaavat toimet on saatettu päätökseen ja sitä koskeva näyttö toimitettu virastoa tyydyttävällä tavalla, kirjattava vaatimustenvastaisuutta koskevien havaintojen käsittely päätetyksi ja ilmoitettava siitä toimivaltaiselle viranomaiselle.
5. Edellä olevan c alakohdan soveltamiseksi virasto voi pyytää toimivaltaiselta viranomaiselta näyttöä tai selvityksiä. Virasto voi myös päättää, että täytäntöönpano varmistetaan paikalla tehtävällä tarkastuskäynnillä.
6. Jos vaatimustenvastaisuutta koskeviin havaintoihin sovelletaan rikkomismenettelyä asetuksen (EY) N:o 216/2008 11 artiklan 2 kohdan tai perussopimusten nojalla, viraston on varmistettava tarkoituksenmukainen seuranta komissiota kuullen eikä se saa päättää tällaisen havainnon käsittelyä ilman komission kanssa etukäteen tehtyä yhteistyötä.

18 artikla

Havaintojen luokittelu

1. Virasto luokittelee kaikki 10 artiklassa tarkoitetuissa tarkastuksissa toteamansa vaatimustenvastaisuutta koskevat havainnot johonkin seuraavista luokista ja raportoi niistä riippumatta siitä, koskevatko ne hallinnollisia vai teknisiä vaatimuksia:

- a) luokka C: sovellettavia vaatimuksia koskeva vaatimustenvastaisuus, joka aiheuttaa pääasiassa standardointiongelmia;
 - b) luokka D: sovellettavia vaatimuksia koskeva vaatimustenvastaisuus, joka aiheuttaa standardointi- ja turvallisuusongelmia, jollei sitä korjata ajoissa;
 - c) luokka G: välitön turvallisuusongelma.
2. Raportointi, seuranta ja päättäminen asetetaan tärkeysjärjestykseen luokituksen mukaan.

19 artikla

Välitön turvallisuusongelma

1. Jos virasto ilmoittaa välittömästä turvallisuusongelmasta
- a) viraston on pyydyttävä toimivaltaista viranomaista toteuttamaan riittävät korjaavat toimet sekä välittömät korjaukset;
 - b) toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava tehokkaita korjauksia havainnon poistamiseksi ja toimitettava virastolle näyttö siitä.
2. Virasto voi pyytää kahden viikon kuluessa välitöntä turvallisuusongelmaa koskevasta ilmoituksesta, että toimivaltainen viranomainen osallistuu kokoukseen, jossa arvioidaan välittömien korjausten täytäntöönpanoa.
3. Jos korjauksia ei ole toteutettu virastoa tyydyttävällä tavalla, se antaa komissiolle suosituksia, joissa on tarvittaessa oltava myös toimivaltaisen viranomaisen antamaan todistukseen tai antamien todistusten vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvä pyyntö. Viraston on ilmoitettava asiasta viipymättä myös jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

20 artikla

Tietojen tallentaminen

1. Viraston on perustettava tietojen tallennusjärjestelmä, jonka avulla taataan seuraavien tietojen muutosten asianmukainen säilytys, saatavuus ja luotettava jäljitettävyys:
- a) ryhmänjohtajien ja ryhmän jäsenten koulutus, pätevyys ja valtuuttaminen;
 - b) tarkastusohjelmat;
 - c) raportit;
 - d) havainnot ja niihin liittyvä näyttö;
 - e) sovitut korjaukset ja korjaavat toimet;
 - f) vaatimustenvastaisuutta koskevien havaintojen ja niihin liittyvän näytön käsittelyn päättäminen;
 - g) todistusten vastavuoroista tunnustamista koskevat suositukset;
 - h) edellä 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut arvioinnit.

2. Kaikki tiedot on säilytettävä vähintään 15 vuoden ajan, jollei sovellettavasta tietosuojalaista muuta johdu.

21 artikla

Tarkastusraporttien sisältämien tietojen saatavuus

1. Jos tarkastusraportin sisältämät tiedot koskevat kolmannen maan turvallisuusvalvonnassa olevaa yritystä tai yritysten yhteenliittymää ja kuuluvat asetuksen (EY) N:o 216/2008 12 artiklan nojalla tehdyn unionin sopimuksen soveltamisalaan, tiedot on annettava sopimuspuolena olevan kolmannen maan käytön sopimuksen määräysten mukaisesti.
2. Jos tarkastusraportin tiedot koskevat Euroopan unionin ja ICAOn välistä yhteistyöpöytäkirjaa, tiedot on toimitettava ICAOn saataville yhteistyöpöytäkirjan määräysten ja vastaavan turvallisuutta koskevan liitteen mukaisesti.
3. Jos tarkastusraportin tiedot liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 996/2010⁽¹⁾ mukaisiin käynnissä oleviin turvallisuutta koskeviin tutkimuksiin, kyseiset tiedot on viipymättä asetettava turvallisuutta koskevasta tutkimuksesta vastaavan viranomaisen saataville.
4. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽²⁾ soveltamiseksi tarkastusraporttia koskeva päätöksentekomenettely katsotaan loppuun saatetuksi vasta, kun vaatimustenvastaisuutta koskevien havaintojen käsittely on saatettu päätökseen.

22 artikla

Lisätoimet

1. Viraston on selvitettävä, onko vaatimustenvastaisuutta koskevien havaintojen seurannassa tapahtunut seuraavia laiminlyöntejä, kuten:
- a) korjaavaa tointa ei ole esitetty 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun ajan kuluessa;
 - b) virasto ei ole hyväksynyt korjaavaa tointa 17 artiklan 4 kohdan b alakohdassa kohdassa tarkoitettun ajan kuluessa;
 - c) korjaavaa tointa ei ole pantu täytäntöön asianmukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa viraston on pyydyttävä toimivaltaista viranomaista toimittamaan laiminlyöntiä koskevat selvitykset ja esittämään lisätoimia, sekä asetettava määräaika vastauksen toimittamiseksi.
3. Virasto arvioi laiminlyönnin seuraukset sekä toimivaltaisen viranomaisen toimittaman vastauksen asetetun määräajan kuluessa. Tällaisen arvioinnin tuloksen perusteella virasto voi
- a) hyväksyä esitetyt lisätoimet; tai
 - b) antaa asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle ja komissiolle lisäraportin; raportissa on oltava viraston arviointi ja suositukset komissiolle, tarpeen mukaan myös toimivaltaisen viranomaisen antaman todistuksen tai antamien todistusten vastavuoroista tunnustamista koskevat suositukset.

⁽¹⁾ EUVL L 295, 12.11.2010, s. 35.

⁽²⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

4. Jäljempänä sanotun rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2111/2005 soveltamista, komissio voi 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun lisäraportin saatuaan toteuttaa seuraavia toimia:

- a) esittää huomautuksia kyseiselle jäsenvaltiolle tai pyytää lisäselvityksiä vaatimustenvastaisuuksia koskevien kaikkien havaintojen tai niiden osien selventämiseksi;
- b) pyytää virastoa suorittamaan lisätarkastuksen tarkistaakseen, että korjaukset ja korjaavat toimet on toteutettu tyydyttävällä tavalla;
- c) aloittaa asetuksen (EY) N:o 216/2008 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn tehdäkseen päätöksen siitä, ovatko toimivaltaisen viranomaisen antamat todistukset sovellettavien vaatimusten mukaisia;
- d) aloittaa perussopimuksen 258 artiklan mukaisen menettelyn.

23 artikla

Vuosikertomus

Virasto toimittaa komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta vuosikertomuksen edellisestä vuonna toteutetuista jatkuvan seurannan toimista ja suoritetuista tarkastuksista. Kertomuksessa on oltava toimien ja tarkastusten tulosten analyysi, josta käy ilmi toimivaltaisten viranomaisten valmius täyttää turvallisuuden valvontaa koskevat velvollisuutensa, sekä suositukset mahdollisia parannuksia varten. Suosituksissa on mainittava erityisesti tekniset säännöt, jotka olisi vahvistettava tai joita olisi muutettava asetuksen (EY) N:o 216/2008 17 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla, sekä viraston toimenpiteet, jotka olisi vahvistettava tai joita olisi muutettava asetuksen (EY) N:o 216/2008 18 artiklan c alakohdan nojalla.

24 artikla

Työmenetelmät

Viraston on tarkasteltava työmenetelmiään, jotta se voi panna täytäntöön sille 3–23 artiklan mukaisesti säädetyt tehtävät vii-

meistään kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

25 artikla

Siirtymävaiheen järjestelyt

1. Vaatimustenvastaisuutta koskevat havainnot, jotka virasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 736/2006 nojalla ja joista virastolle ei ole toimitettu tämän asetuksen voimaantuloon mennessä näyttöä käsittelyn päättämisestä, katsotaan tehdyiksi tämän asetuksen mukaisesti, ja niitä käsitellään tämän asetuksen mukaisesti.
2. Korjaavia toimia koskevat suunnitelmat, jotka virasto on hyväksynyt asetuksen (EY) N:o 736/2006 nojalla, katsotaan hyväksytyiksi tämän asetuksen mukaisesti.
3. Ryhmän jäsenet ja ryhmänvetäjät, jotka virasto on valtuuttanut asetuksen (EY) N:o 736/2006 nojalla, katsotaan valtuutetuksi henkilöstöksi tämän asetuksen mukaisesti.

26 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 736/2006.

27 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 2013.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 629/2013,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013,

täydentävistä poikkeuksellisista toimenpiteistä kiintiön ulkopuolisen sokerin ja isoglukoosin alennetulla ylijäämämaksulla unionin markkinoille saattamisen osalta markkinointivuoden 2012/2013 aikana

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tietyistä maataloustuotteista koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 64 artiklan 2 kohdan ja 186 artiklan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Irtotavarana olevan valkoisen sokerin keskimääräinen vapaasti lähettäjältä -hintaa nousi unionissa sokerin markkinointivuoden 2011/2012 aikana 175 prosenttiin viitehinnasta, joka on 404 euroa tonnilta, ja oli noin 275 euroa tonnilta korkeampi kuin maailmanmarkkinahinta. Unionin hinta on nyt vakiintunut noin 700 euroon tonnilta, joka on korkein hinta sokerimarkkinoiden uudistuksen jälkeen ja haittaa unionin markkinoiden mahdollisimman joustavaa sokeritarjontaa. Tämän nyt jo korkean hintatason ennakoitu nousu markkinointivuoden 2012/2013 alussa merkitsi sitä, että markkinoilla saattaisi ilmetä vakavia häiriöitä, joiden estämiseksi oli välttämätöntä toteuttaa toimenpiteitä. Komissio hyväksyi 18 päivänä tammikuuta, 15 päivänä helmikuuta ja 22 päivänä maaliskuuta 2013 täytäntöönpanoasetukset (EU) N:o 36/2013 ⁽²⁾, (EU) N:o 131/2013 ⁽³⁾ ja (EU) N:o 281/2013 ⁽⁴⁾, joilla otettiin käyttöön poikkeuksellisia toimenpiteitä markkinahäiriöiden korjaamiseksi. Näistä toimenpiteistä huolimatta markkinoilla nykyisin todetut hinnat osoittavat, että on aiheellista toteuttaa lisätoimenpiteitä yhä jatkuvien markkinahäiriöiden korjaamiseksi.
- (2) Markkinointivuoden 2012/2013 kysyntää ja tarjontaa koskevien arvioiden perusteella sokerimarkkinoiden loppuvarastojen määrän odotetaan olevan vähintään 0,5 miljoonaa tonnia vähemmän kuin markkinointivuonna 2011/2012. Kyseisessä määrässä on jo otettu huomioon tuonti kolmansista maista, joihin sovelletaan tietyjä etuuskohtelusopimuksia.
- (3) Hyvien sato-odotusten vuoksi arvioidaan toisaalta, että sokeria tuotetaan lähes 4 600 000 tonnia yli asetuksen (EY) N:o 1234/2007 56 artiklassa säädetyn sokerikiintiön. Kun otetaan huomioon sokerintuottajien ennakotavissa olevat sopimussitoumukset mainitun asetuksen 62 artiklassa säädetyn tietyn teollisuuskäytön osalta

sekä kiintiön ulkopuolisen sokerin vientisitoumukset markkinointivuonna 2012/2013, käytettävissä on yhä mittava, vähintään 1 200 000 tonnin suuruinen määrä kiintiön ulkopuolista sokeria. Osa tästä sokerista voitaisiin ottaa käyttöön sokeria koskevien unionin elintarvikemarkkinoiden hankalan tarjontatilanteen helpottamiseksi ja liiallisten hinnankorotusten välttämiseksi.

- (4) Jotta markkinat toimisivat joustavasti, on tarpeen saattaa markkinoille kiintiön ulkopuolista sokeria. Kyseinen toimenpide olisi voitava toteuttaa aina kun se on tarpeen markkinointivuoden 2012/2013 aikana.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 186 ja 188 artiklan nojalla voidaan toteuttaa tarvittavat toimenpiteet markkinahäiriöiden tai häiriöiden uhkan korjaamiseksi erityisesti, jos häiriöt johtuvat merkittävistä hinnannousuista unionissa edellyttäen, ettei kyseistä tavoitetta voida saavuttaa muilla mainitun asetuksen mukaisesti käytettävissä olevilla toimenpiteillä. Nykyisten markkinaolosuhteiden kannalta katsottuna asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 ei säädetä muista kuin mainitun asetuksen 186 artiklaan perustuvista erityistoimenpiteistä, joilla voitaisiin rajoittaa sokerin hinnan korkeaa kehityssuuntausta ja sallia kohtuuhintainen sokeritarjonta unionin markkinoilla.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 64 artiklan 2 kohdassa komissio valtuutetaan vahvistamaan kiintiön ulkopuolella tuotetun sokerin ja isoglukoosin ylijäämämaksu riittävän korkealle tasolle, jotta estetään ylijäämien kasaantuminen. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kiintiön ulkopuolisen tuotannon osalta sokerialalla 29 päivänä kesäkuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 967/2006 ⁽⁵⁾ 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan kyseisen maksun suuruudeksi 500 euroa tonnilta.
- (7) Rajoitetulle määrälle kiintiön ulkopuolella tuotettua sokeria olisi vahvistettava tonnikohtainen alennettu ylijäämämaksu sellaiselle tasolle, jolla mahdollistetaan unionin sokerintuottajien yhdenvertainen kohtelu, varmistetaan unionin sokerimarkkinoiden moitteeton toiminta sekä vähennetään unionin ja maailman sokerimarkkinoiden välistä hintaeroa luomatta riskiä ylijäämien kasaantumisesta unionin markkinoilla.
- (8) Koska asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 vahvistetaan kiintiöt sekä sokerille että isoglukoosille, samanlaista toimenpidettä olisi sovellettava soveltuvaan määrään kiintiön ulkopuolella tuotettua isoglukoosia, koska viimeksi mainittu tuote on jossain määrin sokerin kaupallinen korvike.

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 16, 19.1.2013, s. 7.

⁽³⁾ EUVL L 45, 16.2.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 84, 23.3.2013, s. 19.

⁽⁵⁾ EUVL L 176, 30.6.2006, s. 22.

- (9) Tarjonnan lisäämiseksi sokerin ja isoglukoosin tuottajien olisi haettava jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta todistukset, joilla ne voivat myydä unionin markkinoilla tiettyjä, kiintiörajan ylittäviä tuotantomääriä alennetulla ylijäämämaksulla.
- (10) Alennettu ylijäämämaksu olisi maksettava hakemuksen hyväksymisen jälkeen, ennen todistuksen myöntämistä.
- (11) Todistusten voimassaolon olisi oltava ajallisesti rajoitettu, jotta ne toimisivat kannustimena tarjontatilanteen parantamiseksi nopeasti.
- (12) Kun vahvistetaan enimmäismäärät määrille, jotka kukin tuottaja voi hakea yhdellä hakemusjaksolla, ja rajoitetaan todistukset hakijan omaan tuotantoon, pitäisi keinottelun tällä asetuksella luodussa järjestelmässä estyä.
- (13) Sokerintuottajien olisi hakemuksellaan sitouduttava mak samaan vähimmäishinta sokerijuurikkaasta, jota käytetään haettavan sokerimäärän tuottamiseen. Olisi vahvistettava hakemusten vähimmäisvaatimukset.
- (14) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava vastaanotetuista hakemuksista komissiolle. Kyseisille ilmoituksille olisi yksinkertaisuuden ja yhdenmukaisuuden vuoksi laadittava mallit.
- (15) Komission olisi varmistettava, että todistukset myönnetään ainoastaan tässä asetuksessa vahvistetuissa määrällisissä rajoissa. Sen vuoksi komission olisi tarvittaessa voitava vahvistaa vastaanotettuihin hakemuksiin sovellettava jakokerroin.
- (16) Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava hakijoille viipymättä, myönnetäänkö haettu määrä kokonaan vai osittain.
- (17) Toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava komissiolle määrät, joille on myönnetty todistus alennetulla ylijäämämaksulla. Komissio asettaa näiden ilmoitusten mallit saataville.
- (18) Unionin markkinoille tämän asetuksen mukaisesti saatettuihin sokerimääriin, jotka ylittävät myönnettyjen todistusten kattamat määrät, olisi sovellettava asetuksen (EY) N:o 1234/2007 64 artiklan 2 kohdassa säädettyä ylijäämämaksua. Sen vuoksi on aiheellista säätää, että hakijan, joka ei täytä velvollisuuttaan saattaa unionin markkinoille tälle myönnetyn todistuksen kattama määrä, olisi myös maksettava 500 euroa tonnilta. Tämän johdonmukaisen lähestymistavan tarkoituksena on estää tällä asetuksella käyttöön otetun järjestelmän väärinkäyttö.
- (19) Tämän asetuksen mukaisesti myönnetyn todistuksen kattamaa sokeria olisi pidettävä kiintiösokerina kiintiösokerin ja kiintiöiden ulkopuolisen sokerin keskihintojen vah-

vistamiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerin sisämarkkinoiden ja kiintiöjärjestelmän hallinnoinnin osalta 29 päivänä kesäkuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 952/2006 ⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

- (20) Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7 päivänä kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY ⁽²⁾, Euratom 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tullimaksut ja muut maksut, joista määrätään sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä, ovat omia varoja. Tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 2007/436/EY, Euratom soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 ⁽³⁾ 2 artiklan 2 kohdassa ja 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen määrien toteamispäivä.
- (21) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Ylijäämämaksun väliaikainen alentaminen

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 967/2006 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, ylijäämämaksuksi 150 000 tonnin enimmäismäärälle valkoisen sokerin ekvivalenttia ja 8 000 tonnin enimmäismäärälle isoglukoosia kuiva-aineena, jotka on tuotettu asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä VI vahvistetun kiintiön ulkopuolella ja saatettu unionin markkinoille markkinointivuonna 2012/2013, vahvistetaan 148 euroa tonnilta.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty alennettu ylijäämämaksu on maksettava 2 artiklassa tarkoitetun hakemuksen hyväksymisen jälkeen, ennen 6 artiklassa tarkoitettua todistuksen myöntämistä.

2 artikla

Todistusten hakeminen

1. Jotta sokerin ja isoglukoosin tuottajiin voidaan soveltaa 1 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä, niiden on haettava todistusta.

2. Hakijat voivat olla ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 57 artiklan mukaisesti hyväksytyjä yrityksiä, jotka tuottavat juurikas- ja ruokosokeria tai isoglukoosia ja joille on myönnetty tuotantokiintiö markkinointivuodeksi 2012/2013 mainitun asetuksen 56 artiklan mukaisesti.

3. Kukin hakija voi jättää hakemusjaksoa kohden ainoastaan yhden hakemuksen sokerin osalta ja yhden hakemuksen isoglukoosin osalta.

⁽¹⁾ EUVL L 178, 1.7.2006, s. 39.

⁽²⁾ EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.

⁽³⁾ EYVL L 130, 31.5.2000, s. 1.

4. Todistushakemukset on jätettävä faksilla tai sähköpostilla sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa yritys on hyväksytty. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että sähköisesti tehdyissä hakemuksissa on oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/93/EY⁽¹⁾ tarkoitettu kehittynyt sähköinen allekirjoitus.

5. Jotta hakemukset olisivat hyväksyttäviä, niiden on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) hakemuksissa on ilmoitettava

- i) hakijan nimi, osoite ja alv-tunnistenumero; sekä
- ii) haetut määrät ilmaistuina tonneina ilman desimaaleja valkoisen sokerin ekvivalenttia ja tonneina isoglukoosin kuiva-ainetta;

b) asianomaisella hakemusjaksolla haetut määrät ilmaistuina tonneina valkoisen sokerin ekvivalenttia ja tonneina isoglukoosin kuiva-ainetta eivät ylitä 50 000:ta tonnia sokerin osalta ja 2 500:aa tonnia isoglukoosin osalta;

c) jos hakemus koskee sokeria, hakijan on sitouduttava itse maksamaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 49 artiklassa vahvistettu juurikkaan vähimmäishinta sen sokerimäärän osalta, joka sisältyy tämän asetuksen 6 artiklan mukaisesti myönnettyihin todistuksiin;

d) hakemus on laadittava sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa hakemus jätetään;

e) hakemuksessa on oltava viittaus tähän asetukseen ja hakemusten jättämisen määräaika;

f) hakija ei saa esittää tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten lisäksi muita edellytyksiä.

6. Hakemusta, jota ei ole jätetty 1–5 kohdan mukaisesti, ei voida hyväksyä.

7. Hakemusta ei voida peruuttaa tai muuttaa sen jälkeen, kun se on jätetty, vaikka haetusta määrästä myönnettäisiin vain osa.

3 artikla

Hakemusten jättäminen

Hakemusten jättämisjakso päättyy 10 päivänä heinäkuuta 2013 kello 12.00 Brysselin aikaa.

4 artikla

Hakemusten siirtäminen jäsenvaltioiden toimesta

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä hakemusten hyväksyttävyydestä 2 artiklassa vahvistettujen edellytysten perusteella. Jos toimivaltaiset viranomaiset päättävät, ettei hakemusta voida hyväksyä, niiden on ilmoitettava siitä hakijalle viipymättä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava komissiolle viimeistään perjantaina faksilla tai sähköpostilla edellisellä hakemusjaksolla jätetyt hyväksyttävät hakemukset. Tässä ilmoituksessa ei saa olla 2 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohdassa

tarkoitettuja tietoja. Jäsenvaltion, joka ei ole saanut hakemuksia, mutta jolle on myönnetty sokerin tai isoglukoosin kiintiö markkinoitavuudeksi 2012/2013, on lähetettävä komissiolle samassa määräajassa ilmoitus siitä, ettei se ole saanut hakemuksia.

3. Ilmoitusten muoto ja sisältö on määriteltävä komission jäsenvaltioiden käyttöön asettamien mallien mukaisesti.

5 artikla

Enimmäismäärien ylittyminen

Jos jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamat tiedot osoittavat, että haetut määrät ylittävät 1 artiklassa vahvistetut enimmäismäärät, komissio

a) vahvistaa jakokertoimen, jota jäsenvaltioiden on sovellettava kunkin ilmoitetun todistushakemuksen kattamiin määriin;

b) hylkää hakemukset, joita ei ole vielä ilmoitettu.

6 artikla

Todistusten myöntäminen

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä hakemusjakson päättymisviikkoa seuraavana kymmenentenä työpäivänä todistukset hakemuksille, jotka on ilmoitettu komissiolle 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle joka maanantai sokerin ja/tai isoglukoosin määrät, joille ne ovat myöntäneet todistuksia edellisen viikon aikana.

3. Todistuksen malli on tämän asetuksen liitteenä.

7 artikla

Todistusten voimassaoloaika

Todistukset ovat voimassa niiden myöntämiskuukautta seuraavan toisen kuukauden loppuun.

8 artikla

Todistusten siirrettävyys

Todistuksista aiheutuvia oikeuksia tai velvollisuuksia ei voida siirtää.

9 artikla

Hintaselvitykset

Tämän asetuksen mukaisesti myönnetyn todistuksen kattamaa myytyä sokerimäärää pidetään kiintiösokerina asetuksen (EY) N:o 952/2006 13 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.

10 artikla

Seuranta

1. Hakijoiden on lisättävä asetuksen (EY) N:o 952/2006 21 artiklan 1 kohdassa säädettyihin kuukausittaisiin ilmoituksiinsa määrät, joista niille myönnettiin todistukset tämän asetuksen 6 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12.

2. Jokaisen tämän asetuksen mukaisen todistuksen haltijan on toimitettava ennen 31 päivää lokakuuta 2013 jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle todiste siitä, että kaikki asianomaisen haltijan todistusten kattamat määrät on saatettu unionin markkinoille. Jokaisesta todistuksen kattamasta tonnista, jota ei ole saatettu unionin markkinoille muista syistä kuin ylivomaisen esteen vuoksi, on maksettava suuruudeltaan 352 euroa tonnilta oleva maksu.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle määrät, joita ei ole saatettu unionin markkinoille.

4. Jäsenvaltioiden on laskettava ja ilmoitettava komissiolle kunkin tuottajan kiintiön ulkopuolella tuottaman sokerin ja isoglukoosin kokonaismäärän ja määrien, jotka tuottajat ovat myyneet asetuksen (EY) N:o 967/2006 4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, välinen erotus. Jos tuottajan kiintiön ulkopuolisen sokerin tai isoglukoosin jäljellä olevat määrät ovat alle niiden määrien, jotka kyseiselle tuottajalle on myönnetty tämän asetuksen mukaisesti, tuottajan on maksettava kyseisen erotuksen osalta 500 euroa tonnilta.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset on tehtävä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014.

11 artikla

Toteamispäivä

Asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 2 artiklan 2 kohdan ja 6 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamiseksi unionille kuuluvien maksujen toteamispäivä on päivä, jona hakijat suorittavat ylijäämämaksun tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

12 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen voimassaolo päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 2013.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

LIITE

6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun todistuksen malli

TODISTUS

Asetuksen (EY) N:o 967/2006 3 artiklassa säädetyn maksun alentamista markkinointivuonna 2012/2013 koskeva

Jäsenvaltio:	
Kiintiön haltija:	
Tuote:	
Haetut määrät:	
Myönnettyt määrät:	
Maksettu maksu (euroa/t):	148 euroa/tonni
Asetuksen (EY) N:o 967/2006 3 artiklassa tarkoitettua maksua ei sovelleta markkinointivuonna 2012/2013 tämän todistuksen mukaisesti myönnettyihin määriin edellyttäen, että komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 629/2013 ja erityisesti sen 2 artiklan 5 kohdan c alakohdassa vahvistettuja sääntöjä noudatetaan.	
Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen allekirjoitus:	Myöntämispäivä:
Tämä todistus on voimassa sen myöntämispäivää seuraavan toisen kuukauden loppuun.	

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 630/2013,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013,****tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteiden muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 23 artiklan ensimmäisen kohdan

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 999/2001 vahvistetaan nauta-, lammas- ja vuohieläinten tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevat säännöt. Sitä sovelletaan sekä elävien eläinten että eläinperäisten tuotteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen sekä tietyissä erityistapauksissa niiden vientiin.
- (2) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen EFSA julkaisi 19 päivänä tammikuuta 2011 Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskuksen ECDC:n kanssa yhdessä laaditun lausunnon ⁽²⁾ eläinten ja ihmisten TSEiden välisestä mahdollisesta epidemiologisesta tai molekyyli-tason yhteydestä, jäljempänä EFSA:n ja ECDC:n yhteinen lausunto. Yhteisessä lausunnossaan EFSA:n ja ECDC vahvistivat, että naudoissa oli todettu naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE) epätyypillisiä muotoja, ja erottivat toisistaan klassisen BSE:n, L-tyypin epätyypillisen BSE:n sekä H-tyypin epätyypillisen BSE:n. Sen vuoksi on aiheellista lisätä klassisen BSE:n ja epätyypillisen BSE:n tapauksen määritelmät asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteeseen I.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä III olevan A luvun I osassa annetaan säännöt BSE-seurannasta nautaeläimissä, jotka teurastetaan ihmisravinnoksi. Siinä viitataan eläimiin, jotka teurastetaan terveyttä koskevista vaatimuksista tuoreen lihan tuotannossa ja markkinoille saattamisessa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/433/ETY ⁽³⁾ 2 artiklan n kohdassa määritellyn 'erityisen hätäteurastuksen' mukaisesti. Direktiivi on sittemmin kumottu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/41/EY ⁽⁴⁾. Tämä on johtanut

oikeudelliseen epävarmuuteen ja vähentänyt sellaisten eläinten testausta, jotka olisi pitänyt testata. Sen vuoksi on tarpeen määritellä selvästi hätäteurastus niiden asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteen III sääntöjen puitteissa, jotka koskevat ihmisravinnoksi teurastettujen nautojen BSE-seurantaa.

- (4) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä III olevan A luvun II osassa annetaan säännöt seurannasta lampaissa ja vuohissa. Vuosiraportit, joita jäsenvaltiot laativat märehtijöiden seurannasta ja testauksesta tarttuvan spongiformisen enkefalopatian (TSE:n) esiintymisen varalta unionissa, ovat osoittaneet viime vuosina, että muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen lampaiden ja vuohien testaus on yleensä osoittautunut tehokkaammaksi TSE-tapauksen tunnistamisessa kuin ihmisravinnoksi teurastettujen eläinten testaus. Sen vuoksi jäsenvaltioille olisi annettava enemmän joustovaraa, jotta ne voisivat keskittää liitteessä vaaditusta vähäisestä määrästä testeistä suuremman osan niihin alapopulaatioihin, joissa on paremmat mahdollisuudet tunnistaa tautitapauksia.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä VII säädetään hävittämistoimenpiteistä, joita on toteutettava, kun on vahvistettu TSE:n esiintyminen naudoissa, lampaissa ja vuohissa, ja vähimmäisvaatimuksista jalostusohjelmissa, joiden tavoitteena on TSE-resistenssi lampaissa. Liitettä on muutettu useita kertoja, mukaan luettuna komission asetuksilla (EY) N:o 727/2007 ⁽⁵⁾ ja (EY) N:o 746/2008 ⁽⁶⁾.
- (6) Ranska nosti 17 päivänä heinäkuuta 2007 Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa Euroopan komissiota vastaan kanteen (asia T-257/07), jossa vaaditaan asetuksen (EY) N:o 727/2007 liitteessä olevan 3 kohdan täytäntöönpanon lykkäämistä siltä osin kuin sillä lisätään asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä VII olevaan A lukuun 2.3 kohdan b alakohdan iii alakohta, 2.3 kohdan d alakohta ja 4 kohta tai vaihtoehtoisesti koko asetuksen kumoamista. Ranskan mukaan kyseisillä kohdilla sallitaan vähemmän rajoittavat valvonta- ja hävittämistoimenpiteet kuin joista säädettiin aiemmin lampaiden ja vuohien osalta. Tuomioistuin lykkäsi 28 päivänä syyskuuta 2007 antamallaan määräyksellä ⁽⁷⁾ kyseisten säännösten täytäntöönpanoa siihen asti, että pääasiassa annetaan tuomio.
- (7) Tämän jälkeen komissio pyysi EFSA:lta apua selventääkseen asetuksen (EY) N:o 727/2007 taustalla olevia pääperusteita. Ottaen EFSA:n selvennykset huomioon

⁽¹⁾ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.⁽²⁾ EFSA Journal 2011; 9(1):1945.⁽³⁾ EYVL L 121, 29.7.1964, s. 2012.⁽⁴⁾ EUVL L 157, 30.4.2004, s. 33.⁽⁵⁾ EUVL L 165, 27.6.2007, s. 8.⁽⁶⁾ EUVL L 202, 31.7.2008, s. 11.⁽⁷⁾ EUVL C 283, 24.11.2007, s. 28.

asetusta (EY) N:o 999/2001 muutettiin asetuksella (EY) N:o 746/2008, jolla otettiin uudelleen käyttöön ne säännökset, joiden täytäntöönpanoa unionin yleinen tuomioistuin oli lykännyt. Unionin yleinen tuomioistuin lykkäsi 30 päivänä lokakuuta 2008 antamallaan määräyksellä⁽¹⁾ asetuksen (EY) N:o 999/2001, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 746/2008, liitteessä VII olevan A luvun 2.3 kohdan b alakohdan iii alakohdan, 2.3 kohdan d alakohdan ja 4 kohdan täytäntöönpanoa siihen asti, että pääasiassa T-257/07 annetaan tuomio.

- (8) Asiassa T-257/07 9 päivänä syyskuuta 2011 antamassaan tuomiossa⁽²⁾ yleinen tuomioistuin hylkäsi asetuksen (EY) N:o 746/2008 kumoamista koskevan Ranskan hakemuksen ja poisti kyseisten asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä VII olevan A luvun säännösten täytäntöönpanoa koskevan lykkäyksen.
- (9) Ranska teki 28 päivänä marraskuuta 2011 valituksen (asia C-601/11 P⁽³⁾) unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-257/07 antamasta tuomiosta ja pyysi tuomioistuinta kumoamaan yleisen tuomioistuimen asiassa T-257/07 antaman tuomion ja antamaan lopullisen tuomion kiistassa kumoamalla asetuksen (EY) N:o 746/2008 tai palauttamaan asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- (10) On aiheellista selkeyttää asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä VII asetettuja lampaiden ja vuohien klassisen scrapien valvontaa ja hävittämistä koskevia erittäin monimutkaisia hallintovaihtoehtoja ja poikkeuksia. Liitteessä VII olisi säädettävä vain seuraavista kolmesta vaihtoehdosta tartunnan saaneissa lammasta- ja vuohikarjoissa: vaihtoehto 1 – kaikkien eläinten hävittäminen, vaihtoehto 2 – vain alttiiden eläinten hävittäminen ja vaihtoehto 3 – ei pakollista eläinten hävittämistä.
- (11) Kussakin näissä kolmessa vaihtoehdossa sovellettavat toimenpiteet olisi laadittava uudelleen, jotta voidaan helpottaa vaihtoehtojen välistä vertailua ja ymmärtää paremmin yksittäisille tiloille aiheutuvia seurauksia. Koska vaihtoehtoon 1 ja 2 sisältyy tiukkoja hävittämistoimenpiteitä, jotka parantavat taudin valvontaa, vaihtoehdon 1 ja 2 mukaisesti toteutettujen hävittämisen jälkeisten toimenpiteiden olisi oltava joustavampia kuin vaihtoehdossa 3.
- (12) On tarpeen selkeyttää edellytyksiä, joiden vallitessa vaihtoehdossa 2 asetettuja hävittämistoimenpiteitä voidaan lykätä. On aiheellista sallia lyhytaikainen viive, joka ei ylitä kolmea kuukautta, ottaen huomioon karisointiaikaan liittyvät näkökohdat. Pitkäaikainen viive voi kuitenkin olla perusteltua vain, jos tarvitaan lisäaikaa, jotta tilalla voitaisiin lisätä geneettistä resistenssiä klassiselle scrapielle. Koska geneettinen resistenssi klassiselle scrapielle on tähän mennessä osoitettu vain lampaissa, pitkä-

aikaista viivettä ei pitäisi sallia karjoille, jotka muodostuvat vain vuohista. Jos viive sallitaan, se olisi rajoitettava kolmeen vuoteen tietyn edellytyksen.

- (13) Jos klassisen scrapien esiintyminen vahvistetaan tilalla, jolla pidetään paikallisia lammascarjoja, jotka ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi, asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä VII säädetyissä hävittämisen jälkeisissä toimenpiteissä olisi otettava huomioon vaikeus tuoda ja käyttää vain resistenttejä lampaita tai saman uhanalaisen lammascarodun siemennestettä ja alkioita. Tässä erityistapauksessa jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus soveltaa joustavampia sääntöjä siltä osin kuin on kyse tiloille tuotujen ja niillä käytettyjen jalostuseläinten ja siemennesteen ja alkioiden genotyypistä.
- (14) EFSA:n ja ECDC:n yhteisessä lausunnossa esitetään, että epätyypillinen scrapie ei ole kovinkaan tarttuva tai ei tartu lainkaan. Päätelmä perustuu pääasiassa siihen, ettei ollut tilastollista eroa havaituissa epätyypillisissä/nor98-frekvensseissä yleisen populaation ja niiden karjojen välillä, joissa oli löydetty positiivinen tapaus. Sen vuoksi lampaiden ja vuohien siirtorajoitukset tapauksissa, joissa on vahvistettu epätyypillisen scrapien esiintyminen, eivät ole enää perusteltuja. Kyseisten karjojen tiiviimpi seuranta olisi kuitenkin säilytettävä, jotta voidaan kerätä lisää tieteellistä tietoa epätyypillisestä scrapiestä. Tämä asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteeseen VII tehtävä muutos on Euroopan parlamentille ja neuvostolle annetun komission tiedonannon ”Toinen TSE-suunnitelma tarttuvaa spongiformisia enkefalopatioita koskeva strategia-asiakirja vuosiksi 2010–2015”⁽⁴⁾ kohdassa 2.4.3 esitettyjen tulevien toimintavaihtoehtojen mukainen.
- (15) Jalostusohjelmiin ovat tähän mennessä voineet osallistua vain jalostusarvoltaan korkealuokkaiset lammaskarjat. Sovelletuilla jalostusohjelmilla on tehokkaasti pystytty lisäämään resistenssiä klassiselle scrapielle jalostusarvoltaan korkealuokkaisissa lammascarpopulaatioissa. Resistenssiä kantavan perintötekijän (alleelin) levittäminen tavalliseen tuotantopopulaatioon on kuitenkin ollut tähän mennessä vähäistä. Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä VII olevassa C luvussa olisi sallittava karjoista, jotka eivät osallistu jalostusohjelmaan, tulevien jalostuspässien genotyyppin määrittäminen, jotta voitaisiin helpottaa klassiselle scrapielle resistenssiä aiheuttavan tekijän laajempaa leviämistä tuotantopopulaatioon.
- (16) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä VIII olevassa A luvussa annetaan sääntöjä elävien eläinten, siemennesteen ja alkioiden unionin sisäisestä kaupasta. Kuten 14 kappaleessa todettiin, EFSA:n ja ECDC:n yhteisen lausunnon mukaan epätyypillinen scrapie ei ole kovinkaan tarttuva tai ei tartu lainkaan. Lampaiden ja vuohien kaikkien siirtorajoitusten poistamista tapauksissa, joissa on vahvistettu epätyypillisen scrapien esiintyminen, olisi sen vuoksi sovellettava unionin sisäiseen kauppaan. Tätä kantaa tukee myös se, että maaeläinten terveyttä koskevassa säännöstössä (Terrestrial Animal Health Code), sellaisena kuin siitä äänestettiin Maailman eläintautijärjestön OIE:n 78. yleiskokouksessa vuonna 2010, ei suositella mitään kaupparajoituksia epätyypillisen scrapien osalta.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 20.12.2008, s. 26.

⁽²⁾ EUVL C 311, 22.10.2011, s. 33.

⁽³⁾ EUVL C 80, 17.3.2012, s. 5.

⁽⁴⁾ KOM(2010) 384 lopullinen.

- (17) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä VIII annetut säännöt, jotka koskevat lampaiden ja vuohien sekä niiden siemennesteen ja alkioiden unionin sisäistä kauppaa, olisi saatettava mahdollisimman yhdenmukaisiksi OIE:n standardien kanssa, jotta ne eivät estä jäsenvaltioita, joilla on hyväksytty kansallinen klassisen scrapien valvontaohjelma, hakemasta maalleen klassisesta scrapiesta vapaata asemaa OIE:n säännöstössä esitettyjen edellytysten mukaisesti. Unionin sisäistä kauppaa koskevat muutetut säännökset eivät kuitenkaan saisi vaikuttaa kielteisesti nykyisiin unionin sisäisiin kauppavirtoihin niiden jäsenvaltioiden kesken, joissa ei ole hyväksyttyjä kansallisia klassisen scrapien valvontaohjelmia.
- (18) Tätä varten ja kuten toisen TSE-suunnitelman kohdassa 2.4.3 ehdotetaan, asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä VIII olisi esitettävä puitteet, jotka antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden perustaa virallinen järjestelmä, jolla tunnustetaan tilojen asema klassisen scrapien suhteen. Tilan mahdollisuus käydä unionin sisäistä kauppaa lampailla ja vuohilla olisi määrittävä sen klassista scrapieta koskevan aseman perusteella.
- (19) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä VIII olisi vahvistettava tilojen klassisen scrapien asemalle kaksitasoinen järjestelmä. Jotta voidaan kuljettaa eläimiä jalostusta ja kasvatusta varten jäsenvaltioihin, joissa on hyväksytty klassisen scrapien kansallinen valvontaohjelma, olisi edellytettävä mitättömän alhaisen riskin asemaa, joka vastaa teknisesti tilan scrapie-vapaata asemaa, sellaisena kuin siitä määrätään OIE:n maaeläinten terveyttä koskevan säännösten 14.9.5. artiklassa ja joka perustuu koko OIE:n vaatimusluettelon noudattamiseen vähintään seitsemän vuoden ajan (asetuksen (EY) N:o 999/2001 6 a artiklassa ja liitteessä VII annettujen sääntöjen mukaisesti, joissa suositetaan resistenttien genotyyppien kehittämistä lampaissa; ehdotuksessa kuitenkin tunnustetaan ARR/ARR-genotyyppi hyväksyttäväksi vaihtoehtoksi). Muihin jäsenvaltioihin tarkoitettujen jalostuseläinten olisi vain edellytettävä tulevan tiloilta, joilla on hallinnassa oleva klassisen scrapien riski lyhyemmän vaatimuslistan noudattamisen perusteella vähintään kolmen vuoden ajan, kuten on nytkin.
- (20) Kun otetaan huomioon, miten vaikeaa on osoittaa taudista vapaa asema jäsenvaltion alueella tai osalla sen aluetta klassisen scrapien kaltaisen monimutkaisen taudin osalta, jolle on ominaista pitkä itämisaika, in vivo -diagnosointimenetelmän puute sekä eläinten tautialttiuden yksilöllinen vaihtelu niiden geneettisen profiilin mukaan, olisi korvattava asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä VIII käsite 'klassisesta scrapiesta vapaa jäsenvaltio' käsitteellä 'jäsenvaltio tai jäsenvaltion alue, jolla klassisen scrapien riski on mitättömän alhainen'. Myös edellytykset jäsenvaltion tai jäsenvaltion alueen tunnustamiseksi alueeksi, jolla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski, olisi päivitettävä ja saatettava suureksi osaksi yhdenmukaisiksi OIE:n maaeläinten terveyttä koskevan säännösten 14.9.3. artiklan suositusten kanssa.
- (21) Koska asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteen VIII olisi katettava kaikki klassiseen scrapieen liittyvät kaupalliset näkökohdat ja kun otetaan huomioon, että ehdotus virallisen järjestelmän luomisesta tilojen klassista scrapieta koskevan aseman tunnustamista varten muodostaa asianmukaisen perustan, jotta voidaan vahvistaa erilaiset takeet eläimille käytäessä kauppaa sellaisten jäsenvaltioiden kanssa, joissa on hyväksytty kansallinen klassisen scrapien valvontaohjelma, ja toisaalta muiden jäsenvaltioiden kanssa, liitteeseen olisi myös sisällyttävä luettelo jäsenvaltioista, joissa on hyväksytty kansallinen klassisen scrapien valvontaohjelma.
- (22) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä IX olevassa C luvussa annetaan säännöt, jotka koskevat naudoista, lampaista ja vuohista saatujen eläinperäisten tuotteiden, etenkin ihmisravinnoksi tarkoitettun gelatiinin, unioniin tuontia. Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä IX olevan D luvun A jaksossa annetaan säännöt, jotka koskevat naudoista, lampaista ja vuohista saatujen sivutuotteiden ja jalostettujen tuotteiden, etenkin rehun ainesosaksi tarkoitettun gelatiinin, unioniin tuontia. Koska elintarvikkeessa tai rehussa käytettäväksi tarkoitettua kollageenia tuotetaan samoista raaka-aineista kuin gelatiinia, elintarvikkeessa tai rehussa käytettäväksi tarkoitettua kollageenia koskevat tuontiedellytykset olisi linjattava samaan käyttöön tarkoitettun gelatiinin tuontiedellytysten kanssa.
- (23) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä IX olevan D luvun B jaksossa säädetään erityisestä vakuutuksesta, joka on liitettävä mukaan tuotaessa unioniin naudasta, lampaista ja vuohista saatuja tiettyjä sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita. Näitä vakuutuksia olisi muutettava niin, että niitä voidaan soveltaa myös tuotteisiin, jotka on jalostettu kolmannessa maassa, jonka BSE-riski on luokittelun mukaan hallinnassa oleva tai määrittelemätön, ja jotka on tehty sekoitetusta aineksesta, joka on peräisin tällaisesta kolmannesta maasta sekä kolmannesta maasta, jonka BSE-riski on mitättömän alhainen. Erityistä vakuutusta, joka on esitettävä tuotaessa lampaiden ja vuohien maitoa sisältäviä tuotteita, jotka on tarkoitettu tuotantoeläinten ruokintaan, olisi myös muutettava, jotta siinä tuotaisiin paremmin esiin näiden tuotteiden unionin sisäiseen kauppaan sovellettavat rajoitukset.
- (24) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä IX olevassa E ja H luvussa annetaan säännöt, jotka koskevat lampaiden ja vuohien sekä niiden siemennesteen ja alkioiden tuontia unioniin. Näitä tuontisääntöjä olisi päivitettävä niin, että niissä tuodaan esiin asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä VIII säädetyt unionin sisäistä kauppaa koskevat edellytykset, mukaan luettuna yleinen ennakkovaatimus klassisen scrapien seurannasta ja hävittämisestä, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteissä III ja VIII, sekä rehukieltoa koskevat säännökset, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä IV.

- (25) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä X säädetään analyysimenetelmistä, joita sovelletaan nautojen, lampaiden ja vuohien TSE-testaukseen. EFSA:n ja EDCD:n yhteisessä lausunnossa katsottiin, että L-tyypin epätyypillisellä BSE-taudinaiheuttajalla on merkittävä zoonoottinen potentiaali (siirtyminen elämistä ihmisiin), joka vaikuttaa samantyyppisellä BSE-tapauksella kuin klassisen BSE-taudinaiheuttajan vastaava potentiaali. L-tyypin ja H-tyypin epätyypillisiä BSE-tapauksia on todettu useissa maissa eri puolilla maailmaa, ja EFSA toi esiin, että kaikkien todettujen H-BSE- ja L-BSE-tapausten epätavallisen korkea ikä ja niiden ilmeisen alhainen esiintyvyys populaatiossa saattaisivat tarkoittaa sitä, että nämä epätyypilliset BSE-muodot syntyvät spontaanisti. Jotta ymmärrettäisiin paremmin epätyypillistä BSE:tä, on kerättävä enemmän asiaan liittyviä tietoja.
- (26) Tätä on varten on tarpeen edellyttää, että kaikista jatkossa unionissa vahvistetuista BSE-tapauksista saatu materiaali toimitetaan erotteleviin testeihin, jotka mahdollistavat taudinaiheuttajan, eli klassisen BSE:n, L-tyypin epätyypillisen BSE:n ja H-tyypin epätyypillisen BSE:n, täsmällisen toteamisen. Koska tietyt maat ja kolmannet maat ovat jo julkaisseet tarkat tiedot hiljattaisten BSE-tapaustensa fenotyyppistä, jatkossa unionissa vahvistettujen BSE-tapausten erotteleva testaus olisi tehtävä pakolliseksi asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä X olevassa C luvussa.
- (27) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä X olevan C luvun 4 kohdassa luetellaan naudoissa, lampaissa ja vuohissa esiintyvien TSE:iden valvontaan hyväksytyt pikatestit.
- (28) Ottaen huomioon, että seuraavia nautojen BSE:n valvontaan tarkoitettuja pikatestejä ei enää valmisteta, kuten vahvistettiin Enfer Scientificin 21 päivänä elokuuta

2012 ja Roche Diagnostics GmbH:n 31 päivänä elokuuta 2012 lähettämässä kirjeissä, ne olisi poistettava liitteessä X olevan C luvun 4 kohdassa olevasta pikatestien luettelosta: Enfer test & Enfer TSE Kit version 2.0, automaattinen näytteenvalmistus; Roche Applied Science PrionScreen.

- (29) Koska jäsenvaltiot tarvitsevat riittävästi aikaa mukauttaakseen kansalliset ohjeensa tällä asetuksella käyttöön otettuihin uusiin vaatimuksiin, tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä heinäkuuta 2013.
- (30) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 999/2001 olisi muutettava.
- (31) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketieteen ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset, eivätkä Euroopan parlamentti tai neuvosto ole vastustaneet niitä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteet tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2013.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 2013.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteet seuraavasti:

(1) Korvataan liitteessä I oleva 2 kohta seuraavasti:

”2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan lisäksi:

- a) ’kotoperäisellä BSE-tapauksella’ naudan spongiforminen enkefalopatia -tapausta, jonka ei ole selvästi osoitettu aiheutuneen elävän eläimen tuontia edeltävästä tartunnasta;
- b) ’kohortilla’ nautaeläinten ryhmää, johon sisältyvät sekä
 - i) eläimet, jotka ovat syntyneet samaan karjaan kuin tartunnan saanut nautaeläin 12 kuukautta ennen tai jälkeen sen syntymän; ja
 - ii) eläimet, joita on kasvatettu jossain vaiheessa ensimmäisen elinvuoden aikana yhdessä tartunnan saaneen nautaeläimen kanssa tämän ensimmäisen elinvuoden aikana;
- c) ’indeksitapauksella’ tilan tai epidemiologisesti määritellyn ryhmän ensimmäistä eläintä, jossa todetaan TSE-tartunta;
- d) ’pienien märehtijöiden TSE:llä’ lampaassa tai vuohessa epänormaalin PrP-proteiinin varmistustestillä todettua tarttuva spongiforminen enkefalopatia -tapausta;
- e) ’scrapie-tapauksella’ lampaassa tai vuohessa varmistettua tarttuva spongiforminen enkefalopatia -tapausta, jossa BSE-tartunta on suljettu pois TSE-kannan määrittelemistä pienissä märehtijöissä koskevassa Euroopan unionin vertailulaboratorion teknisessä käsikirjassa (*) vahvistettujen perusteiden mukaisesti;
- f) ’klassisella scrapie-tapauksella’ vahvistettua scrapie-tapausta, joka luokitellaan klassiseksi TSE-kannan määrittelemistä pienissä märehtijöissä koskevassa Euroopan unionin vertailulaboratorion teknisessä käsikirjassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti;
- g) ’epätyypillisellä scrapie-tapauksella’ vahvistettua scrapie-tapausta, joka voidaan erottaa klassisesta scrapiestä TSE-kannan määrittelemistä pienissä märehtijöissä koskevassa Euroopan unionin vertailulaboratorion teknisessä käsikirjassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti;
- h) ’prioniproteiinin genotyyppillä’ lampaissa kahden alleelin yhdistelmää, sellaisina kuin ne on kuvattu komission päätöksen 2002/1003/EY (**) liitteessä I olevassa 1 kohdassa;
- i) ’BSE-tapauksella’ BSE-tapausta, joka on vahvistettu kansallisessa vertailulaboratoriossa liitteessä X olevan C luvun 3.1 kohdan a ja b alakohdassa esitettyjen menetelmien ja käytänteiden mukaisesti;
- j) ’klassisella BSE-tapauksella’ BSE-tapausta, joka luokitellaan klassiseksi Euroopan unionin vertailulaboratorion naudan TSE-isolaattien luokittelumenetelmässä (***) vahvistettujen perusteiden mukaisesti;
- k) ’epätyypillisellä BSE-tapauksella’ BSE-tapausta, jota ei voida luokitella klassiseksi BSE-tapaukseksi Euroopan unionin vertailulaboratorion naudan TSE-isolaattien luokittelumenetelmässä vahvistettujen perusteiden mukaisesti;
- l) ’yli 18 kuukauden ikäisillä lampailla ja vuohilla’ tarkoitetaan lampaita ja vuohia,
 - i) joiden ikä voidaan vahvistaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004 (****) 3 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen rekisterien tai siirtoasiakirjojen perusteella; tai
 - ii) joiden ikenistä on puhjennut enemmän kuin kaksi etuhammasta.

(*) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_handbookv4jan10.pdf

(**) EYVL L 349, 24.12.2002, s. 105.

(***) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_2blot.pdf

(****) EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8.”

(2) Muutetaan liitteessä III oleva A luku seuraavasti:

a) Korvataan I osan 2 kohta seuraavasti:

”2. Ihmisravinnoksi teurastettujen eläinten seuranta

2.1 Kaikki yli 24 kuukauden ikäiset nautaeläimet on testattava BSE:n esiintymisen toteamiseksi, jos niille on tehty

— hätäteurastus asetuksen (EY) N:o 853/2004 (*) liitteessä III olevan I jakson VI luvun 1 kohdan mukaisesti; tai

- ante mortem -tarkastus, jonka yhteydessä on havaittu merkkejä tapaturmista tai vakavista fysiologisista ja funktionaalisista ongelmista tai asetuksen (EY) N:o 854/2004 (**) liitteessä I olevan I jakson II luvun B osan 2 kohdassa tarkoitettuja merkkejä.

2.2 Kaikki yli 30 kuukauden ikäiset terveet nautaeläimet, jotka on teurastettu ihmisravinnoksi tavanomaiseen tapaan, on testattava BSE:n toteamiseksi.

(*) EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55.

(**) EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206.”

b) Muutetaan II osa seuraavasti:

i) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Ihmisravinnoksi teurastettujen lampaiden ja vuohien seuranta

- a) Niissä jäsenvaltioissa, joissa uuhien ja astutettujen uuhikaritsojen populaatio on yli 750 000 eläintä, on testattava 4 kohdassa annettujen näytteenottosääntöjen mukaisesti vuosittain 10 000:n ihmisravinnoksi teurastetun lampaan vähimmäisotos;
- b) Niissä jäsenvaltioissa, joissa jo poikineiden vuohien ja pariutuneiden vuohien populaatio on yli 750 000 eläintä, on testattava 4 kohdassa annettujen näytteenottosääntöjen mukaisesti vuosittain 10 000:n ihmisravinnoksi teurastetun vuohen vähimmäisotos;
- c) Jäsenvaltio voi valita, että se korvaa enintään
- 50 prosenttia sille a ja b alakohdan mukaisesti määrätystä ihmisravinnoksi teurastettujen lampaiden ja vuohien vähimmäisotoksesta testaamalla yli 18 kuukauden ikäisiä kuolleita lampaita tai vuohia suhteessa yksi yhteen ja 3 kohdassa vahvistetun vähimmäisotoksen lisäksi;
 - 10 prosenttia sille a ja b alakohdan mukaisesti määrätystä vähimmäisotoksesta testaamalla taudin hävittämiskampanjan yhteydessä lopetettuja yli 18 kuukauden ikäisiä lampaita tai vuohia suhteessa yksi yhteen.”

ii) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Seuranta tiloilla TSE:n valvonta- ja hävittämistoimenpiteiden mukaisesti

Yli 18 kuukauden ikäiset eläimet, jotka on lopetettu hävitettäväksi liitteessä VII olevan B luvun 2 osan 2.2.1 kohdan tai 2.2.2 kohdan b tai c alakohdan mukaisesti, on testattava TSE:n toteamiseksi liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2. kohdan b alakohdassa esitettyjen laboratoriomenetelmien ja -käytänteiden mukaisesti yksinkertaisella satunnaisotannalla valittavan, seuraavassa taulukossa ilmoitetun otosmäärän mukaisesti.

Yli 18 kk:n ikäisten hävitettäväksi lopetettujen eläinten lukumäärä karjassa	Vähimmäisotos
70 tai vähemmän	Kaikki testauskriteerit täyttävät eläimet
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117

Yli 18 kk:n ikäisten hävitettäväksi lopetettujen eläinten lukumäärä karjassa	Vähimmäisotos
350	121
400	124
450	127
500 tai enemmän	150"

(3) Korvataan liite VII seuraavasti:

"LIITE VII

TARTTUVIEN SPONGIFORMISTEN ENKEFALOPATIOIDEN VALVONTA JA HÄVITTÄMINEN

A LUKU

Toimenpiteet sen jälkeen, kun epäillään tse:n esiintymistä lampaissa ja vuohissa

Jos TSE:tä epäillään lampaissa tai vuohessa jäsenvaltiossa sijaitsevalla tilalla ja kunnes varmennustutkimuksen tulokset ovat käytettävissä, kaikille tilan muille lampailla ja vuohille on määrättävä virallinen siirtorajoitus.

Jos on näyttöä siitä, että tila, jolla eläin oli, kun TSE:tä alettiin epäillä, ei todennäköisesti ole tila, jolla eläin olisi voinut altistua TSE:lle, jäsenvaltio voi päättää, että muut tilat tai ainoastaan tila, jolla altistus tapahtui, asetetaan viralliseen valvontaan käytettävissä olevan epidemiologisen tiedon mukaan.

Viralliseen valvontaan asetetulla tilalla olevista lampaista ja vuohista saatua maitoa ja maitotuotteita, jotka olivat kyseisellä tilalla siitä päivästä lähtien, jona TSE:n esiintymistä alettiin epäillä, aina varmennustutkimusten tulosten saantiin saakka, saa käyttää vain kyseisellä tilalla.

B LUKU

Toimenpiteet sen jälkeen, kun tse:n esiintyminen nautoissa, lampaissa ja vuohissa on vahvistettu

1. Asetuksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa tutkimuksessa on selvitettävä:

a) nautojen osalta:

- kaikki sairaaksi todetun eläimen kanssa samalla tilalla olevat muut märehitijät,
- sairaaksi todetun naaraspuolisen eläimen jälkeläiset, jotka ovat syntyneet emän kliinisten oireiden toteamisen jälkeen tai kahden vuoden sisällä sitä ennen,
- kaikki sairaaksi todetun eläimen kohortin eläimet,
- sairauden mahdollinen alkuperä,
- muut eläimet sairaaksi todetun eläimen tilalla tai muilla sellaisilla tiloilla, joille TSE:n taudinaiheuttaja on saattanut levitä tai jotka ovat saattaneet altistua samalle rehulle tai samalle saastuntalähteelle,
- mahdollisesti saastuneen rehun tai muun materiaalin siirrot tai muut tartuntakeinot, jotka ovat voineet siirtää TSE:n taudinaiheuttajan kyseessä olevalle tilalle tai sieltä muualle;

b) lampaiden ja vuohien osalta:

- kaikki sairaaksi todetun eläimen kanssa samalla tilalla olevat muut märehitijät kuin lampaat ja vuohet,
- sairaaksi todetun eläimen vanhemmat ja naaraspuolisen eläimen tapauksessa kaikki alkiot, munasolut ja viimeiset jälkeläiset, sikäli kuin ne ovat tunnistettavissa,
- kaikki sairaaksi todetun eläimen kanssa samalla tilalla olevat muut lampaat ja vuohet toisessa luettelakohdassa tarkoitettujen eläinten lisäksi,
- taudin mahdollinen alkuperä ja muut tilat, joilla on TSE:n taudinaiheuttajan mahdollisesti tartuttamia eläimiä, alkioita tai munasoluja tai jotka ovat saaneet samaa rehua tai altistuneet samalle saastuntalähteelle,

- mahdollisesti saastuneen rehun tai muun materiaalin siirrot tai muut tartuntakeinot, jotka ovat voineet siirtää TSE:n taudinaiheuttajan kyseessä olevalle tilalle tai sieltä muualle.

2. Asetuksen 13 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyihin toimenpiteisiin on sisällyttävä vähintään seuraavat:

2.1 Jos nautaeläimessä on todettu BSE-tauti, 1 kohdan a alakohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettu tutkimuksessa tunnistetut nautaeläimet lopetetaan ja hävitetään täydellisesti; jäsenvaltio voi kuitenkin päättää

- olla lopettamatta ja hävittämättä 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetun kohortin eläimiä, jos on esitetty todisteita siitä, että näillä eläimillä ei ollut mahdollisuutta syödä samaa rehua kuin tartunnan saanut eläin,
- lykätä 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetun kohortin eläinten lopettamista ja hävittämistä niiden tuotantoajan loppuun, kun on kyse yhtäjaksoisesti keinosiemennysasemilla olevista sonneista ja voidaan varmistaa, että ne hävitetään täydellisesti kuoleman jälkeen.

2.2 Jos lampaassa tai vuohessa on todettu TSE

2.2.1 Tapaukset, joissa BSE:n esiintymistä ei voida sulkea pois

Jos BSE:n esiintymistä ei voida sulkea pois liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdan c alakohdassa säädettyjen menetelmien ja käytänteiden mukaisesti tehdyn yhteistestin tulosten perusteella, kaikki 1 kohdan b alakohdan toisesta viidenteen luetelmakohdassa tarkoitettu tutkimuksessa tunnistetut eläimet lopetetaan ja hävitetään täydellisesti sekä alkioit ja munasolut hävitetään täydellisesti.

Yli 18 kk:n ikäiset eläimet, jotka on lopetettu hävitettäväksi, on testattava liitteessä III olevan A luvun II osan 5 kohdan mukaisesti TSE:n toteamiseksi liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja -käytäntöjen mukaisesti.

Kaikkien lampaiden, enintään 50 eläimeen saakka, prioniproteiinin genotyyppi on määritettävä.

Hävitettäväksi tarkoitetuista eläimistä saatu maito ja maitotuotteet, jotka olivat tilalla siitä päivästä lähtien, jona varmistettiin, että BSE:n esiintymistä ei voida sulkea pois, aina eläinten täydelliseen hävittämiseen asti, on tuhottava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 (*) 12 artiklan mukaisesti.

Kaikkien eläinten lopettamisen ja täydellisen hävittämisen jälkeen tilaan on sovellettava 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

2.2.2 Tapaukset, joissa BSE:n ja epätyypillisen scrapien esiintyminen voidaan sulkea pois

Jos BSE:n ja epätyypillisen scrapien esiintyminen voidaan sulkea pois liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdan c alakohdassa säädettyillä laboratoriomenetelmillä ja -käytännöillä, tilaan on sovellettava a alakohdassa säädettyjä edellytyksiä ja tilasta vastaavan jäsenvaltion päätöksen nojalla joko b alakohdassa esitetyn vaihtoehdon 1 tai c alakohdassa esitetyn vaihtoehdon 2 taikka d alakohdassa esitetyn vaihtoehdon 3 edellytyksiä:

- a) Hävitettävistä tai teurastettavista eläimistä saatua maitoa ja maitotuotteita, jotka olivat tilalla siitä päivästä lähtien, jona TSE-tapauksen esiintyminen vahvistettiin, aina b ja c alakohdan mukaisten tilalla sovellettavien toimenpiteiden loppuun saattamiseen asti, tai jotka saatiin tartunnan saaneesta karjasta, kunnes kaikki d alakohdassa ja 4 kohdassa säädetty rajoituksen on poistettu, ei saa käyttää märehtijöiden ruokintaan, tilalla olevien märehtijöiden ruokintaa lukuun ottamatta.

Tällaista maitoa ja maitotuotteita saa saattaa markkinoille muiden kuin märehtijöiden rehuksi ainoastaan tilasta vastaavan jäsenvaltion alueella.

Tällaisten maidon ja maitotuotteiden lähetysten mukana olevassa kaupallisessa asiakirjassa ja pakauksissa, jotka sisältävät tällaisia lähetyksiä, on oltava selkeä merkintä: "ei saa syöttää märehtijöille".

Tällaista maitoa ja maitotuotteita sisältävän rehun käyttö ja varastointi on kielletty tiloilla, joilla pidetään märehtijöitä.

Tällaista maitoa ja maitotuotteita sisältävä irtorehu on kuljetettava ajoneuvoissa, joilla ei samanaikaisesti kuljeteta märehtijöille tarkoitettua rehua.

Jos tällaisia ajoneuvoja myöhemmin käytetään märehitijöille tarkoitettun rehun kuljettamiseen, ne on puhdistettava perusteellisesti tilasta vastaavan jäsenvaltion hyväksymän menetelmän mukaisesti, jotta vältetään ristikontaminaatio.

b) Vaihtoehto 1 – Kaikkien eläinten lopettaminen ja täydellinen hävittäminen

Kaikki 1 kohdan b alakohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua tutkimuksessa tunnistetut eläimet lopetetaan ja hävitetään täydellisesti sekä alkiot ja munasolut hävitetään täydellisesti viipymättä.

Yli 18 kk:n ikäiset eläimet, jotka on lopetettu hävitettäväksi, on testattava liitteessä III olevan A luvun II osan 5 kohdan mukaisesti TSE:n toteamiseksi liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja -käytäntöjen mukaisesti.

Kaikkien lampaiden, enintään 50 eläimeen saakka, prioniproteiinin genotyyppi on määritettävä.

Poiketen siitä, mitä vaihtoehdon 1 ensimmäisen kappaleen edellytyksissä esitetään, jäsenvaltiot voivat sen sijaan päättää toteuttaa i tai ii alakohdassa luetellut toimenpiteet:

i) kaikkien eläinten lopettamisen ja lopullisen hävittämisen sijaan teurastaa ne ihmisravinnoksi viipymättä, edellyttäen että:

— eläimet teurastetaan ihmisravinnoksi tilasta vastaavan jäsenvaltion alueella;

— kaikki yli 18 kk:n ikäiset ihmisravinnoksi teurastettavat eläimet on testattava TSE:n toteamiseksi liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja -käytänteiden mukaisesti.

ii) olla soveltamatta alle kolmen kuukauden ikäisiin karitsoihin ja kileihin viipymättä tehtävää lopettamista ja lopullista hävittämistä, edellyttäen että ne teurastetaan ihmisravinnoksi viimeistään kun ne ovat kolmen kuukauden ikäisiä.

Ennen kaikkien eläinten lopettamista ja täydellistä hävittämistä tai teurastamista ihmisravinnoksi 2.2.2 kohdan a alakohdassa ja 3.4 kohdan b alakohdan kolmannessa ja neljännessä luetelmakohdassa säädettyjä toimenpiteitä on sovellettava tilaan, jolla on päätetty soveltaa vaihtoehtoa 1.

Kaikkien eläinten lopettamisen ja täydellisen hävittämisen tai ihmisravinnoksi teurastamisen jälkeen 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä on sovellettava tilaan, jolla on päätetty soveltaa vaihtoehtoa 1.

c) Vaihtoehto 2 – Vain alttiiden eläinten lopettaminen ja täydellinen hävittäminen

On määritettävä kaikkien tilalla olevien lampaiden prioniproteiinin genotyyppi sen jälkeen, kun 1 kohdan b alakohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua tutkimuksessa tunnistetut kaikki eläimet on lopetettu ja hävitetty täydellisesti sekä alkiot ja munasolut on hävitetty täydellisesti viipymättä, lukuun ottamatta:

— jalostuspäsejä, jotka ovat ARR/ARR-genotyyppiä,

— jalostusuuhia, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei ainoatakaan VRQ-alleelia, ja, mikäli tällaiset jalostusuuhet ovat tiineinä tutkimuksen aikana, myöhemmin syntyviä karitsoja, jos niiden genotyyppi on tämän alakohdan vaatimusten mukainen,

— lampaita, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli ja jotka on tarkoitettu yksinomaan teurastettaviksi ihmisravinnoksi,

— jos tilasta vastaava jäsenvaltio niin päättää, alle kolmen kuukauden ikäisiä karitsoja ja kilejä, edellyttäen että ne teurastetaan ihmisravinnoksi viimeistään kolmen kuukauden ikäisinä. Näille karitsoille ja kileille ei tarvitse tehdä genotyypin määrittämistä.

Yli 18 kk:n ikäiset eläimet, jotka on lopetettu hävitettäväksi, on testattava liitteessä III olevan A luvun II osan 5 kohdan mukaisesti TSE:n toteamiseksi liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja -käytäntöjen mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä vaihtoehdon 2 ensimmäisen kappaleen edellytyksissä esitetään, jäsenvaltiot voivat sen sijaan päättää toteuttaa i, ii tai iii alakohdassa luetellut toimenpiteet:

i) vaihtoehdon 2 ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen eläinten lopettamisen ja lopullisen hävittämisen sijaan teurastaa ne ihmisravinnoksi edellyttäen, että:

— eläimet teurastetaan ihmisravinnoksi tilasta vastaavan jäsenvaltion alueella;

- kaikki yli 18 kk:n ikäiset ihmisravinnoksi teurastettavat eläimet on testattava TSE:n toteamiseksi liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja -käytänteiden mukaisesti.
- ii) lykätä vaihtoehdon 2 ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettujen eläinten genotyypin määrittystä ja sen jälkeen lopettamista ja täydellistä hävittämistä tai ihmisravinnoksi teurastamista enintään kolmella kuukaudella tilanteissa, joissa indeksitapaus todetaan lähellä karitointiajan alkua, edellyttäen että uuhet, vuohet ja vastasyntyneet karitsat ja kilit pidetään erillään muiden tilojen lampaista ja vuohista koko tämän ajanjakson;
- iii) lykätä vaihtoehdon 2 ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettujen eläinten lopettamista ja täydellistä hävittämistä tai ihmisravinnoksi teurastamista enintään kolmella vuodella indeksitapauksen toteutuspäivästä lähtien lammaskarjoissa ja tiloilla, joilla lampaita ja vuohia pidetään yhdessä. Tässä kappaleessa säädettyä poikkeusta sovelletaan vain tapauksiin, joissa tilasta vastaava jäsenvaltio katsoo, että epidemiologista tilannetta ei voida käsitellä lopettamatta asianomaisia eläimiä mutta että tätä ei voida tehdä välittömästi tilan lammaspopulaation alhaisen resistenssin ja muiden näkökohtien, myös taloudellisten tekijöiden, vuoksi. Muut jalostuspässit kuin ne, jotka ovat ARR/ARR-genotyyppiä, on lopetettava tai kastoitava viipymättä, ja on toteutettava kaikki mahdolliset toimenpiteet tilan lammaspopulaation geneettisen resistenssin kohottamiseksi, mukaan luettuna uuhien perustellulla jalostuksella ja teurastuksella, jotta lisätään ARR-alleelin esiintyvyyttä ja poistetaan VRQ-alleeli. Tilasta vastaavan jäsenvaltion on varmistettava, että lykkäämisjakson lopussa lopetettavien eläinten lukumäärä ei ole suurempi kuin välittömästi sen jälkeen, kun indeksitapaus todettiin.

Ennen vaihtoehdon 2 ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettua kaikkien eläinten lopettamista ja täydellistä hävittämistä tai ihmisravinnoksi teurastamista seuraavia edellytyksiä on sovellettava tilaan, jolla on päätetty soveltaa vaihtoehtoa 2: 2.2.2. kohdan a alakohta, 3.1. kohta, 3.2. kohdan a ja b alakohta, 3.3. kohta ja 3.4. kohdan a alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta, b alakohdan ensimmäinen, kolmas ja neljäs luetelmakohta sekä c alakohta. Jos tilasta vastaava jäsenvaltio päättää kuitenkin lykätä eläinten lopettamista ja täydellistä hävittämistä tai ihmisravinnoksi teurastamista iii alakohdan mukaisesti, tilaan on sen sijaan sovellettava seuraavia toimenpiteitä: 2.2.2. kohdan a alakohta ja 4.1.–4.6. kohta.

Vaihtoehdon 2 ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettujen kaikkien eläinten lopettamisen ja täydellisen hävittämisen tai ihmisravinnoksi teurastamisen jälkeen 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä on sovellettava tilaan, jolla on päätetty soveltaa vaihtoehtoa 2.

d) Vaihtoehto 3 – Ei pakollista eläinten lopettamista ja täydellistä hävittämistä

Jäsenvaltio voi päättää olla lopettamatta ja hävittämättä täydellisesti 1 kohdan b alakohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua tutkimuksessa yksilöityjä eläimiä, jos vähintään yksi seuraavissa neljässä luetelmakohdassa esitetyistä perusteista täyttyy:

- on vaikea hankkia korvaavia lampaita, joilla on 3.2. kohdan a ja b alakohdassa sallitut genotyyppit,
- ARR-alleelin esiintyvyys rodussa tai tilalla on alhainen,
- sitä pidetään tarpeellisenä sukusiitoksen välttämiseksi,
- jäsenvaltio pitää sitä tarpeellisenä otettuaan aiheellisesti huomioon kaikki epidemiologiset tekijät.

Jäsenvaltioiden, jotka sallivat vaihtoehtoon 3 turvautumisen klassisen scrapien taudinpurkausten hallinnassa, on pidettävä kirjaa kunkin soveltamispäätöksen perusteena olevista syistä ja perusteista.

Jos tilalla, jolla sovelletaan vaihtoehtoa 3, havaitaan uusia klassisen scrapien tapauksia, jäsenvaltion on arvioitava uudelleen vaihtoehtoon 3 soveltamispäätöksen perusteena olevien syiden ja perusteiden relevanssi. Jos tullaan siihen tulokseen, että vaihtoehdon 3 soveltaminen ei takaa taudinpurkauksen asianmukaista valvontaa, jäsenvaltion on ryhdyttävä soveltamaan tilalla vaihtoehdon 3 sijaan joko vaihtoehtoa 1 tai 2, kuten säädetään b ja c alakohdassa.

Kaikkien lampaiden, enintään 50 eläimeen saakka, prioniproteiinin genotyyppi on määritettävä kolmen kuukauden kuluessa klassisen scrapien indeksitapauksen vahvistamispäivästä lähtien.

Tilaan, jolla on päätetty soveltaa vaihtoehtoa 3, on sovellettava välittömästi 2.2.2. kohdan a alakohdassa ja 4 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

2.2.3 Tapaukset, joissa epätyypillinen scrapie vahvistetaan

Jos tilalla vahvistettu TSE-tapaus on epätyypillisen scrapien tapaus, tilaan on sovellettava seuraavassa esitettyä tehostettua TSE-seurantamenettelyä kahden vuoden ajan viimeisimmän epätyypillisen scrapien tapauksen havaitsemispäivästä: kaikki yli 18 kk:n ikäiset lampaat ja vuohet, jotka on teurastettu ihmisravinnoksi, ja kaikki yli 18 kk:n ikäiset lampaat ja vuohet, jotka ovat kuolleet tai jotka on lopetettu tilalla, on testattava TSE:n toteamiseksi liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja -käytänteiden mukaisesti.

Jos ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun kahden vuoden tehostetun TSE-seurantakauden aikana tilalla vahvistetaan muu kuin epätyypillisen scrapien tapaus, tilaan on sovellettava 2.2.1 tai 2.2.2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

2.3 Jos TSE-tartunnan saanut eläin on tuotu toiselta tilalta:

- a) jäsenvaltio voi päättää tartunnan saaneen eläimen historian perusteella, toteuttaako se hävittämistoimenpiteitä alkuperätilalla vai tilalla, jossa tartunta vahvistettiin, vai molemmissa;
- b) jos yhteislaidunta on käyttänyt useampi kuin yksi karja, jäsenvaltiot voivat kaikki epidemiologiset tekijät aiheellisesti huomioon otettuaan päättää rajoittaa kyseiset hävittämistoimenpiteet koskemaan vain yhtä karjaa;
- c) jos tilalla pidetään useampaa kuin yhtä karjaa, jäsenvaltiot voivat päättää rajoittaa toimenpiteiden soveltamisen siihen karjaan, jossa TSE on todettu, edellyttäen että on varmistettu, että karjat on pidetty erillään toisistaan ja tartunnan leviäminen karjojen välillä suoran tai epäsuoran kontaktin välityksellä on epätodennäköistä.

3. Kaikkien 2.2.1. kohdan, 2.2.2. kohdan b alakohdan tai 2.2.2. kohdan c alakohdan mukaisesti tilalla yksilöityjen eläinten lopettamisen ja täydellisen hävittämisen tai ihmisravinnoksi teurastamisen jälkeen:

3.1 Tilalla on sovellettava tehostettua TSE-seurantamenettelyä, mukaan luettuna kaikkien yli 18 kk:n ikäisten eläinten testaus TSE:n toteamiseksi, lukuun ottamatta lampaita, jotka ovat ARR/ARR-genotyyppiä, liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja -käytänteiden mukaisesti:

- a) eläimet, joita pidettiin tilalla, kun TSE-tapaus vahvistettiin, 2.2.2 kohdan c alakohdan mukaisesti, ja jotka on teurastettu ihmisravinnoksi;
- b) eläimet, jotka ovat kuolleet tai jotka on lopetettu tilalla mutta joita ei lopetettu taudinhävittämiskampanjan puitteissa.

3.2 Tilalle saa tuoda ainoastaan seuraavia eläimiä:

- a) urospuolisia lampaita, jotka ovat ARR/ARR-genotyyppiä;
- b) naaraspuolisia lampaita, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia,
- c) vuohia, kunhan kaikki eläintilat on puhdistettu ja desinfioitu perusteellisesti karjan hävittämisen jälkeen.

3.3 Tilalla saa käyttää ainoastaan seuraavanlaisia jalostuspässejä ja lampaan alkioita lampaan ja seuraavanlaisia lampaan siemennestettä:

- a) urospuolisia lampaita, jotka ovat ARR/ARR-genotyyppiä;
- b) ARR/ARR-genotyypin pässien siemennestettä,
- c) alkioita, joissa on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia.

3.4 Eläinten siirtäminen tilalta on sallittava joko hävittämistä varten tai seuraavin edellytyksin:

- a) seuraavat eläimet voidaan siirtää tilalta kaikkia tarkoituksia varten, mukaan luettuna jalostus:
 - ARR/ARR-genotyypin lampaat;
 - uuhet, joilla on yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia, edellyttäen että ne siirretään muille tiloille, joille on asetettu rajoitus 2.2.2. kohdan c tai d alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden johdosta;

— vuohet, edellyttäen että ne siirretään muille tiloille, joille on asetettu rajoitus 2.2.2. kohdan c tai d alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden johdosta;

b) seuraavat eläimet voidaan siirtää tilalta suoraan ihmisravinnoksi teurastamista varten:

- lampaat, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli;
- vuohet;
- jäsenvaltion päätöksen mukaan karitsat ja kilit, jotka ovat alle 3 kk:n ikäisiä teurastuspäivänä;
- kaikki eläimet, jos jäsenvaltio on päättänyt soveltaa 2.2.2. kohdan b alakohdan i alakohdassa ja c alakohdan i alakohdassa säädettyjä poikkeuksia;

c) jos jäsenvaltio niin päättää, karitsia ja kilejä voidaan siirtää yhdelle muulle jäsenvaltion alueella sijaitsevalle tilalle yksinomaan teurastusta varten lihotettaviksi, kunhan seuraavia edellytyksiä noudatetaan:

- määränpäässä olevalla tilalla ei ole muita lampaita tai vuohia kuin niitä, joita pidetään teurastusta varten lihotettavina;
- lihotuskauden päätyttyä hävittämistoimenpiteiden kohteena olevilta tiloilta tulevat karitsat ja kilit kuljetetaan suoraan teurastamoon, joka sijaitsee saman jäsenvaltion alueella, teurastettaviksi viimeistään kun ne ovat 12 kk:n ikäisiä.

3.5 Tilaan sovelletaan edelleen 3.1–3.4 kohdassa säädettyjä rajoituksia:

- a) kunnes kaikki tilan lampaat on luokiteltu ARR/ARR-genotyyppiä, edellyttäen että tilalla ei pidetä vuohia; tai
- b) kahden vuoden ajan siitä päivästä, jona kaikki 2.2.1. kohdassa tai 2.2.2. kohdan b tai c alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet on saatettu päätökseen, edellyttäen että tämän kahden vuoden aikana ei havaita muita TSE-tapauksia kuin epätyypillinen scrapie. Jos tämän kahden vuoden aikana vahvistetaan epätyypillisen scrapien tapaus, tilaan on sovellettava myös 2.2.3. kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

4. Sen jälkeen kun on päätetty soveltaa 2.2.2 kohdan d alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa 3 tai 2.2.2. kohdan c alakohdan iii alakohdassa säädettyä poikkeusta, tilaan sovelletaan välittömästi seuraavia toimenpiteitä:

4.1 Tilalla on sovellettava tehostettua TSE-seurantamenettelyä, mukaan luettuna kaikkien seuraavien yli 18 kk:n ikäisten eläinten testaus TSE:n toteamiseksi, lukuun ottamatta lampaita, jotka ovat ARR/ARR-genotyyppiä, liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja -käytäntöiden mukaisesti:

- a) eläimet, jotka on teurastettu ihmisravinnoksi;
- b) eläimet, jotka ovat kuolleet tai jotka on lopetettu tilalla mutta joita ei lopetettu taudinhävittämiskampanjan puitteissa.

4.2 Tilalle saa tuoda ainoastaan seuraavia lampaita:

- a) urospuolisia lampaita, jotka ovat ARR/ARR-genotyyppiä;
- b) naaraspuolisia lampaita, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia.

Poiketen siitä, mitä a ja b alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi kuitenkin sallia, että c ja d alakohdassa tarkoitettuja eläimiä saa tuoda tilalle, jos tilalla kasvatettava rotu on luokiteltu jäsenvaltiossa komission asetuksen (EY) N:o 1974/2006 (**) liitteen IV mukaisesti paikalliseksi roduksi, joka on uhanalainen kasvatuksesta luopumisen vuoksi, ja jos ARR-alleelin esiintyvyys rodussa on alhainen:

- c) urospuolisia lampaita, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia,
- d) naaraspuolisia lampaita, joilla ei ole yhtään VRQ-alleelia.

4.3 Tilalla saa käyttää ainoastaan seuraavanlaisia jalostuspäsejä ja lampaan alkioita lampaan ja seuraavanlaista lampaan siemennestettä:

- a) urospuolisia lampaita, jotka ovat ARR/ARR-genotyyppiä;
- b) ARR/ARR-genotyyppin pässien siemennestettä,

c) alkioita, joissa on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia.

Poiketen siitä, mitä a, b ja c alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi kuitenkin sallia, että d, e ja f alakohdassa tarkoitettuja jalostuspäsejä ja lampaan siemennestettä ja alkioita saa käyttää tilalla, jos tilalla kasvatettava rotu on luokiteltu jäsenvaltiossa komission asetuksen (EY) N:o 1974/2006 liitteen IV mukaisesti paikalliseksi roduksi, joka on uhanalainen kasvatuksesta luopumisen vuoksi, ja jos ARR-alleelin esiintyvyys rodussa on alhainen:

d) urospuolisia lampaita, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia,

e) siemennestettä urospuolisilta lampailta, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia,

f) alkioita, joissa ei ole yhtään VRQ-alleelia.

4.4 Eläinten siirtäminen tilalta on sallittava hävittämistä varten tai seuraavin edellytyksin:

a) pässit ja uuhet, jotka ovat ARR/ARR-genotyyppiä, voidaan siirtää tilalta kaikkia tarkoituksia varten, mukaan luettuna jalostus, edellyttäen että ne siirretään muille tiloille, joihin sovelletaan 2.2.2. kohdan c tai d alakohdan mukaisesti toteutettuja toimenpiteitä;

b) seuraavat eläimet voidaan siirtää tilalta suoraan ihmisravinnoksi teurastamista varten:

— joko lampaat, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli, ja jäsenvaltion päätöksen mukaan karitsat ja kilit, jotka ovat alle 3 kk:n ikäisiä teurastuspäivänä;

— tai kaikki eläimet, jos jäsenvaltio on päättänyt soveltaa 2.2.2. kohdan c alakohdan iii alakohdassa säädettyä poikkeusta vaihtoehdosta 2 tai 2.2.2 kohdan d alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa 3.

c) jos jäsenvaltio niin päättää, karitsoja ja kilejä voidaan siirtää yhdelle muulle jäsenvaltion alueella sijaitsevalle tilalle yksinomaan teurastusta varten lihotettaviksi, kunhan seuraavia edellytyksiä noudatetaan:

— määränäänä olevalla tilalla ei ole muita lampaita tai vuohia kuin niitä, joita pidetään teurastusta varten lihotettavina;

— lihotuskauden päätyttyä hävittämistoimenpiteiden kohteena olevilta tiloilta tulevat karitsat ja kilit kuljetetaan suoraan teurastamoon, joka sijaitsee saman jäsenvaltion alueella, teurastettaviksi viimeistään kun ne ovat 12 kk:n ikäisiä.

4.5 Siemennesteen ja alkioden siirtämiseen tilalta muualle sovelletaan seuraavia edellytyksiä: jäsenvaltion on varmistettava, että siemennestettä, alkioita ja munasoluja ei lähetetä tilalta muualle.

4.6 Kaikkien tilan lampaiden ja vuohien yhteislaiduntaminen muilta tiloilta tulevien lampaiden ja vuohien kanssa on kiellettävä poikimiskauden aikana.

Muulloin kuin poikimiskaudella sovelletaan yhteislaiduntamisrajoituksia, jotka jäsenvaltio määrittelee ottaen aiheellisesti huomioon kaikki epidemiologiset tekijät.

4.7 Edellä 2.2.2. kohdan a alakohdassa ja 4.1–4.6 kohdassa asetettuja rajoituksia sovelletaan kahden vuoden ajan viimeisen muun TSE-tapauksen kuin epätyypillisen scrapien toteamisen jälkeen tilalla, jolla on pantu täytäntöön 2.2.2 kohdan d alakohdassa säädetty vaihtoehto 3. Jos tämän kahden vuoden aikana vahvistetaan epätyypillisen scrapien tapaus, tilaan on sovellettava myös 2.2.3. kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

Tiloilla, joilla sovelletaan 2.2.2 kohdan c alakohdan iii alakohdassa säädettyä poikkeusta vaihtoehdosta 2, on sovellettava 2.2.2 kohdan a alakohdassa ja 4.1–4.6 kohdassa säädettyjä rajoituksia, kunnes 2.2.2 kohdan c alakohdan mukaisesti lopetettaviksi yksilöidyt eläimet on hävitetty täysin tai teurastettu ihmisravinnoksi, minkä jälkeen sovelletaan 3 kohdassa säädettyjä rajoituksia.

C LUKU

Vähimmäisvaatimukset tse-resistenssiä lampaista tavoittelevalle 6 a artiklan mukaiselle jalostusohjelmalle

1 OSA

Yleiset vaatimukset

1. Jalostusohjelmissa on keskityttävä jalostusarvoltaan korkealuokkaisiin karjoihin komission päätöksen 2002/1003/EY liitteessä I olevassa 3 kohdassa määritellyn mukaisesti.

Jäsenvaltiot, joissa on käytössä jalostusohjelma, voivat kuitenkin päättää sallia vain jalostuspässien näytteenoton ja genotyypin määrittämisen karjoissa, jotka eivät osallistu jalostusohjelmaan.

2. Perustetaan tietokanta, joka sisältää ainakin seuraavat tiedot:

- a) eläinten tunnistetiedot, rotu ja määrä kaikissa jalostusohjelmaan osallistuvissa karjoissa;
- b) tunnistetiedot kaikista eläimistä, joista on otettu näyte jalostusohjelman yhteydessä, mukaan luettuna jalostuspässit, joista on otettu näyte ja jotka kuuluvat karjoihin, jotka eivät osallistu jalostusohjelmaan;
- c) mahdollisten genotyyppitestien tulokset.

3. Perustetaan yhtenäinen sertifiointijärjestelmä, jossa sertifioidaan omalla ainutkertaisella tunnistenumeroillaan kukin eläin, josta on jalostusohjelman puitteissa otettu näyte, mukaan luettuna jalostuspässit, joista on otettu näyte ja jotka kuuluvat karjoihin, jotka eivät osallistu jalostusohjelmaan.

4. Perustetaan eläinten ja näytteiden tunnistamista, näytteiden käsittelyä ja tulosten jakelua varten järjestelmä, joka minimoi inhimillisen erehdyksen mahdollisuuden. Järjestelmän tehokkuutta valvotaan säännöllisillä satunnaisotantaan perustuvilla tarkastuksilla.

5. Veren tai muiden jalostusohjelmaa varten kerättyjen kudosten, mukaan luettuna jalostuspässeistä, joista on otettu näyte ja jotka kuuluvat karjoihin, jotka eivät osallistu jalostusohjelmaan, genotyypin määrittäminen tehdään ohjelman puitteissa hyväksytyissä laboratorioissa.

6. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat avustaa jalostusyhdistyksiä perustamaan geenipankkeja, joihin koottavat siemenneste, munasolut ja alkiot edustavat sellaisia prioniproteiinin genotyyppisiä, joista jalostusohjelman tuloksena tulee todennäköisesti harvinaisia.

7. Kullekin rodulle laaditaan jalostusohjelma, jossa otetaan huomioon seuraavat:

- a) eri alleelien esiintymistiheys rodussa;
- b) rodun harvinaisuus;
- c) sukusiitoksen ja perintöaineen ulosvirtauksen välttäminen.

2 OSA

Erityiset säännöt ohjelmaan osallistuville karjoille

1. Jalostusohjelman tavoitteena on lisätä ARR-alleelin esiintyvyyttä karjassa ja vähentää niiden alleelien esiintyvyyttä, joiden on osoitettu myötävaikuttavan TSE-alttiuteen.

2. Osallistujakarjoihin sovelletaan seuraavia vähimmäisvaatimuksia:

- a) kaikki ne karjan eläimet, joiden genotyyppi aiotaan määrittää, on yksilöitävä luotettavasti;
- b) karjan kaikkien jalostuspässien genotyyppi on määritettävä ennen käyttöä jalostukseen;
- c) kaikki urospuoliset eläimet, joilla on VRQ-alleeli, on teurastettava tai kastroitava 6 kuukauden kuluessa genotyypin määrittämisestä; näitä eläimiä saa siirtää tilalta ainoastaan teurastettavaksi;
- d) naaraspuolisia eläimiä, joilla tiedetään olevan VRQ-alleeli, saa siirtää tilalta ainoastaan teurastettavaksi;
- e) muita kuin ohjelman puitteissa sertifioituja urospuolisia eläimiä – mukaan luettuna ne, joilta otetaan siemennestettä keinosiemennystä varten – ei saa käyttää jalostukseen kyseisessä karjassa;

3. Jäsenvaltiot voivat päättää myöntää poikkeuksia 2 kohdan c ja d alakohdan vaatimuksista rotujen ja tuotanto- ja teurasominaisuuksien suojelemiseksi.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 3 kohdan perusteella myöntämistään mahdollisista poikkeuksista ja niiden perusteista.

3 OSA

Erityiset säännöt jalostuspässeille, joista otetaan näyte ja jotka kuuluvat karjoihin, jotka eivät osallistu jalostusohjelmaan

1. Pässit, joista otetaan näyte, on yksilöitävä luotettavasti.
2. Pässejä, joilla todetaan olevan VRQ-alleeli, saa siirtää tilalta ainoastaan teurastettavaksi.

4 OSA

Järjestelmä lammaskarjojen tunnustamiseksi TSE-resistenteiksi

1. Lammaskarjojen TSE-resistenteiksi tunnustamista koskevalla järjestelmällä tunnustetaan TSE-resistenteiksi sellaiset lammaskarjat, jotka 6 a artiklassa säädettyyn jalostusohjelmaan osallistumisen perusteella täyttävät ohjelmassa vaaditut kriteerit.

Tunnustuksia on oltava vähintään seuraavia kahta tasoa:

- a) tason I karjat koostuvat yksinomaan ARR/ARR-genotyypin lampaista.
- b) tason II karjoissa jälkeläiset ovat yksinomaan ARR/ARR-genotyyppiä edustavien pässien siittämiä.

Jäsenvaltiot voivat päättää muistakin tunnustustasoista maansa erityisvaatimusten mukaisesti.

2. TSE-resistentteihin karjoihin kuuluvista lampaista on säännöllisesti otettava näytteitä satunnaisotannalla seuraavasti:
 - a) tilalla tai teurastamossa genotyypin vahvistamiseksi
 - b) kun on kyse tason I karjoista, yli 18 kuukauden ikäisistä eläimistä teurastamossa TSE:n toteamiseksi liitteen III mukaisesti.

5 OSA

Jäsenvaltioiden raportit komissiolle

Jäsenvaltioiden, jotka ottavat käyttöön jalostusohjelmia, joiden tavoitteena on TSE-resistenssi niiden lammaspopulaatioissa,

1. on ilmoitettava komissiolle tällaisten ohjelmien vaatimuksista;
2. on toimitettava komissiolle vuosiraportti edistyksestä.

Kunkin kalenterivuoden raportti on toimitettava viimeistään seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivänä.

(*) EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1.

(**) EUVL L 368, 23.12.2006, s. 15.”

- (4) Korvataan liitteessä VIII oleva A luku seuraavasti:

”A LUKU**Elävien eläinten, siemennesteen ja alkioiden unionin sisäistä kauppaa koskevat edellytykset****A JAKSO****Lampaisiin ja vuohiin ja niiden siemennesteeseen ja alkioihin sovellettavat edellytykset**

1. Tilat, joilla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski ja hallinnassa oleva klassisen scrapien riski
 - 1.1 Jäsenvaltiot voivat perustaa virallisen järjestelmän sellaisten tilojen tunnustamiseksi, joilla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski ja hallinnassa oleva klassisen scrapien riski, tai valvoa tällaista järjestelmää.

Tällöin niiden on pidettävä luetteloa lammis- ja vuohitiloista, joilla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski ja hallinnassa oleva klassisen scrapien riski.

- 1.2 Lammastila, jolla on liitteessä VII olevan C luvun 4 osan 1 kohdan alakohdassa säädetty tason I TSE-resistenssiasema ja jolla ei ole todettu yhtään klassisen scrapien tapausta vähintään seitsemään vuoteen, voidaan tunnustaa tilaksi, jolla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski.

Lammastila, vuohitila tai lammis- ja vuohitila voidaan myös tunnustaa tilaksi, jolla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski, edellyttäen että seuraavat edellytykset ovat täyttyneet vähintään seitsemän vuoden ajan:

- a) lampaat ja vuohet on tunnistettu ja niistä pidetään kirjaa, jotta ne voidaan jäljittää syntymätilalle;
- b) lampaiden ja vuohien siirroista tilalle ja tilalta pidetään kirjaa;
- c) vain seuraavia lampaita ja vuohia voidaan tuoda tilalle:
 - i) lampaat ja vuohet tiloilta, joilla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski;
 - ii) lampaat ja vuohet tiloilta, jotka ovat täyttäneet a–i alakohdassa säädetty edellytykset vähintään seitsemän vuoden ajan tai ainakin saman ajan kuin tila, jolle ne on tarkoitus tuoda;
 - iii) lampaat, jotka ovat ARR/ARR-prioniproteiinin genotyyppiä.
- d) virkaeläinlääkäri tai toimivaltaisen viranomaisen tätä varten hyväksymä eläinlääkäri tekee tilalla säännöllisiä tarkastuksia, joiden yhteydessä varmistetaan a–i alakohdassa annettujen säännösten noudattaminen, vähintään kerran vuodessa 1 päivästä tammikuuta 2014 lähtien;
- e) tilalla ei ole todettu yhtään klassisen scrapien tapausta;
- f) virallinen eläinlääkäri tarkastaa kaikki yli 18 kk:n ikäiset lampaat ja vuohet, jotka teurastetaan ihmisravinnoksi, ja kaikki eläimet, joissa on merkkejä näivettymisestä tai neurologisista oireista tai jotka lähetetään hätäteurastukseen, testataan laboratoriossa klassisen scrapien toteamiseksi liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja -käytänteiden mukaisesti.

Kaikki liitteessä III olevan A luvun II osan 3 kohdassa tarkoitetut yli 18 kk:n ikäiset lampaat ja vuohet, jotka ovat kuolleet tai jotka on lopetettu muista syistä kuin ihmisravinnoksi teurastamista varten, on 31 päivään joulukuuta 2013 asti testattava laboratoriossa klassisen scrapien toteamiseksi liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja käytänteiden mukaisesti.

Kaikki yli 18 kk:n ikäiset lampaat ja vuohet, jotka ovat kuolleet tai jotka on lopetettu muista syistä kuin ihmisravinnoksi teurastamista varten, on 1 päivästä tammikuuta 2014 lähtien testattava laboratoriossa klassisen scrapien toteamiseksi liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja käytänteiden mukaisesti.

Poiketen f alakohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetystä edellytyksestä jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa f alakohdan ensimmäisen kohdan säännöksiä yli 18 kk:n ikäisiin lampaisiin ja vuohiin, joilla ei ole kaupallista arvoa, jos ne lopetetaan tuotantoiän lopussa sen sijaan, että ne teurastettaisiin ihmisravinnoksi.

Edellä a–f alakohdassa säädettyjen edellytysten lisäksi on noudatettava seuraavia edellytyksiä 1 päivästä tammikuuta 2014:

- g) vain seuraavia lampaiden ja vuohien alkioita/varhaismunasoluja voidaan tuoda tilalle:
 - i) alkioit/varhaismunasolut luovuttajaeläimiltä, joita on pidetty syntymästä asti jäsenvaltiossa, jossa on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski, tai tilalla, jolla on mitättömän alhainen tai hallinnassa oleva klassisen scrapien riski, tai jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:
 - ne on tunnistettu, jotta ne voidaan jäljittää syntymätilalle;
 - ne on pidetty syntymästä lähtien tilalla, jolla ei ole todettu yhtään klassisen scrapien tapausta niiden siellä olon aikana;
 - niillä ei ole mitään klassisen scrapien kliinisiä oireita alkioiden/varhaismunasolujen keruun aikana;
 - ii) lampaan alkioit/varhaismunasolut, jotka ovat ARR/ARR-prioniproteiinin genotyyppiä.
- h) vain seuraavaa lampaan ja vuohen siemennestettä voidaan tuoda tilalle:
 - i) siemenneste luovuttajaeläimiltä, joita on pidetty syntymästä asti jäsenvaltiossa, jossa on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski, tai tilalla, jolla on mitättömän alhainen tai hallinnassa oleva klassisen scrapien riski, tai jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:
 - ne on tunnistettu, jotta ne voidaan jäljittää syntymätilalle;
 - niillä ei ole mitään klassisen scrapien kliinisiä oireita siemennesteen keruun aikana;

ii) siemenneste pässiltä, joka on ARR/ARR-prioniproteiinin genotyyppiä.

i) tilan lampaat ja vuohet eivät ole suorassa tai epäsuorassa kontaktissa, mukaan luettuna yhteislaiduntaminen, sellaisen tilan lampaiden ja vuohien kanssa, jolla on heikompi TSE-asema.

1.3 Lammas- ja/tai vuohitila voidaan myös tunnustaa tilaksi, jolla on hallinnassa oleva klassisen scrapien riski, edellyttäen että seuraavat edellytykset ovat täyttyneet vähintään kolmen vuoden ajan:

a) lampaat ja vuohet on tunnistettu ja niistä pidetään kirjaa, jotta ne voidaan jäljittää syntymätilalle;

b) lampaiden ja vuohien siirroista tilalle ja tilalta pidetään kirjaa;

c) vain seuraavia lampaita ja vuohia voidaan tuoda tilalle:

i) lampaat ja vuohet tiloilta, joilla on mitättömän alhainen tai hallinnassa oleva klassisen scrapien riski;

ii) lampaat ja vuohet tiloilta, jotka ovat täyttäneet a–i alakohdassa säädetty edellytykset vähintään kolmen vuoden ajan tai ainakin saman ajan kuin tila, jolle ne on tarkoitus tuoda;

iii) lampaat, jotka ovat ARR/ARR-prioniproteiinin genotyyppiä.

d) virkaeläinlääkäri tai toimivaltaisen viranomaisen tätä varten hyväksymä eläinlääkäri tekee tilalla säännöllisiä tarkastuksia, joiden yhteydessä varmistetaan a–i alakohdassa annettujen säännösten noudattaminen, vähintään kerran vuodessa 1 päivästä tammikuuta 2014 lähtien;

e) tilalla ei ole todettu yhtään klassisen scrapien tapautta;

f) virallinen eläinlääkäri tarkastaa kaikki yli 18 kk:n ikäiset lampaat ja vuohet, jotka teurastetaan ihmisravinnoksi, ja kaikki eläimet, joissa on merkkejä näivettymisestä tai neurologisista oireista tai jotka lähetetään hätäteurastukseen, testataan laboratoriossa klassisen scrapien toteamiseksi liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja -käytänteiden mukaisesti.

Kaikki liitteessä III olevan A luvun II osan 3 kohdassa tarkoitetut yli 18 kk:n ikäiset lampaat ja vuohet, jotka ovat kuolleet tai jotka on lopetettu muista syistä kuin ihmisravinnoksi teurastamista varten, on 31 päivään joulukuuta 2013 asti testattava laboratoriossa klassisen scrapien toteamiseksi liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja -käytänteiden mukaisesti.

Kaikki yli 18 kk:n ikäiset lampaat ja vuohet, jotka ovat kuolleet tai jotka on lopetettu muista syistä kuin ihmisravinnoksi teurastamista varten, on 1 päivästä tammikuuta 2014 lähtien testattava laboratoriossa klassisen scrapien toteamiseksi liitteessä X olevan C luvun 3 osan 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien ja käytänteiden mukaisesti.

Poiketen f alakohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetystä edellytyksestä jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa f alakohdan ensimmäisen kohdan säännöksiä yli 18 kk:n ikäisiin lampaisiin ja vuohiin, joilla ei ole kaupallista arvoa, jos ne teurastetaan tuotantoiän lopussa sen sijaan, että ne teurastettaisiin ihmisravinnoksi.

Edellä a–f alakohdassa säädettyjen edellytysten lisäksi on noudatettava seuraavia edellytyksiä 1 päivästä tammikuuta 2014:

g) vain seuraavia lampaiden ja vuohien alkioita/varhaismunasoluja voidaan tuoda tilalle:

i) alkioit/varhaismunasolut luovuttajaeläimiltä, joita on pidetty syntymästä asti jäsenvaltiossa, jossa on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski, tai tilalla, jolla on mitättömän alhainen tai hallinnassa oleva klassisen scrapien riski, tai jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:

— ne on tunnistettu, jotta ne voidaan jäljittää syntymätilalle;

— ne on pidetty syntymästä lähtien tilalla, jolla ei ole todettu yhtään klassisen scrapien tapautta niiden siellä olon aikana;

— niillä ei ole mitään klassisen scrapien kliinisiä oireita alkioiden/varhaismunasolujen keruun aikana;

ii) lampaan alkioit/varhaismunasolut, jotka ovat ARR/ARR-prioniproteiinin genotyyppiä.

h) vain seuraavaa lampaan ja vuohen siemennestettä voidaan tuoda tilalle:

- i) siemenneste luovuttajaeläimiltä, joita on pidetty syntymästä asti jäsenvaltiossa, jossa on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski, tai tilalla, jolla on mitättömän alhainen tai hallinnassa oleva klassisen scrapien riski, tai jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:

- ne on tunnistettu, jotta ne voidaan jäljittää syntymätilalle;
- niillä ei ole mitään klassisen scrapien klinisiä oireita siemennesteen keruun aikana;

- ii) siemenneste pässiltä, joka on ARR/ARR-prioniproteiinin genotyyppiä.

- i) tilan lampaat ja vuohet eivät ole suorassa tai epäsuorassa kontaktissa, mukaan luettuna yhteislaiduntaminen, sellaisen tilan lampaiden ja vuohien kanssa, jolla on heikompi TSE-asema.

- 1.4 Jos liitteessä VII olevan B luvun 1 osassa tarkoitetun tutkimuksen tuloksena todetaan klassisen scrapien tapaus tilalla, jolla on mitättömän alhainen tai hallinnassa oleva klassisen scrapien riski, tai tilalla, jolla on havaittu olevan epidemiologinen yhteys tilaan, jolla mitättömän alhainen tai hallinnassa oleva klassisen scrapien riski, tila, jolla on mitättömän alhainen tai hallinnassa oleva klassisen scrapien riski, on välittömästi poistettava 1.1 kohdassa tarkoitetusta luettelosta.

Jäsenvaltion on ilmoitettava tästä välittömästi muille jäsenvaltioille, jotka ovat tuoneet kyseiseltä tilalta peräisin olevia lampaita ja vuohia tai tilalla pidetyistä lampaista ja vuohista kerättyä siemennestettä tai alkioita seitsemän viime vuoden aikana, jos kyseessä on tila, jolla on mitättömän alhainen riski, tai kolmen viime vuoden aikana, jos kyseessä on tila, jolla on hallinnassa oleva riski.

2. Jäsenvaltiot tai jäsenvaltion alueet, joilla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski

- 2.1 Jäsenvaltion, joka katsoo, että sen alueella tai osalla sen aluetta on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski, on toimitettava komissiolle asianmukaiset perusteet ja erityisesti seuraavat:

- a) riskinarviointi on tehty, ja siinä on osoitettu, että yksilöityjen riskien hallitsemiseksi toteutetaan ja on toteutettu aiheellisia toimenpiteitä asianmukaisen ajanjakson aikana. Riskinarvioinnissa on yksilöitävä kaikki klassisen scrapien esiintymiseen liittyvät mahdolliset tekijät ja niissä ajan mittaan tapahtunut kehitys, erityisesti seuraavat:

- i) sellaisten lampaiden ja vuohien tai niiden siemennesteen ja munasolujen maahantuonti tai tuonti tilalle, joilla on mahdollinen klassisen scrapien tartunta;

- ii) tietämyksen taso lammas- ja vuohipopulaation rakenteesta ja kasvatustavoista;

- iii) ruokintakäytännöt, mukaan luettuna märehitijöistä peräisin olevan liha-luujauhon tai eläinrasvan sulatusjätteiden käyttäminen rehuksi;

- iv) sellaisen lampaista ja vuohista peräisin olevan maidon ja maitotuotteiden tuonti, joka on tarkoitettu käytettäväksi lampaiden ja vuohien ruokintaan;

- b) lampaat ja vuohet, joilla on klassisen scrapien mukaisia klinisiä oireita, on testattu vähintään seitsemän vuoden ajan;

- c) yli 18 kk:n ikäisiä lampaita ja vuohia, jotka on teurastettu, lopetettu tai löydetty kuolleena tilalta, on testattu vuosittain riittävä määrä vähintään seitsemän vuoden aikana, jotta saadaan 95 luottamustaso klassisen scrapien toteamiseksi, jos sen esiintyvyys kyseisessä populaatiossa on yli 0,1 prosenttia eikä yhtään klassisen scrapien tapausta ole ilmoitettu kyseisellä kaudella.

- d) märehitijöistä peräisin olevan liha-luujauhon tai eläinrasvan sulatusjätteiden käyttäminen lampaiden ja vuohien ruokinnassa on kielletty ja kiellon noudattamista on valvottu tehokkaasti koko jäsenvaltiossa vähintään seitsemän vuoden ajan;

- e) lampaiden ja vuohien ja niiden siemennesteen ja alkioiden tuonti muista jäsenvaltioista tapahtuu 4.1 kohdan b alakohdan tai 4.2 kohdan mukaisesti;

- f) lampaiden ja vuohien ja niiden siemennesteen ja alkioiden tuonti kolmansista maista tapahtuu liitteessä IX olevan E tai H luvun mukaisesti.

- 2.2 Jäsenvaltion tai jäsenvaltion alueen tunnustaminen alueeksi, jolla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski, tehdään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Kyseisen jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi mahdolliset muutokset 2.1 kohdan mukaisesti toimitetuissa tautiin liittyvissä tiedoissa.

Tunnustaminen 2.2 kohdan mukaisesti alueeksi, jolla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski, voidaan tällaisen tiedoksiantamisen perusteella peruuttaa 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Klassisen scrapien kansallinen valvontaohjelma:

3.1 jäsenvaltio, jolla on klassisen scrapien kansallinen valvontaohjelma, joka kattaa sen koko alueen,

- a) voi toimittaa kansallisen valvontaohjelmansa komissiolle ilmoittaen erityisesti
 - jäsenvaltiossa vallitsevan klassisen scrapien tilanteen,
 - kansallisen valvontaohjelman perustelut ottaen huomioon taudin ja kustannus-hyötysuhteen merkittävyyden,
 - tiloille määritellyt asemaa koskevat luokat ja standardit, jotka on saavutettava kussakin tällaisessa luokassa,
 - käytettävät testimenettelyt,
 - kansallisen valvontaohjelman tarkastusmenettelyt,
 - seuraukset, jos tila jostakin syystä menettää luokitukseen perustuvan asemansa,
 - toteutettavat toimenpiteet, jos kansallisen valvontaohjelman mukaisesti suoritettavissa tarkastuksissa ilmenee positiivisia tuloksia.
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettu ohjelma voidaan hyväksyä 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jos ohjelma täyttää kyseisessä alakohdassa esitetyt perusteet; jäsenvaltioiden toimittamiin ohjelmiin tehty muutokset tai täydennykset voidaan hyväksyä 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3.2 Hyväksytään seuraavien jäsenvaltioiden kansalliset scrapievalvontaohjelmat:

- Tanska
- Itävalta
- Suomi
- Ruotsi.

4. Lampaiden ja vuohien ja niiden siemennesteen ja alkioiden unionin sisäinen kauppa

Sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

4.1 lampaat ja vuohet:

- a) jalostuslampaiden ja -vuohien, jotka on tarkoitettu muihin jäsenvaltioihin kuin niihin, joilla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski tai hyväksytty kansallinen scrapienvalvontaohjelma,
 - i) on tultava tiloilta, joilla on mitättömän alhainen tai hallinnassa oleva klassisen scrapien riski; jalostuslampailla ja -vuohilla, jotka tulevat tilalta tai tiloilta, jotka ovat täyttäneet kaikki 1.3 kohdan a–f alakohdassa säädetyt vaatimukset vähintään kolmen vuoden ajan, voidaan kuitenkin käydä unionin sisäistä kauppaa 31 päivään joulukuuta 2014 asti; tai
 - ii) on tultava jäsenvaltiosta tai jäsenvaltion alueelta, jolla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski; tai
 - iii) lampaiden tapauksessa oltava ARR/ARR-prioniproteiinin genotyyppiä edellyttäen, että ne eivät tule tilalta, johon sovelletaan liitteessä VII olevan B luvun 3 ja 4 kohdassa säädettyjä rajoituksia;
- b) muuksi kuin välittömästi teurastettavaksi tarkoitettujen lampaiden ja vuohien, jotka on tarkoitettu jäsenvaltioihin, joilla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski tai hyväksytty kansallinen scrapienvalvontaohjelma,
 - i) on tultava tiloilta, joilla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski; lampailla ja vuohilla, jotka tulevat tilalta tai tiloilta, jotka ovat täyttäneet kaikki 1.2 kohdan a–i alakohdassa säädetyt vaatimukset vähintään seitsemän vuoden ajan, voidaan kuitenkin käydä unionin sisäistä kauppaa 31 päivään joulukuuta 2014 asti; tai

ii) on tultava jäsenvaltiosta tai jäsenvaltion alueelta, jolla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski; tai

iii) lampaiden tapauksessa oltava ARR/ARR-prioniproteiinin genotyyppiä edellyttäen, että ne eivät tule tilalta, johon sovelletaan liitteessä VII olevan B luvun 3 ja 4 kohdassa säädettyjä rajoituksia;

4.2 lampaiden ja vuohien siemenneste ja alkio on:

- a) kerättävä elämistä, joita on pidetty yhtäjaksoisesti syntymästä asti tilalla tai tiloilla, joilla on mitättömän alhainen tai hallinnassa oleva klassisen scrapien riski; tai
- b) kerättävä elämistä, joita on pidetty yhtäjaksoisesti kolmen viime vuoden ajan ennen keruuta tilalla tai tiloilla, jotka ovat täyttäneet kaikki 1 osan 1.3. kohdan a–f alakohdassa säädetty vaatimukset kolmen vuoden ajan; tai
- c) kerättävä elämistä, joita on pidetty yhtäjaksoisesti syntymästä asti maassa tai alueella, jolla on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski; tai
- d) lampaan siemennesteen tapauksessa kerättävä ARR/ARR-prioniproteiinin genotyypin urospuolisista eläimistä; tai
- e) lampaan alkioiden tapauksessa oltava ARR/ARR-prioniproteiinin genotyyppiä.

B JAKSO

Nautoihin sovellettavat edellytykset

Yhdistyneen kuningaskunnan on varmistettava, ettei sen alueelta toimiteta muihin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin sen alueella ennen 1 päivää elokuuta 1996 syntyneitä tai kasvatettuja nautaeläimiä.”

(5) Muutetaan liite IX seuraavasti:

- a) Korvataan C luvun A jakso seuraavasti:

"A JAKSO

Tuotteet

Seuraavassa lueteltuihin nauta-, lammas- ja vuohieläimistä saatuihin tuotteisiin, sellaisina kuin ne ovat määriteltynä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I olevassa 1.10, 1.13, 1.15, 7.1, 7.5, 7.6, 7.7, 7.8 ja 7.9 kohdassa, sovelletaan tämän luvun B, C tai D jaksossa säädettyjä edellytyksiä alkuperämaan BSE-riskiluokan perusteella:

- tuore liha,
- jauheliha,
- raakalihavalmisteet,
- lihavalmisteet,
- renderöity eläinrasva,
- eläinrasvan sulatusjätteet,
- muista kuin vuodista ja nahoista saatu gelatiini,
- käsiteltyt suolet.”

- b) Korvataan D ja E luku seuraavasti:

"D LUKU

Nauta-, lammas- tai vuohieläimistä saatujen sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden tuonti

A JAKSO

Eläimistä saatavat sivutuotteet

Tätä lukua sovelletaan seuraaviin eläinten sivutuotteisiin ja niistä johdettuihin tuotteisiin, sellaisina kuin ne on määriteltä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa, edellyttäen, että kyseiset tuotteet ovat peräisin nauta-, lammas- ja vuohieläimistä:

- a) luokkaan 2 kuuluvasta aineksesta johdetut renderöidyt rasvat, jotka on tarkoitettu käytettäväksi orgaanisina lannoitteina tai maanparannusaineina, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EY) N:o 1069/2009 3 artiklan 22 kohdassa, tai niiden lähtöaineina tai välituotteina;
- b) luut ja luutuotteet, jotka on johdettu luokkaan 2 kuuluvasta aineksesta;

- c) luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta johdetut renderöidyt rasvat, jotka on tarkoitettu käytettäväksi orgaanisina lannoitteina tai maanparannusaineina tai rehuna, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EY) N:o 1069/2009 3 artiklan 22 ja 25 alakohdassa, tai niiden lähtöaineet tai välituotteet;
- d) lemmikkieläinten ruoka, mukaan luettuna koiran puruluut;
- e) verituotteet;
- f) prosessoitu eläinproteiini;
- g) luut ja luutuotteet, jotka on johdettu luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta;
- h) muista aineksista kuin vuodista ja nahoista saatu gelatiini ja kollageeni;
- i) luokkaan 3 kuuluva aines ja muut kuin c–h alakohdassa tarkoitettujen johdetut tuotteet, lukuun ottamatta seuraavia:
 - i) tuoreet vuodat ja nahat, käsitellyt vuodat ja nahat;
 - ii) vuodista ja nahoista saatu gelatiini ja kollageeni;
 - iii) rasvajohdannaiset.

B JAKSO

Terveystodistusta koskevat vaatimukset

Edellä A jaksossa tarkoitettujen naudasta, lampaasta ja vuohesta saatujen sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden tuonti edellyttää terveystodistusta, jota on täydennetty seuraavalla vakuutuksella:

- a) eläimestä saatu sivutuote tai siitä johdettu tuote ei sisällä naudan, lampaan tai vuohen luista saatua erikseen määriteltyä riskiainesta tai mekaanisesti erotettua lihaa tai ole johdettu tällaisesta aineksesta tai lihasta ja – lukuun ottamatta eläimiä, jotka ovat syntyneet ja jotka on kasvatettu yhtäjaksoisesti ja teurastettu maassa tai alueella, joka on luokiteltu 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyllä päätöksellä maaksi tai alueeksi, jonka BSE-riski on merkityksellömän alhainen – eläimiä, joista tällainen sivutuote tai johdettu tuote on saatu, ei ole teurastettu johtamalla tainnutuksen jälkeen kaasua kallon sisään, lopetettu samalla menetelmällä tai teurastettu tainnutuksen jälkeen vaurioittamalla keskushermostoa pitkanomaisella sauvanmuotoisella kallon sisään pistetyllä välineellä; tai
- b) eläimistä saatu sivutuote tai johdettu tuote ei sisällä ainesta eikä sitä ole johdettu aineksesta, joka on peräisin muista kuin sellaisista naudoista, lampaista tai vuohista, jotka ovat syntyneet ja jotka on kasvatettu yhtäjaksoisesti ja teurastettu maassa tai alueella, joka on luokiteltu 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyllä päätöksellä maaksi tai alueeksi, jonka BSE-riski on merkityksellömän alhainen.

Sen lisäksi, mitä edellä a ja b alakohdassa säädetään, tuotaessa A jaksossa tarkoitettuja lampaan tai vuohen maitoa tai maitotuotteita sisältäviä eläimistä saatavia sivutuotteita ja johdettuja tuotteita, jotka on tarkoitettu rehuksi, on esitettävä terveystodistus, jota on täydennetty seuraavalla vakuutuksella:

- c) lampaita ja vuohtia, joista tuotteet on saatu, on pidetty syntymästä asti yhtäjaksoisesti maassa, joka täyttää seuraavat edellytykset:
 - i) klassisesta scrapiesta on tehtävä pakollinen ilmoitus;
 - ii) käytössä on valistus-, valvonta- ja seurantajärjestelmä;
 - iii) virallisia rajoituksia sovelletaan lammas- ja vuohtiloihin, jos epäillään TSE:tä tai on todettu klassista scrapiota;
 - iv) lampaat ja vuohtet, joilla on klassisen scrapien tartunta, lopetetaan ja hävitetään täydellisesti,
 - v) märehitijöistä peräisin olevan liha-luujauhon tai eläinrasvan sulatusjätteiden käyttäminen lampaiden ja vuohtien ruokinnassa on kielletty ja kiellon noudattamista on valvottu tehokkaasti koko maassa vähintään seitsemän vuoden ajan;
- d) lampaiden ja vuohtien maito ja maitotuotteet tulevat tiloilta, joilla ei ole otettu käyttöön virallisia rajoituksia TSE-epäilyksen vuoksi;
- e) lampaiden tai vuohtien maito ja maitotuotteet tulevat tiloilta, joilla ei ole diagnosoitu yhtään klassisen scrapien tapausta seitsemän viime vuoden aikana, tai klassisen scrapien tapauksen vahvistamisen jälkeen:
 - i) kaikki tilan lampaat ja vuohtet on lopetettu ja hävitetty tai teurastettu, lukuun ottamatta ARR/ARR-genotyyppin jalostuspäsejä, jalostusuuhia, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli eikä yhtään VRQ-alleelia, ja muita lampaita, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli; tai

ii) kaikki eläimet, joissa todettiin klassinen scrapie, on lopetettu ja hävitetty, ja tilaan on sovellettu viimeisen klassisen scrapien tapauksen jälkeen vähintään kahden vuoden ajan tehostettua TSE-seurantaa, mukaan luettuna kaikkien seuraavien yli 18 kk:n ikäisten eläinten, lukuun ottamatta ARR/ARR-genotyypin lampaita, TSE-testaus, josta on saatu negatiiviset tulokset, liitteessä X olevan C luvun 3.2 kohdassa säädettyjen laboratoriomenetelmien mukaisesti:

- eläimet, jotka on teurastettu ihmisravinnoksi; ja
- eläimet, jotka ovat kuolleet tai jotka on lopetettu tilalla mutta joita ei lopetettu taudinhävittämiskampanjan puitteissa.

E LUKU

Lampaiden ja vuohien tuonti

Unioniin tuoduista lampaista ja vuohista on esitettävä eläinten terveystodistus, jossa vakuutetaan, että niitä on pidetty syntymästä asti yhtäjaksoisesti maassa, joka täyttää seuraavat edellytykset:

1. klassisesta scrapiesta on tehtävä pakollinen ilmoitus;
2. käytössä on valistus-, valvonta- ja seurantajärjestelmä;
3. lampaat ja vuohet, joilla on klassisen scrapien tartunta, lopetetaan ja hävitetään täydellisesti,
4. märehtijöistä peräisin olevan liha-luujauhon tai eläinrasvan sulatusjätteiden käyttäminen lampaiden ja vuohien ruokinnassa on kielletty ja kiellon noudattamista on valvottu tehokkaasti koko maassa vähintään seitsemän vuoden ajan;

Edellä 1–4 kohdassa esitettyjen edellytysten lisäksi eläinten terveystodistuksessa on vakuutettava, että

5. unioniin tuotujen jalostuslampaiden ja -vuohien, jotka on tarkoitettu muihin jäsenvaltioihin kuin niihin, joissa on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski tai liitteessä VIII olevan A luvun A jakson 3.2 kohdassa lueteltu hyväksytty kansallinen scrapievalvontaohjelma, on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - tuodut lampaat ja vuohet tulevat tilalta tai tiloilta, jotka täyttävät liitteessä VIII olevan A luvun A jakson 1.3 kohdassa esitetyt edellytykset; tai
 - ne ovat ARR/ARR-prioniproteiinin genotyypin lampaita ja tulevat tilalta, jolla ei ole otettu käyttöön virallista siirtorajoitusta BSE:n tai klassisen scrapien takia kahden viime vuoden aikana.
6. muuksi kuin välittömästi teurastettavaksi tarkoitettujen lampaiden ja vuohien, jotka on tarkoitettu jäsenvaltioihin, joissa on mitättömän alhainen klassisen scrapien riski tai liitteessä VIII olevan A luvun A jakson 3.2 kohdassa lueteltu hyväksytty kansallinen scrapievalvontaohjelma, on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - ne tulevat tilalta tai tiloilta, jotka täyttävät liitteessä VIII olevan A luvun A jakson 1.2 kohdassa esitetyt edellytykset; tai
 - ne ovat ARR/ARR-prioniproteiinin genotyypin lampaita ja tulevat tilalta, jolla ei ole otettu käyttöön virallista siirtorajoitusta BSE:n tai klassisen scrapien takia kahden viime vuoden aikana.”

c) Korvataan H luku seuraavasti:

"H LUKU

Lampaiden ja vuohien siemennesteen ja alkioiden tuonti

Unioniin tuotavista lampaan ja vuohen siemennesteestä ja alkiosta on esitettävä eläinten terveystodistus, jossa vakuutetaan, että luovuttajaeläimet:

1. on pidetty syntymästä asti yhtäjaksoisesti maassa, joka täyttää seuraavat edellytykset:
 - i) klassisesta scrapiesta on tehtävä pakollinen ilmoitus;
 - ii) käytössä on valistus-, valvonta- ja seurantajärjestelmä;
 - iii) lampaat ja vuohet, joilla on klassisen scrapien tartunta, lopetetaan ja hävitetään täydellisesti,
 - iv) märehtijöistä peräisin olevan liha-luujauhon tai eläinrasvan sulatusjätteiden käyttäminen lampaiden ja vuohien ruokinnassa on kielletty ja kiellon noudattamista on valvottu tehokkaasti koko maassa vähintään seitsemän vuoden ajan;

2. on pidetty vähintään kolmen vuoden ajan ennen viedyn siennesteen tai alkoiden keruuta yhtäjaksoisesti tilalla tai tiloilla, jotka ovat täyttäneet vähintään kolmen viime vuoden ajan kaikki liitteessä VIII olevan A luvun A jakson 1.3 kohdan a–f alakohdassa säädetyt vaatimukset.
- i) lampaan siennesteen tapauksessa sienneste on kerätty ARR/ARR-prioniproteiinin genotyypin urospuolisista eläimistä;
- ii) lampaan alkoiden tapauksessa alkioit ovat ARR/ARR-prioniproteiinin genotyyppiä.”
- (6) Muutetaan liite X seuraavasti:
- a) Lisätään C luvun 3 osan 3.1 kohtaan c alakohta seuraavasti:

”c) Positiivisten BSE-tapausten lisätutkimukset

Näytteet kaikista positiivisista BSE-tapauksista on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen nimeämään laboratorioon, joka on osallistunut menestyksekkäästi Euroopan unionin vertailulaboratorion järjestämään todettujen BSE-tapausten erottelevaa testausta koskevaan pätevyystestiin ja jossa ne testataan Euroopan unionin vertailulaboratorion naudan TSE-isolaattien luokittelumenetelmässä vahvistettujen menetelmien ja käytänteiden (*) mukaisesti.

(*) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_2blot.pdf

- b) Korvataan liitteessä X olevan C luvun 4 kohta seuraavasti:

”4. Pikatestit

Pikatesteinä, jotka suoritetaan 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti, voidaan käyttää nautaeläinten BSE-valvonnassa vain seuraavia menetelmiä:

- immunoblottaus (Western blotting), joka perustuu proteinaasi K -resistentin fragmentin (PrPRes) toteamiseen (Prionics-Check Western test),
- mikrotiiterilevypohjainen immunomääritys PrPSc:n toteamiseen (Enfer TSE Version 3),
- denaturointi- ja konsentroitivaiheiden jälkeen tehtävä sandwich immunoassay -testi PrPRes-fragmentin määrittämiseksi (Bio-Rad TeSeE SAP rapid test),
- mikrotiiterilevypohjainen immunomääritys (ELISA), jolla todetaan proteinaasi K -resistentti PrPRes monoklonalisilla vasta-aineilla (Prionics-Check LIA test),
- immunomääritys, jossa käytetään kemiallista polymeeriä selektiiviseen PrPSc-sidontaan sekä monoklonaalista toteamisvasta-ainetta, joka kohdistetaan PrP-molekyylin muuttumattomiin alueisiin (IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit, EIA & IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA),
- lateral flow -immunomääritys, jossa käytetään kahta eri monoklonaalista vasta-ainetta proteinaasi K -resistenttien PrP-fraktioiden toteamiseen (Prionics Check PrioSTRIP),
- sandwich immunoassay -testi, jossa käytetään kahta eri monoklonaalista vasta-ainetta, jotka kohdistetaan kahteen laskostumattomassa tilassa olevassa naudan PrPSc:ssä esiintyvään epitoppiin (Roboscreen Beta Prion BSE EIA Test Kit),

Pikatesteinä, jotka suoritetaan 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti, voidaan käyttää lampaiden ja vuohien TSE-valvonnassa vain seuraavia menetelmiä:

- denaturointi- ja konsentroitivaiheiden jälkeen tehtävä sandwich immunoassay -testi PrPRes-fragmentin määrittämiseksi (Bio-Rad TeSeE SAP rapid test),
- TeSeE Sheep/Goat Detection kit -testiosioilla tehtyjen denaturointi- ja konsentroitivaiheiden jälkeinen sandwich immunoassay -testi, joka perustuu PrPRes:n toteamiseen TeSeE Sheep/Goat Detection kit -testiosioilla (Bio-Rad TeSeE Sheep/Goat rapid test),
- immunomääritys, jossa käytetään kemiallista polymeeriä selektiiviseen PrPSc-sidontaan sekä monoklonaalista toteamisvasta-ainetta, joka kohdistetaan PrP-molekyylin muuttumattomiin alueisiin (IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA),
- lateral flow -immunomääritys, jossa käytetään kahta eri monoklonaalista vasta-ainetta proteinaasi K -resistenttien PrP-fraktioiden toteamiseen (rapid test Prionics – Check PrioSTRIP SR, visuaalinen luenta).

Kudosnäytteen, josta testi on tehtävä, on oltava kaikissa pikatesteissä valmistajan käyttöohjeiden mukainen.

Pikatestien valmistajalla on oltava käytössä Euroopan unionin vertailulaboratorion hyväksymä laadunvarmistusjärjestelmä, jolla varmistetaan, ettei testin suoritustaso muutu. Valmistajan on toimitettava testimenettely Euroopan unionin vertailulaboratoriolle.

Pikatestin tai testimenettelyn muuttamisen edellytyksenä on, että muutoksesta ilmoitetaan ennakolta Euroopan unionin vertailulaboratoriolle ja että tämä toteaa, ettei muutos vähennä pikatestin herkkyyttä, spesifisyyttä tai luotettavuutta. Euroopan unionin vertailulaboratorion päätelmästä on ilmoitettava komissiolle ja kansallisille vertailulaboratorioille.”

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 631/2013,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013,****asetuksen (EY) N:o 546/2006 ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 233/2012 kumoamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteessä VIII olevan A luvun I osan b alakohdan iii alakohdan, sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 999/2001 vahvistetaan eläinten tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevat säännöt. Kyseisen asetuksen liitteessä VIII säädetään scrapien torjumiseksi tarkoitettujen jäsenvaltioiden kansallisten ohjelmien hyväksymisestä ja myöhemmästä muuttamisesta, jos ne täyttävät tietyt kyseisessä asetuksessa vahvistetut kriteerit.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 täytäntöönpanosta kansallisten scrapientorjuntaohjelmien ja lisätakeiden osalta, päätöksen 2003/100/EY tietyistä vaatimuksista poikkeamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1874/2003 kumoamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2006 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 546/2006 ⁽²⁾ hyväksytään tiettyjen jäsenvaltioiden kansalliset ohjelmat scrapien torjumiseksi. Siinä säädetään myös lisätakeista, joista kyseiset jäsenvaltiot voivat hyötyä lampaiden ja vuohien sekä niiden siemennesteen ja alkioiden siirtojen suhteen.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 täytäntöönpanosta Tanskaa koskevan muutetun kansallisen scrapientorjuntaohjelman hyväksynnän osalta 16 päivänä maaliskuuta 2012 annetussa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 233/2012 ⁽³⁾ hyväksytään Tanskaa koskeva muutettu kansallinen scrapientorjuntaohjelma.

- (4) Unionin lainsäädännön selkeyden ja yksinkertaistamisen vuoksi asetuksen (EY) N:o 999/2001, sellaisena kuin se on muutettuna tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteiden muuttamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2013 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 630/2013 ⁽⁴⁾, liitteessä VIII vahvistetaan luettelo jäsenvaltioista, joilla on hyväksytty kansallinen ohjelma klassisen scrapien torjumiseksi, sekä vastaavat lisätakeet, joista kyseiset jäsenvaltiot hyötyvät lampaiden ja vuohien sekä niiden siemennesteen ja alkioiden siirtojen suhteen.
- (5) Asetuksessa (EU) N:o 630/2013 vahvistettuja muutoksia asetukseen (EY) N:o 999/2001 sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2013. Asetuksen (EY) N:o 546/2006 ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 233/2012 säännöksistä tulee näin ollen tarpeettomia kyseisenä päivänä. Oikeudellisen selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi kyseiset asetukset olisi sen vuoksi kumottava samana päivänä.
- (6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeetjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 546/2006 ja täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 233/2012 1 päivästä heinäkuuta 2013 alkaen.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 2013.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 94, 1.4.2006, s. 28.

⁽³⁾ EUVL L 78, 17.3.2012, s. 13.

⁽⁴⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 60.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 632/2013,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013,****tiettyihin al-Qaida-verkoston lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 194. kerran**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin al-Qaida-verkoston lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 27 päivänä toukokuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan sekä 7 a artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteessä I on luettelo henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joita asetuksessa tarkoitettu varojen ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttäminen koskee.

- (2) Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston pakotekomitea päätti 30 päivänä toukokuuta 2013 muuttaa yhden kohdan osalta luetteloa henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joita varojen ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttäminen koskee.

- (3) Sen vuoksi asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitettä I olisi päivitettävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 881/2002 liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Ulkopolitiikan välineiden hallinnon päällikkö*

⁽¹⁾ EYVL L 139, 29.5.2002, s. 9.

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 881/2002 liite I seuraavasti:

Korvataan oikeushenkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luettelossa kohta "Al-Qaida in Iraq (*alias* a) AQI, b) al-Tawhid, c) the Monotheism and Jihad Group, d) Qaida of the Jihad in the Land of the Two Rivers, e) Al-Qaida of Jihad in the Land of the Two Rivers, f) The Organization of Jihad's Base in the Country of the Two Rivers, g) The Organization Base of Jihad/Country of the Two Rivers, h) The Organization Base of Jihad/Mesopotamia, i) Tanzim Qa'idat Al-Jihad fi Bilad al-Rafidayn, j) Tanzeem Qa'idat al Jihad/Bilad al Raafidaini, k) Jama'at Al-Tawhid Wa'al-Jihad, l) JTJ, m) Islamic State of Iraq, n) ISI, o) al-Zarqawi network). 2 a artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 18.10.2004." seuraavalla:

"Al-Qaida in Iraq (*alias* a) AQI, b) al-Tawhid, c) the Monotheism and Jihad Group, d) Qaida of the Jihad in the Land of the Two Rivers, e) Al-Qaida of Jihad in the Land of the Two Rivers, f) The Organization of Jihad's Base in the Country of the Two Rivers, g) The Organization Base of Jihad/Country of the Two Rivers, h) The Organization Base of Jihad/Mesopotamia, i) Tanzim Qa'idat Al-Jihad fi Bilad al-Rafidayn, j) Tanzeem Qa'idat al Jihad/Bilad al Raafidaini, k) Jama'at Al-Tawhid Wa'al-Jihad, l) JTJ, m) Islamic State of Iraq, n) ISI, o) al-Zarqawi network, p) Jabhat al Nusrah, q) Jabhet al-Nusra, r) Al-Nusrah Front, s) The Victory Front, t) Al-Nusrah Front for the People of the Levant, u) Islamic State in Iraq and the Levant). 2 a artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 18.10.2004."

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 633/2013,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden

mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.

- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 2013.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	AL	55,3
	MK	46,1
	ZZ	50,7
0707 00 05	MK	25,2
	TR	113,2
	ZZ	69,2
0709 93 10	TR	130,5
	ZZ	130,5
0805 50 10	AR	85,5
	TR	99,2
	ZA	107,4
	ZZ	97,4
0808 10 80	AR	157,4
	BR	111,9
	CL	114,0
	CN	115,2
	NZ	142,9
	TR	99,8
	ZA	120,5
	ZZ	123,1
0809 10 00	IL	275,4
	TR	211,6
	ZZ	243,5
0809 29 00	TR	347,1
	US	605,0
	ZZ	476,1
0809 30	TR	246,3
	ZZ	246,3
0809 40 05	CL	216,9
	IL	308,9
	ZA	377,9
	ZZ	301,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 634/2013,**annettu 28 päivänä kesäkuuta 2013,****vilja-alalla 1 päivästä heinäkuuta 2013 sovellettavien tuontitullien vahvistamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 20 päivänä heinäkuuta 2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 642/2010 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa säädetään, että CN-koodeihin 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (tavallinen vehnä, siemenvilja), ex 1001 99 00 (korkealaatuinen tavallinen vehnä, muu kuin siemenvilja), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 ja 1007 90 00 kuuluvien tuotteiden tuontitulli on sama kuin näiden tuotteiden tuontitullitietokannassa voimassa oleva interventiohintaa, jota korotetaan 55 prosentilla ja josta vähennetään kyseiseen lähetukseen sovellettavaa cif-tuontihintaa. Tuontitulli ei kuitenkaan voi olla suurempi kuin yhteisen tullitariffin tullit.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 2 kohdassa säädetään, että mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuontitullien laskemista varten kyseisille tuotteille vahvistetaan säännöllisesti edustavat cif-tuontihinnat.

(3) Asetuksen (EU) N:o 642/2010 2 artiklan 2 kohdan mukaan CN-koodeihin 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (tavallinen vehnä, siemenvilja), ex 1001 99 00 (korkealaatuinen tavallinen vehnä, muu kuin siemenvilja), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 ja 1007 90 00 kuuluvien tuotteiden tuontitullin laskemisessa käytetään kyseisen asetuksen 5 artiklan mukaisesti määriteltäviä päivittäisiä edustavaa cif-tuontihintaa.

(4) Tuontitullit olisi vahvistettava 1 päivästä heinäkuuta 2013 alkavalle ajanjaksolle, ja niitä olisi sovellettava kunnes uusi vahvistus tulee voimaan,

(5) Koska on tarpeen varmistaa, että tätä toimenpidettä sovelletaan mahdollisimman pian päivitettyjen tietojen saataville asettamisen jälkeen, tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vilja-alan tuontitullien vahvistetaan, liitteessä II lueteltujen tekijöiden perusteella, tämän asetuksen liitteessä I 1 päivästä heinäkuuta 2013 alkaen.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 2013.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä

Jerzy PLEWA

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 187, 21.7.2010, s. 5.

LIITE I

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin 1 päivästä heinäkuuta 2013 sovellettavat tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (euroa/tonni)
1001 19 00	Durum VEHNÄ, korkealaatuinen	0,00
1001 11 00	keskilaatuinen	0,00
	Heikkolaatuinen	0,00
ex 1001 91 20	Tavallinen VEHNÄ, siemenvilja	0,00
ex 1001 99 00	Tavallinen VEHNÄ, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 10 00	RUIS	0,00
1002 90 00		
1005 10 90	MAISSI, siemenvilja, muu kuin hybridi	0,00
1005 90 00	MAISSI, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	0,00
1007 10 90	DURRA, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi	0,00
1007 90 00		

⁽¹⁾ Tavaran tuojaan voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 642/2010 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti seuraavia tullinalennuksia:

- 3 euroa/tonni, kun purkamissatama sijaitsee Välimerellä (Gibraltarsalmelta Välimerelle) tai Mustallamerellä ja tavarat saapuvat unioniin Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta,
- 2 euroa/tonni, kun purkamissatama sijaitsee Tanskassa, Virossa, Irlannissa, Latviassa, Liettuassa, Puolassa, Suomessa, Ruotsissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Pyreneiden niemimaan Atlantin puoleisella rannikolla, jos tavarat saapuvat unioniin Atlantin valtameren kautta.

⁽²⁾ Tuojaan voidaan soveltaa kiinteämääräistä alennusta 24 euroa tonnilta, jos asetuksen (EU) N:o 642/2010 3 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Liitteessä I vahvistettujen tullien laskemista koskevat tekijät

14.6.2013-27.6.2013

1. Asetuksen (EU) N:o 642/2010 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

(EUR/t)

	Vehnä ⁽¹⁾	Maissi	Durumvehnä, korkealaatuinen	Durumvehnä, keskilaatuinen ⁽²⁾	Durumvehnä, heikkolaatuinen ⁽³⁾
Pörssi	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Noteeraus	238,02	198,43	—	—	—
FOB-hinta USA	—	—	257,40	247,40	227,40
Palkkio Meksikonlahdella	—	28,95	—	—	—
Palkkio Suurilla järvillä	32,94	—	—	—	—

⁽¹⁾ Sisältää palkkion 14 euroa/t (asetuksen (EU) N:o 642/2010 5 artiklan 3 kohta).⁽²⁾ Alennus 10 euroa/t (asetuksen (EU) N:o 642/2010 5 artiklan 3 kohta).⁽³⁾ Alennus 30 euroa/t (asetuksen (EU) N:o 642/2010 5 artiklan 3 kohta).

2. Asetuksen (EU) N:o 642/2010 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

Rahtikustannukset: Meksikonlahti–Rotterdam 16,34 EUR/t

Rahtikustannukset: Suuret järvet–Rotterdam: 49,61 EUR/t

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2013,

Euroopan unionin tuomioistuimen julkisasiamiesten määrän lisäämisestä

(2013/336/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 252 artiklan ensimmäisen kohdan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon unionin tuomioistuimen presidentin 16 päivänä tammikuuta 2013 esittämän pyynnön

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 252 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan neuvosto voi unionin tuomioistuimen pyynnöstä yksimielisesti lisätä julkisasiamiesten määrää.
- (2) Unionin tuomioistuin pyysi 16 päivänä tammikuuta 2013 unionin tuomioistuimen julkisasiamiesten määrän lisäämistä kolmella. Tämän pyynnön perusteena on mahdollistaa, että unionin tuomioistuin voisi edelleen saada ratkaisuehdotuksen kaikissa sitä edellyttävissä asioissa ilman, että tämä pidentäisi asianomaisten asioiden kokonaiskäsitelyaikaa.
- (3) Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjaan liitettyssä julistuksessa 38 Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 252 artiklasta unionin tuomioistuimen julkisasiamiesten määrän osalta todetaan, että jos unionin tuomioistuin pyytää julkisasiamiesten määrän lisäämistä kolmella (yhteentoista nykyisten kahdeksan sijaan), neuvosto hyväksyy tällaisen lisäyksen yksimielisesti.

- (4) Jotta johdanto-osan 2 kappaleessa ilmaistuihin huolenaiheisiin voitaisiin vastata parhaalla mahdollisella tavalla ja jotta uusien julkisasiamiesten integrointi voitaisiin toteuttaa optimaalisesti, unionin tuomioistuin esitti, että yksi julkisasiamies ryhtyy hoitamaan tehtävänsä 1 päivänä heinäkuuta 2013, jolloin Kroatian on määrä liittyä unioniin edellyttäen, että kaikki ratifioimisasiakirjat on talletettu ennen tuota päivää, ja että kaksi muuta julkisasiamiestä ryhtyy hoitamaan tehtäviään 7 päivänä lokakuuta 2015, jolloin tuomioistuimen kokoonpano muuttuu osittain,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lisätään Euroopan unionin tuomioistuimen julkisasiamiesten määrä

- yhdeksään 1 päivästä heinäkuuta 2013;
- yhteentoista 7 päivästä lokakuuta 2015.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2013.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. GILMORE

JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN PÄÄTÖS,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,****unionin yleisen tuomioistuimen tuomarien nimittämisestä**

(2013/337/EU)

EUROOPAN UNIONIN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 19 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 254 ja 255 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamis-sopimuksen ja erityisesti sen 106 a artiklan 1 kohdan,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin yleisen tuomioistuimen kolmentoista tuomarin toimikausi päättyy 31 päivänä elokuuta 2013. Olisi nimittettävä uudet tuomarit 1 päivänä syyskuuta 2013 alkavaksi ja 31 päivänä elokuuta 2019 päättyväksi kaudeksi.
- (2) Guido BERARDISin, Eugène BUTTIGIEGin ja Carl WETTERin toimikauden uusimista on ehdotettu.
- (3) Anthony COLLINSia, Stéphane GERVASONia ja Ignacio ULLOA RUBIOTA on ehdotettu unionin yleisessä tuomioistuimessa vapautuvalle tuomarin paikalle.
- (4) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklalla perustettu komitea on antanut lausuntonsa Guido BERARDISin, Eugène BUTTIGIEGin, Anthony

COLLINSin, Stéphane GERVASONIn, Ignacio ULLOA RUBION ja Carl WETTERin soveltuvuudesta unionin yleisen tuomioistuimen tuomarin tehtävään,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimitetään seuraavat henkilöt unionin yleisen tuomioistuimen tuomareiksi 1 päivänä syyskuuta 2013 alkavaksi ja 31 päivänä elokuuta 2019 päättyväksi kaudeksi:

- Guido BERARDIS
- Eugène BUTTIGIEG
- Anthony COLLINS
- Stéphane GERVASONI
- Ignacio ULLOA RUBIO
- Carl WETTER.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2013.

Puheenjohtaja
R. MONTGOMERY

JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN PÄÄTÖS,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,****unionin tuomioistuimen tuomarien nimittämisestä**

(2013/338/EU)

EUROOPAN UNIONIN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 19 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 253 ja 255 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamis-sopimuksen ja erityisesti sen 106 a artiklan 1 kohdan,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 5 ja 7 artiklan nojalla ja Uno LÖHMUSin ja Jean Jacques KASELin 6 päivänä lokakuuta 2013 tapahtuvan eroamisen johdosta unionin tuomioistuimeen olisi nimitettävä kaksi tuomaria Uno LÖHMUSin ja Jean Jacques KASELin jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 6 päivään lokakuuta 2015.
- (2) Küllike JÜRIMÄEä ja François BILTGENiä on ehdotettu vapautuville paikoille.
- (3) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklalla perustettu komitea on antanut lausuntonsa

Küllike JÜRIMÄEn ja François BILTGENin soveltuvuudesta unionin tuomioistuimen tuomarin tehtävään,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimitetään seuraavat henkilöt unionin tuomioistuimen tuomareiksi 6 päivänä lokakuuta 2013 alkavaksi ja 6 päivänä lokakuuta 2015 päättyväksi kaudeksi:

— Küllike JÜRIMÄE

— François BILTGEN.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2013.

Puheenjohtaja
R. MONTGOMERY

JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN PÄÄTÖS,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,****unionin yleisen tuomioistuimen tuomarin nimittämisestä**

(2013/339/EU)

EUROOPAN UNIONIN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 19 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 254 ja 255 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamis-sopimuksen ja erityisesti sen 106 a artiklan 1 kohdan,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 5 ja 7 artiklan nojalla ja Josef AZIZIn eroamisen johdosta 1 päivästä syyskuuta 2013 lukien, olisi unionin yleiseen tuomioistuimeen nimitettävä tuomari Josef AZIZIn jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 31 päivään elokuuta 2016.

(2) Viktor KREUSCHITZia on ehdotettu vapautuvalle paikalle.

(3) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklalla perustettu komitea on antanut lausuntonsa Viktor KREUSCHITZin soveltuvuudesta unionin yleisen tuomioistuimen tuomarin tehtävään,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Viktor KREUSCHITZ nimitetään unionin yleisen tuomioistuimen tuomariksi 1 päivänä syyskuuta 2013 alkavaksi ja 31 päivänä elokuuta 2016 päättyväksi kaudeksi.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2013.

Puheenjohtaja

R. MONTGOMERY

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 27 päivänä kesäkuuta 2013,

päätöksen 2008/855/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse eläinten terveyttä koskevista toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi Kroatiaassa

(tiedoksiannettu numerolla C(2013) 3932)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2013/340/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eläinten terveyttä koskevista toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi eräissä jäsenvaltioissa 3 päivänä marraskuuta 2008 tehdyssä komission päätöksessä 2008/855/EY ⁽³⁾ säädetään tietyistä klassisen sikaruton torjuntatoimenpiteistä päätöksen liitteessä luetelluissa jäsenvaltioissa tai niiden alueilla. Jäsenvaltioissa ja niiden alueilla on erilaisia klassisen sikaruton epidemiologisia tilanteita. Päätöksen 2008/855/EY liite sisältää kolme osaa, joista kussakin luetellaan jäsenvaltioiden alueet, joihin eri toimenpiteitä sovelletaan epidemiologisen tilanteen mukaan.
- (2) Päätöksen 2008/855/EY mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että eläviä sikoja lähetetään niiden alueelta muiden jäsenvaltioiden alueelle vain, jos siat tulevat muilta kuin päätöksen liitteessä luetelluilta alueilta.
- (3) Päätöksen 2008/855/EY liitteessä olevassa I osassa luetellaan jäsenvaltiot ja alueet, joissa klassisen sikaruton epidemiologinen tilanne on suotuisin. Näin ollen päätöksessä 2008/855/EY säädetään, että lähetysjäsenvaltio voi sallia liitteessä olevassa I osassa luetelluilla alueilla sijaitsevilta tiloilta tulevien elävien sikojen lähetykset toiselle jäsenvaltiolle kuuluvilla muilla kyseisessä liitteen osassa luetelluilla alueilla sijaitseville tiloille tai teurastamoihin,

jos tiettyjä edellytyksiä noudatetaan. Lisäksi näillä alueilla sijaitsevilta tiloilta voidaan lähettää muihin jäsenvaltioihin tuoretta sianlihaa ja sianlihasta koostuvia tai sitä sisältäviä raakalihavalmisteita ja lihavalmisteita.

- (4) Kroatiaassa havaittiin klassisen sikaruton taudinpurkaus kotieläimenä pidettävissä sioissa viimeksi vuonna 2008. Villisioissa on kuitenkin havaittu seropositiivisia tapauksia myös metsästyskaudella 2012–2013. Kroatia on soveltanut asianmukaisia toimenpiteitä klassisen sikaruton torjumiseksi yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi 23 päivänä lokakuuta 2001 annetussa neuvoston direktiivissä 2001/89/EY ⁽⁴⁾ säädettyjen toimenpiteiden mukaisesti, ja maassa on voimassa ohjelma taudin hävittämiseksi.
- (5) Kroatian odotetaan liittyvän Euroopan unioniin 1 päivänä heinäkuuta 2013. Kun otetaan huomioon klassisen sikaruton epidemiologinen tilanne maassa, on aiheellista säätää toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi sen alueella, jotta vältetään taudin leviäminen unionin muille alueille. Kroatian toimivaltaisen viranomaisen toimittamien tietojen perusteella on aiheellista sisällyttää Karlovacin, Sisak-Moslavinan, Slavonski Brod-Posavinan ja Vukovar-Srijemin piirikuntien alueet päätöksen 2008/855/EY liitteessä olevaan I osaan.
- (6) Sen vuoksi päätöstä 2008/855/EY olisi muutettava.
- (7) Tätä päätöstä olisi sovellettava päivästä, jona Kroatia liittyy Euroopan unioniin.
- (8) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietä ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lisätään päätöksen 2008/855/EY liitteessä olevaan I osaan seuraava kohta:

”Kroatia

Piirikuntien Karlovac, Sisak-Moslavina, Slavonski Brod-Posavina ja Vukovar-Srijem alue”.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ EUVL L 302, 13.11.2008, s. 19.⁽⁴⁾ EYVL L 316, 1.12.2001, s. 5.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan päivästä, jona Kroatian liittymissopimus tulee voimaan.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä kesäkuuta 2013.

Komission puolesta

Tonio BORG

Komission jäsen

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,**annettu 27 päivänä kesäkuuta 2013,****Valeo Efficient Generation Alternatorin hyväksymisestä innovatiiviseksi teknologiaksi henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 443/2009 nojalla****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2013/341/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 443/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Toimittaja Valeo Equipments Electriques Moteur, jäljempänä 'hakija', toimitti 18 päivänä joulukuuta 2012 hakemuksen Valeo Efficient Generation (EG) Alternator -vaihtovirtageneraattorin hyväksymiseksi innovatiiviseksi teknologiaksi. Hakemuksen täydellisyyttä arvioitiin henkilöautojen hiilidioksidipäästöjä vähentävien innovatiivisten teknologioiden hyväksymis- ja sertifiointimenettelystä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 443/2009 mukaisesti 25 päivänä heinäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 ⁽²⁾ 4 artiklan mukaisesti. Tämän jälkeen hakemuksen todettiin olevan täydellinen, ja komission käytävissä oleva hakemuksen arviointiaika alkoi sen virallista vastaanottopäivää seuraavana päivänä eli 19 päivänä joulukuuta 2012.
- (2) Hakemusta on arvioitu asetuksen (EY) N:o 443/2009 12 artiklan, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 ja asiakirjan "Technical Guidelines for the preparation of applications for the approval of innovative technologies pursuant to Regulation (EC) No 443/2009" ⁽³⁾, jäljempänä 'tekniset ohjeet', mukaisesti.
- (3) Hakemus koskee Valeo EG Alternatoria, joka on vaihtovirtageneraattori, jonka hyötysuhde on vähintään 77 prosenttia määritettynä teknisten ohjeiden liitteessä I olevassa 5.1.2 kohdassa kuvatun VDA-lähestymistavan mukaisesti.

Hakijan vaihtovirtageneraattori on varustettu synkronisella tasasuuntauksella käyttäen metallioksidipuolijohdekanavatransistoria, jolla varmistetaan näin korkea hyötysuhde.

- (4) Komission mukaan hakemuksen tiedot osoittavat, että asetuksen (EY) N:o 443/2009 12 artiklassa sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 2 ja 4 artiklassa tarkoitetut edellytykset ja arviointiperusteet täyttyvät.
- (5) Hakija on osoittanut, että tässä hakemuksessa kuvattu tehokas vaihtovirtageneraattori on saatavilla EU:n markkinoilla vuodesta 2013 ja että näin ollen tämän tyyppisten vaihtovirtageneraattoreiden markkinaosuus oli vuonna 2009 alle täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa yksilöidyn kolmen prosentin kynnsarvon. Tätä väitettä tukee myös hakemukseen liitetty todentamisraportti. Tämän perusteella komissio katsoo, että hakijan valmistaman tehokkaan vaihtovirtageneraattorin olisi katsottava täyttävän täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa vahvistetut tukikelpoisuuskriteerit.
- (6) Ajoneuvoon asennetun innovatiivisen teknologian aikaan saamisen hiilidioksidipäästöjen määrittämiseksi on tarpeen määritellä ajoneuvo, johon innovatiivisella teknologialla varustettua ajoneuvoa olisi verrattava täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 5 ja 8 artiklan mukaisesti. Komissio katsoo, että kun uuteen ajoneuvotyyppiin asennetaan innovatiivista teknologiaa, on asianmukaista pitää vaihtovirtageneraattoria, jonka hyötysuhde on 67 prosenttia, sopivana vertailuteknologiana. Jos Valeo EG Alternator asennetaan olemassa olevaan ajoneuvotyyppiin, viiteteknologiana olisi oltava tämän tyyppin viimeisin markkinoille saatettu versio.
- (7) Hakija on toimittanut kattavan testausmenetelmän hiilidioksidipäästöjen vähennyksen testaamiseksi. Siihen sisältyy kaavoja, jotka ovat yhdenmukaisia teknisissä ohjeissa kuvattujen tehokkaisiin vaihtovirtageneraattoreihin sovellettavaan yksinkertaistettuun lähestymistapaan kuuluvien kaavojen kanssa. Komissio katsoo, että testimenetelmällä saadaan todennettavissa ja toistettavissa olevia sekä vertailukelpoisia testituloksia ja että sillä voidaan osoittaa innovatiivisesta teknologiasta saatava hiilidioksidipäästöhyöty reaaliolosuhteita vastaavalla ja tilastollisesti merkittävällä tavalla täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 6 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 194, 26.7.2011, s. 19.⁽³⁾ http://ec.europa.eu/clima/policies/transport/vehicles/cars/docs/guidelines_en.pdf

- (8) Tätä taustaa vasten komissio katsoo, että hakija on osoittanut riittävällä tavalla, että innovatiivisen teknologian avulla saavutettava vähennys on vähintään 1 g CO₂/km.
- (9) Komissio toteaa, että innovatiivisen teknologian avulla saatavat säästöt voidaan osoittaa osittain perustestisyklillä ja sertifioitavat lopulliset kokonaissäästöt olisi näin ollen määritettävä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 8 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.
- (10) Komissio katsoo, että todentamisraportin on laatinut itsenäinen ja sertifioitu elin UTAC ja että raportissa tuetaan hakemuksen päätelmiä.
- (11) Tätä taustaa vasten komissio katsoo, että kyseessä olevan innovatiivisen teknologian hyväksymistä ei pitäisi vastustaa.
- (12) Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti valmistajan, joka hiilidioksidipäästötavoitteensa täyttääkseen haluaa hyötyä keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen vähenemisestä, joka saavutetaan tällä päätöksellä hyväksytyn innovatiivisen teknologian käytöllä, olisi mainittava tämä päätös hakemuksessaan, jolla se hakee EY:n tyyppihyväksyntätodistusta asiaa koskeville ajoneuvoille,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Hyväksytään Valeo Efficient Generation Alternator, jonka hyötysuhde on vähintään 77 prosenttia ja joka on tarkoitettu käytettäväksi M1-luokan ajoneuvoissa, asetuksen (EY) N:o 443/2009 12 artiklassa tarkoitetuksi innovatiiviseksi teknologiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vaihtovirtageneraattorin käytön ansiosta saavutetut hiilidioksidipäästöjen vähennykset on määritettävä käyttäen liitteessä vahvistettua menetelmää.
3. Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 11 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetyt hiilidioksidipäästöjen vähennykset voidaan sertifioida ja sisällyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY ⁽¹⁾ liitteessä I, VIII ja IX yksilöityyn vaatimustenmukaisuustodistukseen ja asiaa koskevaan tyyppihyväksyntäasiakirjaan, jos vähennykset ovat vähintään mainitun asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa yksilöidyn kynnysarvon mukaiset tai sitä suuremmat.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 27 päivänä kesäkuuta 2013.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1.

LIITE

Valeo Efficient Generation Alternatorin käytön aikaansaaman hiilidioksidipäästöjen vähennyksen määrittämismenetelmä**1. Johdanto**

Jotta voidaan määrittää Valeo EG Alternatorin käytön ansiosta saavutettavat hiilidioksidipäästöjen vähennykset, on tarpeen määritellä seuraavat:

- a) testimenettely vaihtovirtageneraattorin hyötysuhteen määrittämiseksi;
- b) koetuspenkin rakenne;
- c) keskihajonnan laskukaava;
- d) hiilidioksidipäästöjen määrittäminen tyyppihyväksyntäviranomaisten antamaa todistusta varten.

2. Testimenetelmä

Vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde on määritettävä eri nopeuksilla tehtävillä mittauksilla, jotka tehdään kierrosnopeuksilla 1 800, 3 000, 6 000 ja 10 000 kierrosta minuutissa. Vaihtovirtageneraattorin kuormitus on kullakin nopeudella 50 prosenttia enimmäiskuormituksesta. Hyötysuhteen laskemiseksi aikajakauman on oltava 25 prosenttia nopeudella 1 800 rpm, 40 prosenttia nopeudella 3 000 rpm, 25 prosenttia nopeudella 6 000 rpm ja 10 prosenttia nopeudella ollessa 10 000 rpm (ks. teknisten ohjeiden liitteessä I olevassa 5.1.2 kohdassa kuvattu VDA lähestymistapa).

Näin saadaan seuraava kaava 1:

$$\eta_A = 0,25 \cdot (\eta @1\,800\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N) + 0,40 \cdot (\eta @3\,000\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N) + 0,25 \cdot (\eta @6\,000\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N) + 0,10 \cdot (\eta @10\,000\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N)$$

jossa

- η_A on vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde;
- $(\eta @1\,800\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N)$ on vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde nopeuden ollessa 1 800 rpm ja kuormituksen ollessa 50 prosenttia;
- $(\eta @3\,000\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N)$ on vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde nopeuden ollessa 3 000 rpm ja kuormituksen ollessa 50 prosenttia;
- $(\eta @6\,000\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N)$ on vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde nopeuden ollessa 6 000 rpm ja kuormituksen ollessa 50 prosenttia;
- $(\eta @10\,000\text{ rpm } @0,5 \cdot I_N)$ on vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde nopeuden ollessa 10 000 rpm ja kuormituksen ollessa 50 prosenttia;
- I_N = Sähkövirta (A)

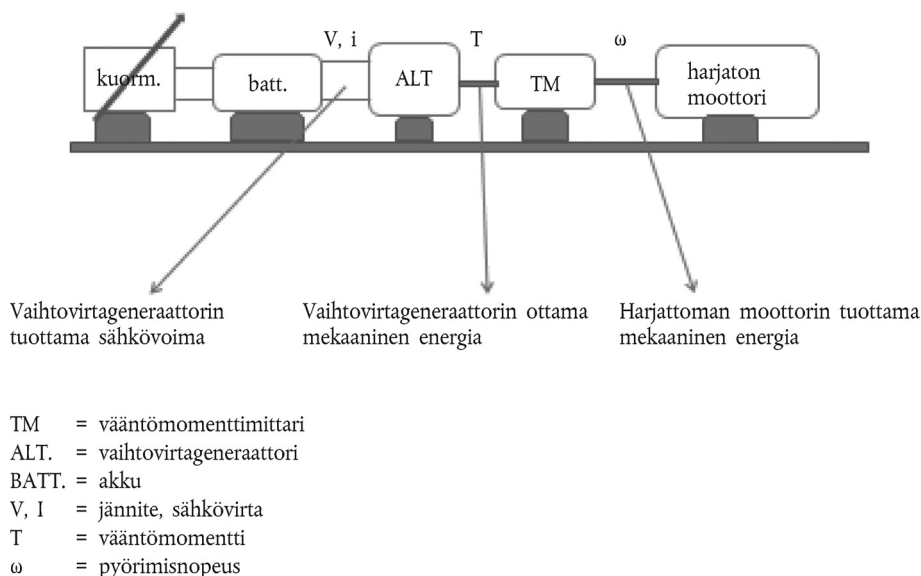
Koetuspenkin rakenteen ja testimenettelyn on täytettävä standardin ISO 8854: 2012 ⁽¹⁾ tarkkuusvaatimukset.

3. Koetuspenkki

Koetuspenkissä on oltava suoraikäyttöinen vaihtovirtageneraattori. Vaihtovirtageneraattori kytketään suoraan vääntömomenttimittariin ja voimansiirtoakseliin. Vaihtovirtageneraattori kuormitetaan akulla ja elektronisella kuormituslaitteella. Ks. koetuspenkin kokoonpano kuvassa 1.

⁽¹⁾ ISO 8854. Road vehicles – Alternators with regulators – Test methods and general requirements Viitenumero ISO 8854: 2012 (E).

Kuva 1

Koetuspenkin kokoonpano

Kuvassa 1 on yleisesitys koetuspenkin kokoonpanosta. Vaihtovirtageneraattori muuttaa harjattoman moottorin mekaanisen energian sähköenergiaksi. Harjattoman moottorin tuottama teho määrittyy vääntömomentin (Nm) ja pyörimisnopeuden (rad.s^{-1}) perusteella. Vääntömomentti ja nopeus mitataan vääntömomenttimittarilla.

Vaihtovirtageneraattori tuottaa sähköä siihen kytketyn kuormituksen voittamiseksi. Tämä sähköteho on yhtä suuri kuin vaihtovirtageneraattorin jännite (V) kerrottuna vaihtovirtageneraattorin virralla (I).

Vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde saadaan jakamalla sähköteho (vaihtovirtageneraattorin tuotos) mekaanisella teholla (vääntömomenttimittarin tuotos).

$$\text{Kaava 2: } \eta_A = (V \cdot i) / (T \cdot \omega)$$

jossa:

η_A = Vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde;

V = Jännite (V)

I = Sähkövirta (A)

T = Vääntömomentti (Nm);

ω = Vaihtovirtageneraattorin pyörimisnopeus (rad.s^{-1})

4. Vääntömomentin mittaaminen ja vaihtovirtageneraattorin hyötysuhteen laskeminen

Testit on suoritettava standardin ISO 8854: 2012 mukaisesti.

Kuormitukseksi on asennettava 50 prosenttia sähkövirrasta, jonka vaihtovirtageneraattori tuottaa 25 celsiusasteen lämpötilassa ja kierrosnopeudella 6 000 rpm. Jos vaihtovirtageneraattori on esimerkiksi 180A-luokan vaihtovirtageneraattori (lämpötila 25 °C ja 6 000 kierrosta minuutissa), kuormitukseksi asennetaan 90 A.

Vaihtovirtageneraattorin jännite ja antovirta on pidettävä vakiona kullakin nopeudella; jännite 14,3 V:ssä ja 180 A -vaihtovirtageneraattorin sähkövirta 90 A:ssa. Vääntömomentti mitataan kullakin nopeudella koetuspenkillä (ks. kuva 1) ja hyötysuhde lasketaan kaavan 2 mukaisesti.

Testin avulla saadaan selville vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde neljällä eri kierrosnopeudella:

— 1 800 kierrosta minuutissa;

— 3 000 kierrosta minuutissa;

— 6 000 kierrosta minuutissa;

— 10 000 kierrosta minuutissa;

Vaihtovirtageneraattorin keskimääräinen hyötysuhde lasketaan kaavalla 1.

5. Keskihajonta vaihtovirtageneraattorin hyötysuhteen aritmeettisesta keskiarvosta

Mittausten aiheuttamat tilastolliset virheet testimenetelmän tuloksissa on ilmaistava määrällisesti. Virhearvon muoto on keskihajonta, joka vastaa 84 prosentin luotettavuusväliä (ks. kaava 3).

$$\text{Kaava 3: } s_{\bar{x}} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n(n-1)}}$$

jossa:

$s_{\bar{x}}$: keskihajonta aritmeettisesta keskiarvosta;

x_i : mittausarvo;

$\bar{x}$: aritmeettinen keskiarvo;

n : mittausten lukumäärä

Kaikki mittaukset suoritetaan peräkkäin vähintään viisi (5) kertaa. Kullekin nopeudelle lasketaan keskihajonta.

Vaihtovirtageneraattorin hyötysuhdearvon keskihajonta ($\Delta\eta_A$) lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$\text{Kaava 4: } \Delta\eta_A = \sqrt{(0,25 * (S_{1\,800})^2 + 0,40 * (S_{3\,000})^2 + 0,25 * (S_{6\,000})^2 + 0,1 * (S_{10\,000})^2)}$$

jossa arvot 0,25, 0,40, 0,25, ja 0,1 ovat samoja painotettuja arvoja kuin kaavassa 2 ja $S_{1\,800}$, $S_{3\,000}$, $S_{6\,000}$ and $S_{10\,000}$ ovat kaavalla 3 laskettavia standardipoikkeamia.

6. Keskihajonnan aiheuttama virhe hiilidioksidisäästöissä (virheiden kasautumislaki)

Vaihtovirtageneraattorin hyötysuhteen ($\Delta\eta_A$) keskihajonta johtaa virheeseen hiilidioksidisäästöissä. Tämä virhe lasketaan käyttäen seuraavaa kaavaa ⁽¹⁾:

$$\text{Kaava 5: } \Delta CO_2 = (P_{m-RW} - P_{m-TA}) \cdot (1/\eta_{A-EI}^2) \cdot \Delta\eta_A \cdot (V_{Pe} \cdot CF_p/v)$$

jossa:

ΔCO_2 = virhe hiilidioksidisäästöissä (g CO₂/km);

P_{RW} = 750 W;

P_{TA} = 350 W;

η_{A-EI} = tehokkaan vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde;

$\Delta\eta_A$ = vaihtovirtageneraattorin hyötysuhteen keskihajonta (kaavalla 4 saatu tulos);

V_{Pe} = Willanin kertoimet (l/kWh);

CF = muuntokertoimet (g CO₂/l);

v = NEDC:n keskimääräinen ajonopeus (km/h)

7. Mekaanisen energian säästön huomioon otettavan osuuden laskeminen

Tehokkaalla vaihtovirtageneraattorilla säästetään mekaanista energiaa, joka lasketaan kahdessa vaiheessa. Ensimmäisessä vaiheessa säästynyt mekaaninen energia lasketaan todellisten olosuhteiden mukaisesti. Toisessa vaiheessa säästynyt mekaaninen energia lasketaan tyyppihyväksyntäolosuhteissa. Näiden kahden mekaanisen energian säästö määrän erotus on huomioon otettava mekaanisen energian säästöosuus.

Todellisissa olosuhteissa säästyneen mekaanisen energian määrä lasketaan kaavalla 6.

$$\text{Kaava 6: } \Delta P_{m-RW} = (P_{RW}/\eta_A) - (P_{RW}/\eta_{A-EI})$$

jossa:

ΔP_{m-RW} = säästynyt mekaaninen energia todellisissa olosuhteissa (W);

P_{RW} = sähköteho todellisissa olosuhteissa, mikä on 750 W;

⁽¹⁾ Kaava 5 voidaan johtaa virheen kasautumislaki, joka on selitetty teknisissä ohjeissa (kohta 4.2.1)

η_A = perustason vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde;

η_{A-EI} = tehokkaan vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde;

Säästynyt mekaaninen energia tyyppihyväksyntäolosuhteissa lasketaan kaavalla 7.

Kaava 7: $\Delta P_{m-TA} = (P_{TA}/\eta_A) - (P_{TA}/\eta_{A-EI})$

jossa:

ΔP_{m-TA} = säästynyt mekaaninen energia tyyppihyväksyntäolosuhteissa (W)

P_{TA} = sähköteho tyyppihyväksyntäolosuhteissa, mikä on 350W;

η_A = perustason vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde;

η_{A-EI} = tehokkaan vaihtovirtageneraattorin hyötysuhde;

Säästyneen mekaanisen energian huomioon otettava osuus lasketaan kaavalla 8.

Kaava 8: $\Delta P_m = \Delta P_{m-RW} - \Delta P_{m-TA}$

jossa:

ΔP_m = säästyneen mekaanisen energian huomioon otettava osuus (W);

ΔP_{m-RW} = säästynyt mekaaninen energia todellisissa olosuhteissa (W);

ΔP_{m-TA} = säästynyt mekaaninen energia tyyppihyväksyntäolosuhteissa (W)

8. Hiilidioksidisäästöjen laskentakaava

Hiilidioksidisäästöt lasketaan seuraavalla kaavalla:

Kaava 9: $C_{CO_2} = \Delta P_m \cdot V_{Pe} \cdot CF/v$

jossa:

C_{CO_2} = hiilidioksidisäästöt (g CO₂/km);

ΔP_m = säästyneen mekaanisen energian huomioon otettava osuus kaavan 8 mukaisesti (W);

V_{Pe} = Willanin kertoimet (l/kWh);

CF = muuntokertoimet (g CO₂/l);

v = NEDC:n keskimääräinen ajonopeus (km/h)

Willanin kertoimien osalta käytetään taulukossa 1 olevia tietoja:

Taulukko 1

Willanin kertoimet

Moottorityyppi	Hyötytehon V_{Pe} kulutus [l/kWh]
Bensiini (V_{Pe-P})	0,264
Turbobensiini	0,28
Diesel (V_{Pe-D})	0,22

Muuntokertoimien osalta käytetään taulukossa 2 olevia tietoja:

Taulukko 2

Muuntokertoimet

Polttoainetyyppi	Muuntokerroin (l/100 km) → (g CO ₂ /km) [100 g / l]
Bensiini	23,3 (= 2 330 g CO ₂ /l)
Turbobensiini	23,3 (= 2 330 g CO ₂ /l)
Diesel	26,4 (= 2 640 g CO ₂ /l)

NEDC:n keskimääräinen ajonopeus on: $v = 33,58 \text{ km/h}$

9. Tilastollinen merkitsevyys

Kunkin Valeo EG Alternatorilla varustetun ajoneuvotyyppin, variantin ja version osalta on osoitettava, että kaavalla 5 lasketun hiilidioksidisäästön virhe ei ole suurempi kuin hiilidioksidisäästöjen kokonaismäärän ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 9 artiklan 1 kohdassa eritellyn säästöjen vähimmäisarvon erotus (ks. kaava 7).

Kaava 10: $MT < C_{CO_2} - \overline{\Delta C_{CO_2}}$

jossa:

MT = vähimmäisarvo ($\text{g CO}_2/\text{km}$);

C_{CO_2} = hiilidioksidisäästöt yhteensä ($\text{g CO}_2/\text{km}$);

$\overline{\Delta C_{CO_2}}$ = virhe hiilidioksidisäästöissä ($\text{g CO}_2/\text{km}$);

10. Ajoneuvoihin asennettava tehokas vaihtovirtageneraattori

Jotta voidaan määrittää Valeo EG Alternatorin käytön ansiosta säästyvät hiilidioksidipäästöt, jotka tyyppihyväksyntäviranomaisen sertifioi täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 12 artiklan mukaisesti, valmistajan, jonka M1-luokan ajoneuvoon on asennettu vaihtovirtageneraattori, on nimettävä mainitun asetuksen 5 artiklan mukaisesti Valeo EG Alternatorilla varustettu ekoinnovaatioajoneuvo ja joku seuraavista vertailuajoneuvoista:

- a) jos ekoinnovaatio on asennettu uuteen ajoneuvotyyppiin, joka toimitetaan uuteen tyyppihyväksyntään, vertailuajoneuvon on kaikilta osiltaan oltava sama kuin uusi ajoneuvotyyppi, lukuun ottamatta vaihtovirtageneraattoria, jonka on oltava vaihtovirtageneraattori, jonka hyötysuhde on vähintään 67 prosenttia, tai
- b) jos ekoinnovaatio on asennettu olemassa olevaan ajoneuvoversioon, jonka tyyppihyväksyntää jatketaan, koska olemassa oleva vaihtovirtageneraattori korvataan ekoinnovaatiolla, vertailuajoneuvon on oltava kaikilta osiltaan sama kuin ekoinnovaatioajoneuvo lukuun ottamatta vaihtovirtageneraattoria, jonka on oltava olemassa olevan ajoneuvoversion vaihtovirtageneraattori.

Tyyppihyväksyntäviranomaisen on sertifioitava hiilidioksidisäästöt vertailuajoneuvolla ja ekoinnovaatioajoneuvolla täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 8 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tehtyjen mittausten perusteella käyttäen tässä liitteessä vahvistettua testimenetelmää käyttäen. Jos vältetyt hiilidioksidipäästöt ovat alle 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa määritellyn raja-arvon, sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 725/2011 11 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa.

11. Tyyppihyväksyntäasiakirjoihin lisättävä Ekoinnovaatiokoodi

Direktiivin 2007/46/EY liitteiden I, VIII ja IX mukaisen asiaa koskevissa tyyppihyväksyntäasiakirjoissa käytettäväksi tarkoitettua yleisen ekoinnovaatiokoodin määrittämiseksi tällä päätöksellä hyväksytyn innovatiivisen teknologian koodi on "2":

Esimerkiksi Saksan tyyppihyväksyntäviranomaisen sertifioiman ekoinnovaation aikaansaamien vähennysten osalta ekoinnovaatiokoodi on "e1 2".

2013/340/EU:

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2013, päätöksen 2008/855/EY muuttamisesta siltä osin kuin on kyse eläinten terveyttä koskevista toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi Kroatiaassa** (tiedoksiannettu numerolla C(2013) 3932) ⁽¹⁾ 96

2013/341/EU:

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2013, Valeo Efficient Generation Alternatorin hyväksymisestä innovatiiviseksi teknologiaksi henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 443/2009 nojalla** ⁽¹⁾ 98

TILAUSHINNAT 2013 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 420 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	910 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI